171
G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

171
G 34
CA-1738

~~V:130.~~
~~171~~
G ~~34~~ b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

~~130~~

Bucolica. P. virgilii Ma
ronis cũ cõmento familia
riſſimo pariſiꝰ elucubrato

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK 'S GRAVENHAGE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Vita Maronis

¶ Sicut dicit Seruius ſuꝑ Eneidē. In exponēdis autoribꝫ de nomīe
vita ⁊ moribꝫ auctoris: de qualitate ſermonis ⁊ de intentione vel fine ꝓ
pter quem ſcribitur ſolet queri. vbi dicit. Seruius ꝙ virgilius fuit fili-
us maronis natus in mantua ciuitate venetię verecūdiſſimꝰ poeta. vno
tamen vicio laborabat. quia lubricus valde fuit ⁊ impatiēs libidinis.
ſic ꝙ quidam vocauerūt eum baliſtam: quia baliſta nō poteſt continere
impetum. Ideo ſuꝑ eius tumulum ſcriptum fuit Monte ſub hoc la-
pidum tegitur baliſta ſepultus ¶ Catholicon dt ꝙ dictus ē Virgilius
a matre ſua virgilia. quia ipſa pregnās vidit in ſomnis virgam aſcēden
tem ex vtero ſuo ad cœlum ſcʒ filiū ſuum aſtrologū ⁊ philoſophum ma
gnum ¶ Vita eius fuit ſtudioſa. Studuit eñ neapoli. cremonę. medio
lani. Et cum eſſet. xxviij. annoꝝ ſcripſit bucolica ſpacio trium annoruꝫ
ſicut dr in fine quarti georgicorum. Carmina quę luſi paſtoruꝫ: audax
qꝫ iuuenta Tityre tu patulę recubās ſub tegmine fagi. Fecit vero geor-
gica in octo annis. ⁊ eneidem in duodecim annis. Et correxit bucolica ⁊
georgica. bucolica quidem ad preces et contemplationem pollionis.
Sed georgica ad preces meſſenatis pſidis morte vero p̄uētus dimi-
ſit. Eneidem incorrectā quā ideo iuſſit poſt vitam ſuā cremari. ꝯtra quē
exclamat auguſtus ceſar. Ergo ne ſupremis potuit vox improba verb
Tam dirum mandare nefas: ergo ibit in ignes. Magnaqꝫ doctiloqui
morietur muſa maronis? Ideo auguſtus ceſar condolens tantū opus
extingui prohibuit ipſum cremari ⁊ dedit ipſum corrigendum duobus
magnis philoſophis ſcʒ Tuccę ⁊ Varroni ſub tali lege ꝙ ſuperflua de
merent ⁊ nihil adderent. ideo in eneide reperiuntur verſus truncati ⁊ in-
completi. Reperiuntur etiam verſus detracti qui non ſunt ſcripti in cor
pore libri ſicut ibi Ille ego qui quondam gracili modulatus auena ⁊c̄
vſqꝫ arma virūqꝫ cano. Si aūt in bucolicis reperiantur aliqui verſus
incōpleti ſicut ibi incipe menalios. hoc non eſt ꝓpter incorrectionem. ſʒ
ex pigricia ſcriptorum quos piget ſępe ſcribere ⁊ oſtendere verſum inter
ſcalarem vt videtur ſuo loco ¶ Ex iſtis poteſt recolligi ętas virgilij. ſcʒ
ꝙ vixit quinquaginta annis. habebat eñ. xxviij. annos quando cōpoſu
it bucolica quę fecit in tribꝫ annis ⁊ georgica in octo ⁊ eneidē in duode
cim. ⁊ hoc ē veꝝ ſi illos ſcripſerit ſine pauſatōe ¶ Nā ꝟgiliꝰ in eneide vſꝰ
eſt ſtilo grādiloquo ⁊ metro heroico qd tenet ꝟa ⁊ ficta ⁊ hūana ⁊ diuīa
¶ In georgicis ꝟo vſus ē ſ̄mone mediocri. Sʒ in bucolicis vſus eſt ſti
lo hūili ſm materiā humilē de q̄ loqtur. ¶ Vñ ipē dt in bucolicis. Si
canimꝰ ſiluas ſunt ſiluę ꝯſule dignę. i. ſm altitudiem materię dʒ eē ſtilꝰ
altior Bucolica āt carmīa dicunt a bus qd ē bos ⁊ icos cuſtos. qꝛ ſunt
carmīa fcā de paſtoribꝫ boū vł alioꝝ pecoꝝ que ꝑ boues intelliguntur.
Et ſunt in libro bucolicoꝝ decem eglogę. Dicit aūt ęgloga ab ęgle. qd
eſt capra ⁊ logos ſermo quaſi caprinus ſermo. qꝛ loquit de paruis ⁊ vi-
libꝫ rebus ⁊ ſic patet qualitas metri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Jtyꝛe tu patulę recubans ſub tegmine fagi
Siluestrem tenui muſaꝫ meditaris auena
Nos patrię fines ⁊ dulcia linquimꝰ arua
Nos patriā fugimꝰ tu tityꝛe lentꝰ i vmbꝛa
Foꝛmoſā reſonare doces amaryllida ſiluas

¶ Cōſtrue ſic. O tityꝛe.i.o virgili.tu recubās.i.iacēs.quietus ſub tegmine id ē ſub vmbꝛa.fagi.id eſt illius arboꝛis frōdoſę.patulę.i.latę ſpacioſę.meditaris.i.cantas muſam ſilueſtrē.i.carmē ruſticum auena tenui.i.culmo vł ſtipula dulci:agili. Nos.i.mātuani.linquimus.i.dimittimus nō ſpōte nrā.fines.i.methodū:termīos.patrię.i.mantuę ciuitatis nrē.⁊ linq̄mus incꝫ arua dulcia.i.campos amœnos:delectabiles. Nos.i.mantuani.fugimus.i.linq̄mus.patriā.i.mantuā.⁊ o tityꝛe.i.virgili.tu lentus.i.quietus ociosus in vmbꝛa.doces.i.facis.ſiluas.i.nemoꝛa.reſonare.i.cantare.amaryllida.foꝛmoſam.i.carmē tuum.de amaryllide id eſt de amica tua compoſitum

¶ Intētio aūt ꝟgilij ſcribētis bucolica fuit ſub iocūdis ꝟbis ⁊ in ꝑſona ruſticoꝝ paſtoꝝ laudare auguſtū cęſarē ꝓ bñficijs ſibi ab eo collatꝭ laudare etiā ꝓtectoꝛes ſuos pollionē ⁊ mecenatē in q̄ relucet magnū ingeniū ꝟgilij.ſ.ꝯphēdere magnā rē in ꝑua videlicet impatoꝛes ſenatores ⁊ alios pręſides in ꝑſona paſtoꝝ:ſicut in geoꝛgicis deſignauit apes ſuo noibꝫ regū vł ducū qn̄ dr in q̄rto. Magnanimoſqꝫ duces. Dicit ḡ i principio bucolicoꝝ abſqꝫ ꝓhemio. Tityꝛe tu patulę ⁊cꝭ. vbi introducit duos paſtoꝛes.ſ.tityꝝ ⁊ melibœū.ꝑ tityꝝ intelligitꝛ ipe ꝟgilius. ⁊ ꝑ melibœū intelligitꝛ q̄dā ſeruꝰ vicaneus vł vicinꝰ mantuanꝰ noīe cornelꝰ gallus. Ubi ē notandū ꝙ vigēte bello ciuili inter auguſtum cęſarem ⁊ anthoniū auguſtꝰ fuit victoꝛ ⁊ obtinuit cremonā quā dimiſit ſuis militibꝫ ꝓ ſtipēdijs ſuis. Sꝫ qꝛ t̄ra cremonēſis nō ſufficiebat eis;iō dedit eis auguſtus mantuā q̄re mātuani expulſi ſunt a ſuis poſſeſſionibus ⁊ dictū eſt eis ꝟbū duꝝ.veteres migꝛte coloni.⁊ habetꝛ in ſequētibus. mantua ve miſerę nimiū vicina cremonę. Sꝫ ꝟgilius hoc vidēs veit rhomā vbi viſus ꝓcinio pollioīs ⁊ mecenatis īpetrauit ab īꝑatoꝛe agros.ſcꝫ quos milites ſibi abſtulerāt.qđ vidēs gallus cornelꝰ q̄ſi inuidēs fœlicitati ꝟgilij q̄ ſolus recuꝑauerat agros a ſe dēptos đt ei. Tityꝛe.i.virgili tu es multū fœlix qꝛ tu q̄etus ſub vmbꝛa vł tegmīe fagi:arboꝛis frondoſę cātas carmīa lęta auœna tenui.ſ.modici ſtili. Et loq̄tur moꝛe paſtoꝝ q̄ faciūt phyſtulas ſuas de culmo vł ſtipula auœne Et notāda eſt dr̄ña intꝛ patēs ⁊ patulū.qꝛ patulū ē qđ naturalr̄ patꝫ vł aperitꝛ ſicꝭ nares.ſꝫ patēs ē illđ qđ aliq̄n aperitꝛ ⁊ aliq̄n clauditꝛ.vt oſtiū vł oculi. Fagus āt eſt naturalr̄ patēs larga arboꝛ ¶ Primo āt tꝑe fructus fagi comedebātꝛ.iō đr fagus a fagin qđ ē comedere. ¶ Nos patriā fugimus.i.nos mātuani patriā relinq̄mus ⁊ nō relinq̄mus ſpōte nr̄a īmo qđ plus eſt fugimꝰ patriā nrām coacti fugere.⁊ nos etiā triſtes linq̄mꝰ arua nrā. ſꝫ tu doces ſiluas r̄ſonare amaryllida.i.amicā tuā.qꝛ facis carmīa iocoſa de pollione ⁊ đ cęſare q̄s amas ⁊ illa carmīa r̄ſonāt ꝑ ſiluas.i.ꝑ maioꝛes ⁊ āt̄iq̄s. Et loq̄tur moꝛe ruſtico quo paſtoꝛes cantant in ſiluis

O melibęe deus nobis hęc ocia fecit
Nāq erit ille mihi ſemp deus. illius aram
Sepe tener noſtris ab ouilib⁹ imbuet agnus
Jlle meas errare boues (vt cernis) et ipſum
Ludere quę vellem calamo permiſit agreſti.

Conſtrue ſic. O meliboee o paſtor deus. i. cęſar auguſtus fecit. i. dedit hęc ocia. i. iſta bona vł quietē Nāq ille. i. cęſar erit mihi. i. ỽgilio ſp deus. i. in vita ⁊ poſt mortē ſuā agnus. i. ouis tener id ē iuuenis ab ouilibus noſtris id eſt a noſtris imbuet. i. ſacrificabit arā id ē ſup altare illius ſcȝ auguſti cęſaris. Jlle ſcȝ cęſar ꝑmiſit meas boues id ē vaccas errare id eſt ꝑ campos eſſe vt cernis. i. vt vides ⁊ ꝑmiſit ipm id eſt me ỽgiliū ludere calamo agreſti id ē phyſtula ruſtica q̄ vellem. i. quecūq carmia vellem ludere O meliboee rn̄det tityrus. i. ỽgilius ad meliboeū dicēs ꝙ deus ſcȝ cęſar dedit ſibi illa ocia. i. facultatē viuēdi ex ꝓprijs agris ſine graui labore. Nāq erit ill:. i. cęſar erit mihi deus ī vita ſua ⁊ poſt mortē. Nā alij impatores reputabātur inter deos poſt mortē. ſȝ auguſtus cęſar in vita ſua meruit deitatē ⁊ habere templū ſicut deus Jllius arā ⁊c. id eſt quamdiu vixero faciā ſacrificium ſupra altare ſu:a ⁊ irrigabo aram ſuam de ſanguine agni Jlle meas errare boues id eſt cęſar dedit mihi agros ⁊ libertatē cantādi carmīa ruſtica metrice quęcūq vellē ludere nō ꝑ minas ſiue ꝑ coactōem ſicut etiam ipſe virgilius dicit in georgicis. carmina quę luſi ⁊c.

Meliboeus
Non equidem inuideo. miror magis vndiq totis.
Uſq adeo turbatur agris. en ipſe capellas
Protinus ęger ago: hanc etiam vix tityre duco
Hic inter denſas corylos modo: nāq gemellos
Spem gregis ah ſilice in nuda connixa reliquit.
Sępe malum hoc nobis (ſi mens non leua fuiſſet)
De cęlo tactas memini prędicere quercus
Sed tamen iſte deus qui ſit da tityre nobis

Cōſtrue ſic. Equidē. i. certe nō inuideo. i. nō habeo īuidiā miror magis. i. admiror ꝙ turbaꝛ. i. nos mātuani turbamur. vndiq. i. ex oī ꝑte totis agris. i. in agris nr̄is vſq adeo. i. intantū vel multū. en. i. ecce. ipſe. i. ego meliboeus ęger. id eſt non ſanus. ago id eſt duco protinus id eſt longe a finibus. capellas id eſt capras. o tityre vix. id eſt cū difficultate duco. id eſt cōduco hanc ſcȝ capram hęc capra ſcȝ connixa eſt. i. peperit hic id eſt in iſto loco. inter corylos id eſt illas arbores. denſas id eſt ſpiſſas. gemellos id eſt duos filios exiſtētes ſuꝑple ſpem gregis. id eſt ſpem futurę generatōis. ⁊ ipſa inq̄ reliquit ah interiectio admirantis illos gemellos in ſilice nuda id eſt ſupra lapidem durum. memini quercus. i. illas arbores tactas. i. fulmīatas de cęlo. i. deſuꝑ. p̄dicere. i. ſignificare hoc malū. i. nos ꝑdituros agros ſępe. i. multotiēs nob̄ mātuanis ſi mēs. i. co

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

gitatio nõ fuiſſet leua .i. bene ꝯſideraſſet. Sẽſus ẽ. nos ꝑdere agros res
maifeſta ſcȝ quercus p̃dicabat ſȝ nos mentis imprudentia capti intelli
gere nequiuimus. Sȝ tityre .i. ꝟgili da id eſt dic nobis quis eſt iſte deus
dat tibi iſta ocia. Nõ equidem. Loquiť iteꝝ meliboeus ſȝ ne videať lo/
qui ex inuidia dicit ſe nõ inuidere ſȝ mirari de foelicitate ꝟgilij qui alij
mãtuani patiunť omnes miſerias qꝛ turbanť in agris ipoꝝ vſqȝ a deo
id eſt multum. Et ẽ turbať ꝟbum imꝑſonale quod indifferẽtꝛ ſe habet
ad omnẽ ꝑſonam. in q̃ vult meliboeus latenť redarguere auguſtum cęſa
rem nõ deſignãdo illum qui turbat. vult etiã oſtẽdere ꝙ omnes mantua
ni fuerũt turbati ſine aliqua diſcretõe. ꝛ etiam ſine culpa. qꝛ non fuerũt
expulſi ꝓpter ſua demerita. ſed ꝓpter vicinitatẽ ad cremonã vt dcm̃ eſt.
Et nõ dꝛ turbamur q̃ſi ꝟbum ꝑſonale deſignaret paucos ꝛ nõ omnes.
¶ Ec ipẽ capellas. Hic meliboeus monſtrat euidenter ſuas turbatões
dicens ꝙ ipſe ęger corꝑe ꝛ animo vix ducit ſecum duas capras id ẽ ma/
trem ꝛ vxorem ꝛ cauſa laboris ẽ quia capra ſua id ẽ vxor de nouo ꝯnixa
eſt .i. enixa vl' peꝑit gemellos .i duos filios q̃ ſunt ſpes futuri gregis ꝛ fu
turę generatõis. Et augmẽtatio laboris eſt qꝛ non peꝑit in lecto molli
ſed ſupra ſilicem vl' lapidẽ duꝝ ꝛ ſine veſtimẽtis vl' ſtraminibus ad iuoi
uendum gemellos ¶ Sepe malum h̃ nobis. Hic meliboeus dꝛ ꝙ ſi ipẽ
fuiſſet ſapiens ꝛ ꝯſideraſſet ſigna ꝛ auguria ipẽ potuiſſet p̃cauere iſtã tur
bationẽ qꝛ anno p̃cedenti quercus quę ſunt arbores glandiferę ꝛ ꝑtinen/
tes ęſui fuerũt tactę de coelo .i. leniter fulminatę. Quercus ſunt arbores
in tutela iouis ꝛ ſibi ꝯſecratę ideo nõ ꝑmiſit eas durę fulminari ꝛ quan
do arbor iouis fuit tacta ꝛ turbata ſignum erat ꝙ mantuani q̇ erant in
tutela auguſti turbarentur. Sed tamẽ iſte deus O tityre da id ẽ dic mi
hi quis ẽ ille deus qui dedit tibi ocia ꝛ ludere q̃ velles. Ubi notandum
eſt ꝙ dare ſignificat tria .ſ. dicere. ꝯtribuere. ꝛ ꝯcedere. iuxta illos ꝟſus.
Dico contribuo ꝯcedo ſignificat do. Cetera videanť ſuꝑ textu: de alle/
goria autem quã aliqui volũt in eis ꝟſibus p̃dictis qꝛ dicunt carmina
cãtati a ꝟgilio de vrbe romana vide ſeruiũ ꝛ alios expoſitores

¶ Tityrus

Urbem quam dicant romam melibęe putaui
Stultus ego huic noſtrę ſimilem quo ſępe ſolemus
Paſtores ouium teneros depellere fętus.
Sic canibus catulos ſimiles. ſic matrib9 hędos
Noram. ſic paruis componere magna ſolebam
Uerum hęc tm̃ alias inter caput extulit vrbes
Quantum lenta ſolent inter viburna cupreſſi

¶ Cõſtrue ſic. Ego tityrus ſtultus .i. imprudẽs o meliboee putaui id ẽ
credidi vrbem .i. ciuitatem quã ſcȝ vrbem dicunt .i. vocãt rhomã eẽ ſup/
ple ſimilẽ .i. ęqualem huic noſtrę .i. mantuę. quo .i. ad quam nos paſto/
res ouiũ .i. capraꝝ. ſępe ſolem9 .i. ꝯſueuim9. depellere .i. a lacte remouere
ſeu enutrire foetus teneros .i. agnos nouiť natos Sic .i. eodẽ mõ ꝯgno/
uerã romã eẽ ſilẽȝ mãtuę ſicut norã .i. nouerã. catulos .i. ꝑuos canes eſſe

ſimiles canib⁹ magnis ⁊ ſicut norã inq̃ȝ hedos.i.hyrcos teneros eẽ ſiles
matrib⁹ ſuis.Sic ſolebã ꝯponere.i.ꝯꝑare mag̃.i.res mag̃s ꝑuis.i.reb⁹
minimis vero.i.certe hec ſcȝ roma tm̃ extulit caput.i.maior int̃ alias vr/
bes.i.ceteras ciuitates q̃ȝtũ cupreſſi.i.ille arbores mg̃ne ſolẽt ſe extolle
re ſᶜ inter viburna lẽta.i.int̃ illos arbores ꝑuas ſeu curuas ¶ Urbẽ quã
dicũt romã ⁊c. Tityrus rñdet more ruſtico ꝑ lõgas ambages q̃s fuit il
le deus ⁊ q᷑ nullus hõ p̃t eẽ ſine loco.i.deſcribit locũ in quo ẽ auguſtus
ſcȝ romã ⁊ facit topog̃phiã ſicut ſi aliq̃s deſcriberet pariſiũ ad oñdendũ
q̃s ſit rex.dt g̃.O meliboee ego ſtultus ⁊ ignarus paſtor qñ audiebã lo/
qui de roma putabã ꝙ eſſet q̃dam pauꝑ ciuitas ſicut mãtua nr̃a in qua
nos paſtores ouiũ depaſcimus agnos.Sed tal' eſt drña int̃ romã ⁊ mã/
tuã qual' eſt inter mg̃nos canes ⁊ ꝑuos ſcȝ catulos.vl' inter hedos ⁊ ca/
pras.q᷑ roma excedit alias vrbes ſicut cupreſſus viburna.id ẽ fructices
Cupreſſus em̃ eſt arbor alta ⁊ viburnũ eſt paruũ arbuſti. Me.

Et que tanta fuit romã tibi cauſa videndi
¶ Cõſtrue. Que cauſa.i.que occaſio.tãta.i.tam mg̃na fuit tibi tityre
videndi id eſt eundi romã.id eſt illã vrbem ¶ Et q̃ tãta. Querit iterum
meliboeus que fuit cauſa finalis quare tityrus venit romam q᷑ mag̃ cã
requiritur ad magnum effectum Ti.

Libertas.que ſera tamen reſpexit inertem
Candidior poſtq̃ȝ tondenti barba cadebat
Reſpexit tamen ⁊ longo poſt tempore venit
Poſtq̃ȝ nos amaryllis habet galathea reliquit
Nãq̃ȝ fatebor enim.dum me galathea tenebat.
Nec ſpes libertatis erat.nec cura peculi
Quãuis multa meis exiret victima ſeptis
Pinguis ⁊ ingrate p̃meretur caſeus vrbi
Non vnq̃ȝ grauis ere domum mihi dextra redibat

¶ Cõſtrue. Libertas cãdidior.i.pura fuit cã quare ego veni romã q̃ li
bertas ſera.i.tarda tñ reſpexit.i.ꝯſpexit me inertem.i.pigꝝ poſtq̃ȝ bar/
ba mea cadebat.i.cedebat.tondẽti.i.radẽti tñ libertas reſpexit me ⁊ veñt
id ẽ aduenit mihi lõgo tpe.i.ꝑ lõgum tps.poſt.i.poſtea ⁊ poſtq̃ȝ amaryl
lis.i.roma.hȝ.i.poſſidet nos.i.me tityꝝ.galathea.i.mãtua.reliquit id ẽ
dimiſit me.fatebor em̃.i.dicam ꝟitatem dum galathea.i.mãtua.tene/
bat.i.poſſidebat me tityꝝ ſpes.i.fiducia libertatis habẽde nõ erat mi/
hi nec cura.i.ſollicitudo.peculi.i.gregis erat mihi q̃ȝuis multa victima
id eſt multa ſacrificia.exiret.i.ꝓcederet ex meis ſeptis.i.ex meis ouilib⁹
et q̃ȝuis pinguis caſeus p̃meret.i.fieret.vrbi ingr̃te.i.ad mãtuam ingrã.
Nõ vnq̃ȝ.i.nũq̃ȝ dextra ſcȝ manus redibat.i.reuertebat domũ meã.gra
uis.i.plena ere.i.argẽto ¶ Libertas.rñdet tityrus ꝙ libertas fuit cauſa
quare venit romã.ſ.vt eẽt liber vñ ſeruus vult libertatẽ vt careat ſerui
tute.ſȝ nobil' vl' ingenuus vult libertatem vt viuat ſm̃ ſuũ arbitrium
Nõ erat aũt alibi libertas ſicut rome. Que ſera tamen. Hic tityrus in

crepat ſeipm̄ quia prius nō venerat romā vt eēt liber fuit eñ piger que
rendo libertatem ꝗꝺuis finaliter ipſam habuerit. Candidior. Hic mo/
re ruſtico deſignat tempus a quo fuit liber ſcꝫ ab illo tempore quo ha/
buit amicam amaryllidem vel ab illo tempore quo raſa fuit barba ſua
Sic eñ computabant ruſtici tempora ſcꝫ anno quo fuerūt ꝯiugati q̄
neſciunt aliter diſtinguere tempora Et notandū eſt ꝙ candidior non eſt
adiectiuum de barba quia tunc virgilius nondum habebat barbam cā
didam vel canam cum ipſe eſſet .xxviij .annorum quando fecit hunc li/
brum. Sed candidior eſt adiectiuum de libertas ⁊ eſt ſenſus libertas cā
didior reſpexit eum ab illo tempore quo barba ſua tondebatur. vł quia
poſtea dicit fortunate ſenex ideo poteſt dici ꝙ eſt mutatio ꝑſone ⁊ ꝙ vir
gilius loquitur in ꝑſona cuiuſdam veteris ¶ Poſtꝗ̄ ⁊c. Per amarylli/
dem intelligit romā ⁊ ꝑ galatheam intelligit mantuam ⁊ dicit ꝙ liber
tas ſibi venit quando dimiſit mantuam ⁊ venit romam ¶ Nanq̄ fate
bor eñ. Hic ſuꝑfluit illa ꝯiunctio eñ cauſa metri complendi ⁊ dicit ti
tyrus ꝙ ꝗꝺiu manſiſſet mantue nunꝗ̄ fuiſſet diues aut liber. Ubi no/
tatꝰ ꝙ non eſt promotio niſi in bonis vrbibus. quia miſeri ſunt caſtra ſe
quentes. Et dicit peculi ꝑ apocopam. id eſt peculij qđ ſignificat diuiti/
as. dicitꝰ eñ a pecudibus q̄ tote diuitie antiquoꝝ erāt in pecudibus ⁊
armentis ꝗꝺuis loquitꝰ more ruſticoꝝ qui ex laboribꝰ ſuis ſibi ſufficiūt ⁊
adminiſtrant alimenta ⁊ tamen ciues vrbium ſepe deridēt eos ⁊ faciunt
eos expendere ſuas pecunias in ludis ⁊ tabernis. exactionibꝰ. impoſitio
nibus. gabellis ⁊c. ſic ꝙ qñ redeūt ad domos ſuas vix reportant lucꝝ de
caſeis vł alijs alimentis que vendiderūt Melibœꝰ

Mirabar quid meſta deos amarylli vocares
Cui pendere ſua patereris in arbore poma
Tityrus hinc aberat. ipſe te tityre pinus
Ipſi te fontes. ipſa hec arbuſta vocabant

¶ Conſtrue ſic. O amarylli id eſt o roma mirabar id eſt admirabar q̄d
id eſt quare tu mœſta. id eſt triſtis. vocares id eſt vocabas deos id eſt ſu
perbos. ⁊ mirabar cui id eſt in cuius honorem. patereris. id eſt ſeruares
poma. id eſt officia vel dignitatem. pendere id eſt eſſe. in ſua arbore. id ē
in vrbe principali ſcꝫ quia rome pendebant officia. tityrus. id eſt virgili
us. aberat. id ē abſens erat. hinc. id eſt a roma. ⁊ o tityre. id eſt o virgili.
ipſe pinus. id eſt ille arbores. vocabant id eſt appellabant te virgilium
et ipſi fontes vocabant inꝗ̄ te ⁊ ipſa. arbuſta id eſt alie arbores voca/
bāt inꝗ̄ te ꝟgilium ¶ Mirabar. Hic melibœus loquitur ad vrbem ro
mam ſub nomine amaryllidis quā tityrus amabat dicens ꝙ ipſe mira/
batꝰ q̄re amaryllis triſtis vocabat deos ſcꝫ roma orabat vt ad eā veīret
virgilius. mirabatꝰ etiam cui amaryllis ſeruabat pulcra poma in ſua ar
bore ſcꝫ pulcra officia ſeruabantꝰ rome ⁊ pulcre dignitates pro virgilio
qui erat abſens ¶ Ipſe te tityre. Nūc ſcio o ꝟgili ꝙ alte pinus ⁊ alte ar
bores vrbs romana ⁊ ceſar. ⁊ ſacri fontes. id eſt ſapientes ſenatores qui
ſunt pleni ſapientia ⁊ arbuſta. id eſt populus romanus vel parui ſecula
res expectabant te Tityre.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Quid facerem: neqꝫ ſeruitio me exire licebat
Nec tam preſentes alibi cognoſcere diuos
Hic illum vidi iuuenem melibee: quot annis
Biſſenos cui noſtra dies altaria fumant
Hic mihi reſponſum primus dedit. ille petenti
Paſcite vt ante boues pueri. ſummittite thauros

¶ Cōſtrue ſic. Quid facerē mantue ſupple. neqꝫ licebat. i. nō potuiſſem exire. i. liberare me ꝟgiliū a ſeruitio. i. a ſuitute nec licebat inqꝫ ꝯgnoſcere. i. inuenire. alibi. i. in alijs ciuitatibꝫ a roma diuos. i. dn̄os. tam p̄ntes id ē tā ꝓpicios ⁊ o meliboee vidi. i. ꝯgnoui illū iuuenē. i. octauianū auguſtū ⁊ vidi inqꝫ quot annis. i. ſingul̓ annis auguſtū cui. ſ. auguſto nr̄a altaria fumāt. i. ſacrificāt. biſſenos dies. i. ꝑ duodecim dies. in anno hic. id eſt auguſtꝰ dedit. i. tribuit ꝑmus. i. in pa̓a mea petitōe. rn̄ſum. i. libtatē et ille. i. auguſtus dixit ſc̓ mihi petēti. i. querēti libtatē. o pueri. i. o paſtores. paſcite. i. nutrite boues. i. vaccas. vt an̄. i. ſicut̓ feciſtis ⁊ ſummittite. id ē ꝯiūgite thauros cū vaccis ¶ Quid facerē. Rn̄det tityrus. O meliboee qd feciſſē ſi nō veniſſē romā. q2 manēs in mātua ſꝑ fuiſſem ſuꝰ. nec inueiſſem deos vl̓ dn̄os tā ꝓpicios ſicut hic nt: amicos adiutores. Hic illū Vocat octauianū auguſtū iuuenē nō pueꝝ. q2 ſenatꝰ decreuerat vt nemo vocaret eū pueꝝ ne diminueret laus impꝗ. q2 ve t̄re cuiꝰ puer r̄x ē d̓r g̊ hic. i. rome vidi q̊t ānis. i. ſingul̓ ānis auguſtū q̄ ē mihi ille d̄s de q̄ q̄rebat meliboeus ¶ Biſſenos cui. i. iſti deo ego ſacrifico ſel̓ in mēſe. q̄a quolibꝫ mēſe faciebāt feſtū auguſti ¶ Hic mihi. i. iſte fuit q̄ ꝑmo dedit mihi libtatē in ꝑma petitōe dicēs mihi ⁊ alijs paſtoribꝫ meis paſcite vt ante boues. i. viuite libere ſicut an̄ ſolebatis. i. an̄ tp̄a bellorum ⁊ ꝯiungite thauros cū vaccis ⁊ equos cum iumētis ad gn̄atōem. ſicut d̓r deus Gen̄. i. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊c̄.

Me.

Fortunate ſenex ergo tua rura manebunt
Et tibi magna ſatis. quis lapis omnia nudus
Limoſoqꝫ palus obducat paſcua iunco
Non inſueta graues tentabunt pabula fetas
Nec mala vicini pecoris contagia ledent
Fortunate ſenex hic inter flumia nota
Et fontes ſacros frigus captabis opacum
Hinc tibi que ſemper vicino ab limite ſepes
Hybleis apibꝫ florē depaſta ſalicti
Sepe leui ſomnū ſuadebit inire ſuſurro
Hinc alta ſub rupe canet frondator ad auras
Nec tamen interea rauce tua cura palumbes.
Nec gemere aeria ceſſabit turtur ab vlmo

¶ Conſtrue ſic. O tityre ſenex. i. ātiq̄ fortunate. i. bonā fortunā hn̄s. g

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

tua rura.i.tui agri manebūt ꝛ mag̃ paſcua ſuppl̄e manebūt ſatis tibi. id ē tityro q̄uis lapis.i.mons nudus.i.diſcooptus q̄ꝫ.p ꝛ pal⁹.i.lac⁹ ob ducat oīa paſcua.i.comeſtionē aīaliū: iūco.i.illa herba limoſa.i.palu/ doſa.ꝛ pabula.i.paſcua īſueta.i.nō ꝯſueta nō tētabūt fœtas g̃ues.id ē nō nutriēt capellas g̃uidas Nec ꝯtagia mala.ſ.male īfectōes vicini pe coꝝ id ē gregis.ledēt.i.īficiēt fœtas.ſupple.O fortunate ſenex captab̄ id ē freq̄nt̄ capies hic.i.in iſto loco int̄ flūia.i.fluuios nota.i.caros.ꝛ fō tes ſacros:i.aq̄s delicatas nymphis frigus opacū.i.vmbrā delcābilem hic.i.ex alia pte ſepes.i.clauſuras q̄ ē a limite.i.t̄mīo vicino.i.ꝓpinq̄ ti bi ſp fiet s̄ depaſta.i.comeſta florē ſalicti.i.ſalicꝫ apibꝫ.i.ab ill̄ aīalibꝫ hybleis.i.ſic dc̄is.ꝛ ſepes ſuadebit.i.īcitabit te inire.i.accipe ſomnū.i. quietē ſuſurro leui.i.murmure tenui ꝛ frōdatoꝛ canet.i.cātabit ſub ru/ pe alta.i.de ſcopulo m̄gno ad auras.i.ad vētos Nec palūbes.i.turtures raucę ceſſabūt tua cura gemere.nec turtur.i.illa auis ceſſabit gemere.i. cātare ab vlmo.i.ab illa arbore ¶ Fortunate ſenex Vocat tityꝝ.i. ꝟgi liū ſenē nō rōe ętatꝫ.ſꝫ rōe fortune.q2 hēbat bonā ꝛ pīguē fortunā ſicut ſolēt hr̄e ſenes vl̄ ſenſati hoīes.dr̄ g̃ O tityre tu es fœlix q2 agri tui ma nebūt ꝛ paſcua lata circūdata mōtibꝫ ſaxoſis ex vna pte ꝛ aqua palu/ doſa ex alia ꝛ oues tuę p̄gnātes.ꝛ fœtę tuę nō hēbūt paſcua īſolita im mo ſicut ī mātua ſilia nec lędent̄ ex ꝯtagio vicini pecoꝝ Fortunate ſe/ nex.hic iteꝝ meliboeus narrat fœlicitatē tityri q̄ꝫtū ad ſeipm̄ dicēs o ti/ tyre pecora tua ſītꝫ fortunata.vt diximꝰ tu es etiā fœlix int̄ iſta fluīa iū cta ꝛ fōtes ſacros q2 in fontibꝫ ſunt nymphę ſacrę.hic eī ī eſtate capies frigꝰ opacū.i.vmbrā delcābilē ꝛ hēs ex vno latere ſepē ꝛ ſalicē vbi apes paſcunt̄ ex q̄ꝝ ſuſurro vl̄ tenui murmure dormies. Et hic ē ſynecdoche ſepes depaſta florē ſalicti. Vbi notādū q̄ hic ſepes ē ſerpēs ſꝫ hec ſepes eſt dumꝰ vl̄ clauſura. Salictū āt ē ſpēs ſalicꝫ vl̄ locꝰ ī q̄ creſcūt ſalices qd̄ alio noīe dr̄ ſalicetū ꝛ dr̄ ſalix a ſaliēdo q2 cito de terra ſalit creſcendo. ¶ Hic alta ſub rupe dr̄ ex alia pte audies cātare philomelā ꝛ palūbes ꝛ turtures q̄ꝝ cātꝰ eſt vt gemitꝰ Et ē frōdatoꝛ ęquocū q2 ꝑt illū q̄ in eſta te facit maipulos ex frōdibꝫ arboꝝ ad nutriendū aīalia in hyeme. vl̄ ꝑt illū q̄ remouet folia de vitibꝫ vt vuę mature fiāt a ſole.ꝛ etiā ꝑcat auicu lā q̄ cātat int̄ frōdes ꝛ vix videt̄ qn̄ cātat ¶ Vlmus āt ē arboꝛ quā ita/ li ſupponūt vitibꝫ ſuis. Palumbes ē auis dc̄ā quaſi parcens lūbis.q̇a nō coit niſi ſemel in anno vl̄ bis. Sed aliȷ̄ colūbi dicūtur quaſi colētes lumbos.q2 quolibet menſe coeūt ꝛ eſt palūbes agreſtis iuxta illud Te cta columba ſubit ſua rura palumbes habebit. Sed virgilius dicit pa lumbes ꝛ ē nomen grecum quod latini mutant in vs ꝛ eſt auis cantās rauce ſicut homo tuſſiens

Tityrus

Ante leues ergo paſcentur in ęthere cerui
Et freta deſtituent nudos in littore piſces
Ante pererratis amborum finibꝫ exul
Aut ararim parthus bibet:aut germania tigrim
Q̄ꝫ noſtro illius labatur pectore vultus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

¶ Conſtrue. Cerui id ē illa aīalia. leues. i. veloces paſcent. i. nutrientur
in ethere. i. aere ⁊ freta id eſt maria deſtituēt. i. relinquēt. piſces nudos. i.
ſine aqua in littore. id eſt in ripa maris. aut ego ero exul. id eſt eiectus a
patria mea. hoc ē de finibus. id eſt regionibus amboꝝ. ſ. parthoꝝ ⁊ ger
manoꝝ. perratis. id ē circūdatis. aut parthus. i. ille ppl's bibet ararim.
id ē illū fluuiū. aut germania. i. ille ppl's bibet tygrim. id ē illū fluuium
q̄ꝫ id eſt anteq̄ꝫ. vultus. id ē memoria. illius. id ē ceſaris. labatur. id ē re/
cedat. a noſtro pectore. id eſt a noſtro corde ¶ Ante leues ergo. Reſpon
det tityrus q̄ cōſideratis iſtis fœlicitatibus ipſe nunq̄ꝫ deſinet amare il
lum deū nec poſſet facere contrarium ſicut impoſſibile eſt mutare rerū
ordinē ſcꝫ ceruū volare: piſces ambulare. et fluuium orientis transferri
in fluuium occidentis cum ſua totali regione. Me.

At nos hinc aliꝫ ſitientes ibimus aphros
Pars ſcythiam. ⁊ rapidum crete veniemus oaxem
Et penitus toto diuiſos orbe britannos
En vnq̄ꝫ patrios longo poſt tempore fines
Pauperis ⁊ tuguri congeſtum ceſpite culmen
Poſt aliquot mea regna videns mirabor ariſtas
Impius hec tam culta noualia miles habebit
Barbarus has segetes. en quo diſcordia ciues
Perduxit miſeros. en quis conſeuimus agros
Inſere nunc melibœe piros. pone ordine vites.
Ite mee quondam fœlix pecus. ite capelle
Non ego vos poſt hac viridi ꝓiectus in antro
Dumoſa de rupe ꝓcul pendere videbo
Carmina nulla canam. non me paſcente capelle
Florentem cytiſum. et ſalices carpetis amaras

¶ Cōſtrue. At. i. ſed o tityre ſupple nos aliꝫ. ſ. mātuani hic. i. a regione
nrā ibimus aphros ſitiētes. i. ad aphricam. ſ. libiā vbi ē regio calidiſſi/
ma ⁊ ꝑs noſtꝝ ſupple ibit ſcythiam. i. ad illam regionem. ⁊ veiemus. id
eſt ibimus oaxem id eſt illū fluuiū. rapidum. id ē velociter fluentē. crete
id eſt illius patrie. ⁊ veiemus britānos. ideſt anglicos. diuiſos. id eſt ſe/
paratos. penitus. id eſt omnino. toto orbe. id eſt ab omni climate. en vn
q̄ꝫ. i. nūq̄d. aliquādo veniemus ad fines patrios. i. ad patriā nrām. lon
go tpe. i. ꝑ magnum tempus. poſt. id eſt poſtq̄ꝫ receſſerimus. ⁊ en vnq̄ꝫ.
id eſt nūq̄d. aliqñ ego melibœus videbo. culmen. i. ſtipulā. tuguri pau/
peris. i. domus paſtoral'. cōgeſtum. i. ꝯpoſitum. ceſpite. i. gleba terre ⁊
ego melibœus vidēs poſt aliquot ariſtas. i. poſt multa tꝑa. mea regna.
id eſt meas poſſeſſiones. mirabor. id eſt admirabor. ⁊ miles impius. i d
eſt mal'. hēbit. i. poſſidebit. hec noualia. i. noua rura. tā culta. i. tā bñ la
borata. ⁊ barbar' miles. i. extraneus hēbit. ſupple has ſegetes. en quo. i.
ad quā miſeriam. diſcordia. i. lis. ꝑduxit ideſt miſerit ciues miſeros id ē

mãtuanos exules en quis.id eſt ꝗbus.cõſeuimus. id ē plãtauimus a/
gros id ē arua.o meliboee inſere id ē plãta nũc piros id ē illas arbores
ordie id ē ſcd͂m ordinē ⁊ pone id ē diſpone vites id ē vineas ordie .o meę
capellę quõdã.i.aliqñ fœlix pecus.dico ſᶜ ite.i.a me abite.⁊ ego meli/
bœus,ꝓiect⁹.i.iacēs in antro.i.fouea nõ videbo capras poſthac,ꝓcul.i.
a lõge de rupe dumoſa.i.ex ſcopulo ſpinoſo pēdere.i.paſcere.Et ego nul
la carmina canã.i.nõ cãtabo more ruſtico ⁊ vos capellę nõ carpetis. id
eſt nõ comedetis ſcithyſum.i.illã herbã ⁊ nõ carpetis ſalices.i.illas ar/
bores amaras hoĩbꝫ ſupple ¶ At nos. Hic melibœ⁹ poſtq̃ narrauit mi
ſerias futuras ꝓnoſticat eas dicēs.o tityre tu es fœlix in terra tua. nos
aũt miſeri.i.exules extra ſolũ poſiti.⁊ eſt ibi,ꝓlepſis ibimus vna ꝑs ad
orientem ⁊ ſeptētrionē.alia ad aphricã ſitientē ſcꝫ ad libiã vbi eſt regio
calidiſſima ⁊ quaſi inhabitabil̾ ⁊ ꝑ ꝯtrariũ ſcythia ē patria frigidiſſima
in ſeptētrione cuius frigiditatē ponit virgilius in quarto georgicorum
Oaxes eſt fluuius illius regionis vl̾ patrię albꝫ qꝛ fluit ꝑ terrã cretoſaꝫ.
diuiſos orbe britãnos qꝛ nõ ſunt niſi ſeptem climata.⁊ inter illa britã/
ni nõ ſunt incluſi ⁊ enumerati.britones aũt vocat anglicos qui venerũt
de ſaxonia.⁊ expulerũt britones de illa britãnia maiore quę ē mag̃ in/
ſula inter ſeptētrionem ⁊ occidentem ſeꝑata a gallia ⁊ ab omni alia pa
tria ¶ En vnq̃. vna dictio eſt en interrogat vnq̃ id eſt aliquãdo enunq̃
id eſt nũquid aliquãdo veniemus ⁊ ꝑ modũ dolentis plãgit meliboeus
dicēs heu nũq̃ videbo inęternũ patriã meã ⁊ ꝑuum tugurium meũ cõ/
poſitum ex ceſpite ⁊ cooꝑtum culmis.⁊ dicit tuguri ꝓ tugurĳ.ſicut pri/
us dixit peculi ꝓ peculĳ.Ceſpes eſt gleba terrę herboſa ex qua ruſtici fa
ciũt muros domorum ſuaꝝ eas ſuꝑaddendo in modũ lapidis. Culm⁹
eſt calamus nouus creſcēs ⁊ capit̾ ꝓ ſtipula q̃ creſcit ſicut calami creſcũt
et inde dꝛ culmē tectũ l̾ faſtigiũ domus ⁊ culmē hic capit̾ ꝓ domo ſicut
ꝑs pro toto ¶ Poſt aliquot ⁊c̄.i.nunq̃ erit mihi licitum poſt aliquas
miſerias videre regna mea.id eſt poſſeſſiones meas ⁊ agros meos quos
regebam.Et ꝑ ariſtas intelligit ętates ⁊ ꝑ ętates annos ꝑ methathe/
ſim ¶ Impius hęc.vocat auguſtũ militē ⁊ latēter increpat eũ. qꝛ abſtu
lit a mãtuanis agros ſuos ſine miſericordia vl̾ qꝛ victor geſſit bellũ ciui
le ꝯtra anthoniũ.⁊ vocat noualia agros q̇ renouãtur noua ſegete ꝗli/
bet anno ¶ Sed ꝓprie noualia ſunt ſiluę nouę creſcentes poſtq̃ abſciſa
ſunt nemora.plãgit g̊ meliboeus ſe ſemiaſſe ⁊ plãtaſſe,ꝓ alĳs extraneis
et barbaris ¶ En quo diſcordia ciues.hic exclamat ꝯtra ciuitates diſ/
cordes dicēs ꝙ diſcordia eſt cã toti⁹ miſerię.qꝛ oĩe regnũ in ſe diuiſuꝫ de
ſolabit̾ ¶ Inſere nũc meliboee.hic facit apoſtrophã loq̄ndo ad ſeipꝫ yro
nicę ⁊ ꝑ modũ diſplicētię hortãs ſeipm̄ ad plantandũ arbores ⁊ ad ſemi
nãdum ſegetes.quaſi diceret ꝙ fruſtra laboraret ¶ Ite meę.hic dolēter
recedit a ſuis poſſeſſionibꝫ dicēs ad capras ſuas ite ſub aliud dominiuꝫ
qꝛ ego ero ſepultus in quadã fouea ⁊ nunq̃ videbo vos paſcēdo penden
tes arbores ⁊ dumos.⁊ cãtabo carmina ſicut ſolēt paſtores ¶ Et eſt ſci
thyſus virgultum creſcēs in ſcithya ciuitate ⁊ dicũt quędaꝫ gloſę ꝙ eſt
hedera arborea.aliq̇ etiã dicant ꝙ eſt capꝛifolium.⁊ vocat ſalices ama/
ras nõ capris qꝛ eas libēter comedũt ſed homibꝫ ſunt amarę

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Hic tamen hac mecũ poteris requieſcere nocte Tityr⁹.
Fronde ſup viridi. ſunt nobis mitia poma
Caſtaneę molles. et preſſi copia lactis
Et iam ſumma ꝓcul villarum culmina fumant
Maioreſq cadunt altis de montib⁹ vmbrę.

¶ O meliboee poteris req̃eſcere. i. manere mecũ hac nocte hic. i. in iſto loco frõde ſup viridi. i. ſup herbã viridẽ poma. i. illi fruct⁹ ſunt nob mitia. i. dulcia ⁊ caſtaneę ſunt molles. i. maturę ⁊ copia. i. abũdantia lact̃ preſſi. i. caſei eſt nobis ſupple. ⁊ culmina ſumma. i. alti camini villarum id ẽ oppidoꝝ fumãt. i. fumũ emittũt ꝓcul. i. a lõge ⁊ vmbrę maiores cadũt. i. duplicãtur de altis mõtib⁹. i. magnis mõtibus ¶ Hic tñ tityrus cõſolat̃ meliboeum q̃ iam aduespaſcit ipm inuitãs ad coenã ſup herbã viridem ⁊ ad fercula ruſtica ſcȝ ad caſeum caſtaneas ⁊ poma ¶ Et iaȝ ſumma. Hic ṽgilius ꝑ ſignũ noctis vult oñdere finẽ iſtius eglogę a deẽ ſicut dies finitur aduenient vespa ⁊ palumbi recedũt in veſpe e ad ſiluas ⁊ relinquũt agros q̃ ſunt iuxta mare tyrrenum. ⁊ camini fumant v̄l culmĩa domoꝝ q̃ preparatur coena ⁊ nox q̃ eſt mag̃ vmbra videt̃ cadere de montib⁹ altis q̃ obijciũtur ſoli. Cetera videant̃ ſupra textũ.

¶ Finis primę eglogę
¶ Incipit Secunda

¶ Dramaticon vel Miticon poeta corydonem amantem Alexim ſcribit

Formoſum paſtor corydon ardebat alexim
Delicias domini. nec quid ſperaret habebat
Tantum inter denſas vmbroſa cacumina fagos
Aſſidue veniebat ibi hęc incondita ſolus
Montibus ⁊ ſiluis ſtudio iactabat inani
O crudelis alexi nihil mea carmina curas
Nil noſtri miſerere. mori me deniq cogis
Nunc etiam pecudes vmbras ⁊ frigora captant
Nunc virides etiã occultant ſpineta lacertos
Teſtilis ⁊ rapido feſſis meſſorib⁹ ęſtu
Allia ſerpillum q herbas contundit olentes
At mecum raucis tua dum veſtigia luſtro
Sole ſub ardenti reſonant arbuſta cicadis
Nonne fuit ſatius triſtis amaryllidis iras
Atq ſupba pati faſtidia. nonne menalcam
Quãuis ille niger. q̃uis tu candidus eſſes
O formoſe puer nimium ne crede colori
Alba liguſtra cadunt vaccinia nigra leguntur

¶ Cōſtrue.corydon' paſtor ardebat.id eſt ardēter diligebat.alexim. id ē
illum puerꝝ.formoſum.i.pulcrum exiſtētem ſupple delicias dñi.ꝛ cory/
don non habebat illud qđ ſperaret.id eſt deſideraret.ſiue.ne qđ ſperaret
habebat.i.nec ſpem potiēdi hēbat ꝛ corydon veniebat aſſidue.i.ſepius
tātum.i.tantūmodo inter fagos.i.illas arbores dēſas.i.ſpiſſas.ꝛ inť ca
cumina vmbroſa.i.inter ſummitates montis vmbram habētes.ꝛ ipſe ſo/
lus ibi.id eſt in illo loco.iactabat.i.fundebat incaſſum hec ꝟba ſequen
tia ſcꝫ o crudelis ꝛc.incōdita.id ē ſubito dicta in montibꝫ ꝛ ſiluis.inani
ſtudio.id eſt vano labore.o alexi.o puer crudelis.id ē ſine miſericordia.
nihil.i nō curas.mea carmina.i.meas cantilenas.ꝛ nil.id ē nō.miſerere
id eſt miſereris.noſtri.i.mei corydonis ꝛ tu cogis me corydonem mori.
id ē perire.obire.ꝛ pecudes.id ē animalia.captant.id eſt capiūt.vmbras
id eſt frigeratōes.ꝛ frigora.i.loca aprica.ꝛ ſpineta.id ē ſpinę vł locus in
quo creſcūt ſpinę.occultant.id ē tegūt lacertos.i.illa animalia.ꝛ teſtiř.
id eſt vxor corydōis ł alia puella.cōtondit.id eſt p̄parat.allia.id ē illa le
gumina.ꝛ ſerpillum.id eſt illam herbam.ꝛ herbas olentes.id ē odorife/
ras.meſſoribꝫ.id eſt operarijs.feſſis.id eſt fatigatis.ęſtu.id eſt calore.ra
pido.i.vehemēti ꝛ arbuſta reſonāt ſub ſole ardēti.i.calido.mecū.i.cum
me corydone.cū cicadis.i.illꝫ animalibꝫ raucis.i.rauce cantātibꝫ.dū lu/
ſtro.i.circūdo tua veſtigia.i.tuos paſſus ¶ Nonne.i.nūquid fuit ſatius
id eſt melius me pati iras.i.rancorē.triſtes.i.nō fictas:ꝛ pati inqꝫ faſti/
dia ſupba.i.ꝟba ſupbię.plena amaryllidis.i.illius mulieris.ꝛ nōne fuit
ſatius me corydonem ſupple amaſſe menalcam.id eſt illum paſtorem.
Quāuis ille menalcas eſſet niger:q̄uis tu alexis eſſes candidus.i.for/
moſus ¶ O puer formoſe.i.pulcre.ne.i.nō.crede.i.cōfidas.nimiū.id eſt
multū.colori.i.pulcritudini.Nā liguſtra.i.flores.alba.i.pulcra.cadunt
id eſt labunť.ꝛ vaccinia.i.ille viole.nig̃.i.purpurei coloris.legūtur id eſt
colligūtur ¶ Formoſum paſtor ¶ Scđa egloga ſeq̄tur que ſic intitula
tur alexis:qꝛ loquiť de vehemēti amore quē habebat ꝟgilius ad alexiꝫ
In qua egloga introduciť poeta recitās mutuū amorē inter duos paſto
res.ſ.corydonem ꝛ alexim in domo pollionis dicens:quidam homo ſcꝫ
corydon paſtor ardebat.i.impatiēter amabat alexim. Et notandū ē.ꝙ
corydon eſt virgilius.ꝛ eſt nomē fictū a noīe cuiuſdam auis dulciter cā/
tantis q̄ diciť corydalis gallice chardonnereau.q̄ interp̄tať dulce canēs:
qꝛ virgilius incitat dulciter ceſarem ad amorem ſuum.Ceſar autē in ꝑ/
ſona alexis introduciť.ꝛ interp̄tať alexis ſine reſponſione:qꝛ nihil in iſta
egloga reſpondet.vł interpretatur ſupbus nō dignās reſpōdere precibꝫ
et dꝛ ab a.qđ eſt ſine:ꝛ lexis ratio vel reſponſio ¶ Et quid ꝑ alexim in/
telligať eſt diuerſus modus dicēdi.quia iſta egloga in aliq̄bus locis vi/
deť ſonare vnum ꝛ alibi aliud.Dicunt em̄ aliqui ꝙ virgilius amauit tres
ſcꝫ vnum puerum nomine alexandrum quem poſt multas preces dedit
ei pollio dominus ſuus ſpecialis quem puerꝝ cum tanta difficultate ob
tinuit ꝙ prima facie deſperabat ipſum ſibi dari.amauit etiam leriam
puellā ꝛ cebetē puerꝝ q̊s dedit ſibi mecenas ad cuius requeſtā fecit geor
gica.Et dicūt q̄dā ꝙ fecit iſtā eglogā de amore quo amabat illum ce/
ſar auguſtus qui cum maxima difficultate ſibi reſtituit agros ſuos.di

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

cit ergo primo ꝟgilius in perſona alterius poete ꝙ corydon quidam pa
ſtor. ardebat alexim id eſt ardēter diligebat. ⁊ capitur ardēter metapho
rice ⁊ ſic dixit doctrinale. chriſti bonus ardet amorem. ⁊ arcebat alexim
id eſt illum puerum qui erat delicie dn̄i ſui. ſ. pollionis. Et iſta ꝟba vi
dētur magis ſonare de alexādro: ſed loquēdo de ceſare ardebat alexim. i.
ceſarem qui erat delicie dn̄i id eſt dominus delectabil' mutādo ꝯſtructō
nem trāſitiuam ⁊ intrāſitiuam q2 dicit doctrinale. illud qḋ regit ⁊ rcōr
idem tibi ſignāt ¶ Nec quid ſperaret habebat. i. nunq̄ꝫ ſperabat ipſum
puerum ſibi dari. vel de ceſare nunq̄ꝫ ſperabat habere agros ſuos quos
tamē poſtea per importunitatem ⁊ frequētiam precādi obtinuit ¶ Tā
tum inter denſas. loquit' more hoīs deſperātis qui triſtis vadit ad loca
ſolitaria ad deflendum. dicit ergo ꝙ corydon nō ſperās ⁊c. faciebat car/
mina ſua triſtia in montib' ⁊ ſiluis ¶ Jnani ſtudio. quia loquebat' ab/
ſenti ⁊ nihil reſpōdenti ¶ O crudelis alexi. loquit' virgilius ad alexādꝝ
vel ad auguſtū vocās eum crudelem ⁊ inexorabilē ⁊ impium ſine miſeri
cordia. q2 nō exaudit p̄ces imo cogit eū pre dolore mori ¶ Nunc etiā pe
cudes. Hic oſtēdit alexim debere miſereri ſui. quia non ceſſauit tota die
orare cū mḡno ſudore ⁊ ſub eſtu diie quod oſtēdit per ſigna que ſequunt'
quia pecudes querūt vmbrā ⁊ lacerti virides querūt ſpineta. Nunc etiā
teſtilis. id eſt vxor corydonis vel alia puella portat prandium meſſori/
bus ſub eſtu diei. ⁊ vritur nomine ruſtico mulieris quia aliter ruſticivo
cant mulieres ſuas teſtā vel cortices. quia ſunt ſicce ⁊ ſqualide. ⁊ ē mira
bile de illo prandio quod in tempore calidiſſimo fit ex herbis calidiſſi/
mis ſicut ex allio ⁊ ſerpillo. Et cōſonāt dicto ruſticorū qui dicunt ꝙ al/
lia refrigerāt. ⁊ conſonāt plinio in hyſtoria qui dicit ꝙ omnis medicina
operatur per ſimile vl' contrarium hoc eſt per ſe vel per accidēs. calor em̄
per ſe calefacit. ⁊ per accidēs frigefacit. allia em̄ in viris maximis aperi
unt meatus corporis ⁊ reſoluūt a corpore calorē vnde derelinquūt cor
pus frigidius. ſicut ruta facit viros caſtos ⁊ fœminas luxuriari. ¶ At
mecū raucis Cicada eſt vermis garrulus ⁊ querit vmbrā ſub eſtu diei.
¶ Nōne fuit ſatius. i. nūq̄d fuiſſe. mihi melius amaſſe menalcā paſto/
rem licet ille ſit niger vl' nōne fuiſſet mihi meli' amaſſe quandā ruſticaꝫ
mulierē licet iracundā ⁊ ſupbam q̄ꝫ pati ꝓ te tot labores Per amarylli/
dam intelligit leriā ⁊ ꝑ menalcā cebetē puerꝝ quos ſibi dedit mecenas q̄
licet nō fuiſſent tā pulcri ſicut alexander tn̄ debuiſſent ſufficere virgilio.
vl' intelligit ꝙ fuiſſet melius ſequi anthoniū q̄ꝫ auguſtū. ¶ O formoſe
puer. Hic appropriat ꝙ res nigre aliq̄n plus ꝓſunt q̄ꝫ albe q̄ꝫuis dicat
virgilius in georgicis ꝙ aries albus ē melior. nō tn̄ eſt regula gn̄al' q2 li/
guſtra que ſunt flores albi cadūt ⁊ dimittūtur q̄ſi vilia ⁊ tn̄ viole purpu
ree tēdentes ad nigredinē colligūtur tāq̄ꝫ precioſe. hoc ſeruius. aliȷ̄ dicūt
ꝙ vacciniū ē flos herbe q̄ d2 vaide gallice. ⁊ ſm̄ alios liguſtꝝ ē flos ſam
buci. ⁊ vacciniū ē quoddā granum nigꝝ qḋ ad tingendū eſt aptuꝫ ſic di
citur vulgariter ꝙ piper eſt melior q̄ꝫ creta

Deſpectus tibi ſum. nec quis ſim queris alexi
q̄ꝫ diues pecoris niuei. q̄ꝫ lactis abundans

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Mille meę ſiculis errant in montibus agnę
Lac mihi non ęſtate· nouū non frigore deſit
Canto quę ſolitus. ſi quādo armenta vocabat
Amphion dircęus in actęo aracyntho.
Nec ſum adeo informis. nuꝑ me in littore vidi
Cum placidum ventis ſtaret mare. non ego daphnim
Iudice te metuā. ſi nunq̃ fallat imago

¶ O alexi ego ſum deſpectus .i. nō placeo tibi nec q̃ris quis .i. qual' ego ſum q̃ diues .i. quātum opulētus pecoris niuei .i. gregis cādidi q̃ abundans .i. copioſus lactis .i. liquoris. mille agnę .i. oues meę .i. ꝓprie errāt .i. paſcūtur in mōtibus ſiculis id ē athenienſibus. lac nō deeſt mihi .id ē corydoni nouū in ęſtate .id eſt tp̄e calido nec lac deſit in frigore ſed oīni tēpore ego habeo. canto .i. cano quę amphion id eſt inuētor artis muſices dircęus .id eſt rex thebanorum ſolitus eſt cantare in aracyntho .id eſt in illo monte actęo .id eſt athenienſi. ſiquādo .i. aliquādo vocabat armēta id eſt greges ſuo cātu dulci. nec ſum adeo id ē intātum informis id ē turpis q̃r vidi me corydonē. nuꝑ in littore id ē in ripa maris. cū mare ſtaret id eſt eſſet placidū id ē claꝝ vl' quietū ventis ⁊ non metuam daphnim. id ē illū pueꝝ. ⁊ hoc dicto te alexi exiſtēte iudice ſi imago id ē facies nūq̃ me corydonē fallat .i. decipiat. ¶ Deſpectus tibi ſum. Hic corydon allicit alexim ad ſuū amorem ꝑ illa tria q̄b' vtunt' amatores. ſcʒ ꝑ diuitias. ꝑ pulcritudinē corꝑis ⁊ ꝑ cantum ¶ Quā diues. iactat ſe hr̄e oues niueas .i. albas que oues ſunt meliores vt habetur in georgicis ⁊ melius ē habere fœmellas multas q̄ pariūt ⁊ hn̄t lac q̃ arietes ¶ Lac mihi Iactat ſe habere lac nouū ꝑ totū annum q̃r oues bis pariūt in italia ſicut habet' in georgicis. Bis grauidę pecudes ⁊c̄. ⁊ eſt laudabilius habere lac in vtroq̃ tp̄e q̃ habere caſeū q̄ poteſt ſeruari ꝑ annū ¶ Canto quę. Hic ſe iactat ex cātilena dicēs q̄ ipſe ita bñ cātat ſicut amphion dirceus q̄ fuit rex thebanoꝝ inuētor artis muſices q̄ tam dulciter cātabat q̄ faciebat mōtes ſalire ⁊ tripudiare. ¶ Aracynthus eſt mons theban' quē vocāt atheum .i. athenienſem. ⁊ loq̄tur tanq̃ ignorans loca nobilia more ruſticoꝝ. ſicut ſi aliq̄s diceret mōtem atheum eſſe diuionēſem vel pariſium q̄ tamē eſt mons rothamagenſis. Nec ſum adeo informis. Hic iactat ſe de pulcritudine corꝑis. q̃r reſpexit ſe in littore quādo mare erat placidū. q̃r quādo mare eſt turbidum non bene repñtat imaginē et vidit ſe valde pulcꝝ ſi imago ſua non fallat. q̃r imago ſępe fallit repreſentando ſicut patet de ſpeculo ꝯcauo in quo repñtatur facies ſicut eſt. nec in aqua vbi apparet q̄ baculus integer ſit fractus. Sed cā quare reſpexit ſe in littore eſt. q̃r paſtores nō habēt ſpeculū in campis niſi fontē vel aquā placidā Non ego daphnim· Dicit ſe ita pulcꝝ eſſe ſicut fuit daphnis primus paſtor filius mercurij ex vna nympha ꝑ quem intelligit virgilius cornificium per hyroniam metrificatorem ineptum ⁊ virgilio ſemper emulum.

O tantum libeat mecum tibi ſordida rura

Atq; humiles habitare caſas. ⁊ figere ceruos
Hędorumq; gregem viridi compellere hibiſco
Mecum, vna in ſiluis imitabere panã canendo
Pan primus calamos cęra coniungere plures
Inſtituit. pan curat oues. ouiumq; magiſtros
Nec te pęniteat calamo triuiſſe labellum
Hęc eadem vt ſciret quod non faciebat amyntas
Eſt mihi diſparibus ſeptem compacta cicutis
Phyſtula. dametas dono mihi quã dedit olim
Et dixit moriens te nunc habet iſta ſecundum
Dixit dametas. inuidit ſtultus amyntas
Pręterea duo nec tuta mihi valle reperti
Caprioli ſparſis etiam nunc pellibus albo
Bina die ſiccant ouis vbera. quos tibi ſeruo
Jampridem a me illos abducere teſtylis orat
Et faciet. quoniam ſordent tibi munera noſtra

¶ Conſtrue O alexi libeat tibi. i. placeat tãtum. i. tantũmodo. habi-
tare. i. freqntare: rura ſordida. i. q̃ tu credis eẽ ſordida ⁊ caſas humiles. i.
puas domos paſtorales. ⁊ libeat tibi figere ceruos. i. venari illa aĩalia. ⁊
libeat tibi ꝯpellere. i. ducere mecũ gregẽ. i. pecus. hędoꝝ. i. hyrcoꝝ. hibiſ-
co viridi. i. ad virgultũ viride. ⁊ imitabere. i. imitaberis. mecum. i. cũ me
corydone vna. i. ſimul pana. i. deũ paſtoꝝ. in ſiluis. i. nemoribꝫ. canẽdo. id ẽ
cantando. pan. ille deꝰ. inſtituit. i. docuit. ꝑmus ꝯiungere. i. ſimul iunge-
re plures calamos. id eſt phyſtulas ⁊ pan curat oues. i. ſollicitꝰ id ẽ de oui-
bus ⁊ curat magiſtros ouiuꝫ. nec pęniteat. id eſt nõ pigeat te alexim tri-
uiſſe labellũ. i. labia tua. calamo. i. phyſtula ⁊ amyntas optabat ſuꝑple
vt ſciret hęc eadẽ quę volo te docere qđ nõ faciebat. i. nõ ſciebat. ⁊ phy-
ſtula eſt mihi corydoni ꝯpacta cõfecta ꝯiũcta ſeptẽ cicutis diſparibꝫ. i.
ſeptẽ ſpacijs diuerſis. quã. i. phyſtulã. dametas dedit mihi dono. i. ĩ do-
nũ. ⁊ dametas dixit moriẽs iſta phyſtula hꝫ te corydonẽ nũc ſecũdũ. id
eſt mgr̃m ſcđm. ⁊ đt dametas hęc ꝟba ⁊ amyntas qđã paſtor ſtultus in-
uidit. ꝑterea duo capᷓoli reꝑti mihi. i. a me nõ tuta valle. i. in incognita
valle. ⁊ hoc pellibꝫ ſparſis. i. tinctis albo ſiccãt. i. deſiccãt. lactẽdo vbera
ouis. i. matris. quos. i. capᷓolos. ſeruo. i. cuſtodio tibi. ⁊ teſtyl̕. i. illa mu-
lier: orat: i. rogat. iamꝑdẽ. i. lõgo tꝑe. abducere. i. remouere illos a me. ⁊
ipa faciet. i. hẽbit. qm̃ noſtra munera ſordent. i. videntur ſordida tibi
¶ O tãtum libeat Hic ꝟgilius dignificat vitã paſtoralẽ vt alexis non
ſpernat eũ dicẽs vti nã placeret tibi habitare mecũ, iſta rura q̃ putas eſſe
ſordida ⁊ habitare puas domus ⁊ pua tuguria paſtoral̕ ⁊ figere ceruos
id eſt delectare mecũ ⁊ ducere hędos ad hibiſcum Et eſt hibiſcus genus
virgulti mollis et flexibilis. dicitur hibiſco id eſt ad hibiſcum ponendo
datiuũ pro accuſatiuo ſicut in eneide ⁊ clamo coelo id ẽ ad coelũ. ¶ Me

cum vna. hic ꝟgilius inuitat illum pueꝝ ad delectatõem carminis cum
dicit cantab mecum in ſiluis ſicut deus totius natur̨e qui dr̃ pan. quod
nomē in greco ſ̃cat om̄e vl̃ totū ⁊ inde dr̃ panis. Et fuit pan deus ruſti
cus qui pingebat̃ ad ſil̃itudinē totius natur̨e. habebat cornua ſicut lu/
na vl̃ ad modū radioꝝ ſolis ⁊ faciem rubeam ſicut ignis vl̃ ether qđ idē
eſt vt dr̃ in georgicis. Ether em̄ eſt ſphera ignis vel aer ſuperior. Et in
pectore habebat ſtellā ad repſ̃entandū imaginem ſtellarum. ⁊ eius ps ĩ
ferior erat h.ſpida ⁊ piloſa ad ſignificandū radices arboris qųe ſunt in
terra ſicut capilli in capite. Et habebat pedes curuos ad ſignificanduꝫ
circulum anni. Natura em̄ om̄ia iſta hꝫ in ſe ideo deus natur̨e ſic pinge
bat̃. Iſte amauit ſyringam nympham ſed ip̃a ꝓpter ſui turpitudinē no/
luit ip̃m diligere. ⁊ fugiēs a facie eius implorauit fr̃e auxilium ⁊ muta
ta eſt in calamum quam pan ꝑforauit ⁊ fecit phyſtulam ad ſuū ſolatiū
et inde dr̃ ꝙ pan fuit primus phyſtulator ⁊ ab illo phyſtula habet di/
gnitatem. ideo corydon inuitat alexim ad cantandum carmina diuina.
Iſte pan habuit luctam contra amorem ſed amor obtinuit q̃ꝛ oĩa vin/
cit amor vt dr̃ in en̨eide. Iſte ꝯiunxit multas phyſtulas cū c̨era inſimł̃
et inde cantata eſt optima melodia. Per calamum intelligit̃ armonia
ſph̨eraꝝ ſeptem planetaꝝ vel ſeptem artes liberales quas deus inſtitu/
it vt dcm̄ eſt. Antiqui depingebāt eū hr̃e pedes caprinos ventrē piloſū
indutū pectus pelle caprina varia vultum rubicūduꝫ. habentē duo cor
nua ſcꝫ ſolem ⁊ lunam tenētem in vna manu phyſtulam ⁊ in ꝯalia bacu/
lum paſtoralē reflexum q̄ reflexio denotabat annū ⁊ fuit filius vxoris
vlixis. Plutarchus hyſtoriog̃phus gr̨ecus q̇ fuit poſt xp̄m narrat ꝙ au
diuit ab ꝯauo ſuo ꝙ duꝫ veniebāt ad italiā nauigādo venerūt iuxta epy
rum inſulam de directo reſpiciētē italiam ⁊ anchorauerūt nauē et nau/
ta p̃ncipalis nō nomiābat ſe ſuo noīe ⁊ audierūt vnam vocem ꝓprio no
mine ter ip̃m vocātem et dixit ꝙ pan erat mortuus et ꝙ nunciaret illis
quos videret in portu maris italie et itali fecerūt magnum planctum.
¶ H̨ec cadē vt sciret. i. amyntas feciſſet om̄ia que voluiſſem ꝑ ſciendo
iſta carmina que te volo gratis docere. vñ amyntas itelligit̃ cornifici⁹
qui fuit inuidus ꝯtra ꝟgiliū ⁊ ſcripſit ꝯtra eū ſꝫ autoritate romanoꝝ fu
it expulſus ¶ Eſt mihi diſparib⁹ Hic corydō dr̃ ſe hr̃e vnā phyſtulaꝫ de
ſeptē calamis. i. ſeptē artib⁹ liberalib⁹ quā dedit ſibi dam̨etas. i. theocri/
tus mgr̃ ſuus ex quo cornificius fuit inuidus ¶ Pr̨eterea duo. Hic inui
tat eū ꝑ donū duoꝝ caprioloꝝ ſilueſtriū hn̄tium adhuc pellas diſꝑſas
variis colorib⁹ q̃ꝛ iuuenes ſunt. ⁊ iſti caṗoli lactēt matres. talia aūt aĩa
lia multū placēt pueris q̃ꝛ natura gaudet diuerſis ⁊ ꝑ illos caṗolos in/
telligit eglogas in quib⁹ ſunt varįe ſentētįe velat̨e ſub verbis obſcuris.
Iampridem a me. Hic accelerat illum iuuenē q̃ꝛ teſtil̇is iam petiuit il
los ⁊ habebit illos niſi ip̃e feſtinet ⁊ veniat ſtatim.

Huc ades o formoſe puer. tibi lilia plenis.
Ecce ferunt nymph̨e calatis. tibi candida nais
Pallentes violas ⁊ ſumma papauera carpens.
Narciſſum ⁊ florem iungit bene olentis anethi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Tum caſia atqꝫ alijs intexens ſuauibus herbis
Mollea luteola pingit vaccinia caltha.
Ipſe ego cana legam tenera lanugine mala
Caſtaneaſqꝫ nuces. mea quas amaryllis amabat
Addam cerea pruna. ⁊ honos erit huic quoqꝫ pomo
Et vos o lauri carpam. ⁊ te ꝓxima myrte
Sic poſitę quoniam ſuaues miſcetis odores

¶ O puer formoſe huc ades. id eſt mecũ maneas ecce nymphę. id ē deferũt colligũt portãt lilia. i. illos flores plenis calatis. ⁊ nais. i. illa nympha candida. id eſt pulcra carpens ſumma papauera. id eſt illos fruct⁹ fert inqꝫ violas illos flores pallentes id eſt albos tibi alexi. ⁊ ipſa nais iungit. id ē componit. tibi narciſſum. id ē illum florem. ⁊ fert inqꝫ florez anethi. id ē illius herbę bene olentis. id ē bonum odorem dantis. tũ etiam nais intexens. id eſt commiſcens. cum caſia. id eſt herba ſuauiſſimi odoris. atqꝫ intexens alijs herbis. id eſt floribus ſuauibus. id ē delectabilibus. pingit. i. componit. vaccinia mollia caltha. i. cum illa herba luteola. i. talis coloris qualis eſt color auri. ⁊ ego legam. id ē collegaz mala id eſt poma. cana. id ē alba tenera lanugine. ⁊ legam caſtaneas molles quas ſcz caſtaneas mea amaryllis. id ē amica. amabat. ⁊ addaz pruna cerea. i. illos fructus cerei coloris. ⁊ honos. id eſt laus erit huic pomo. o lauri. i. o vos arbores carpã vos. ⁊ o myrte ꝓxima ſubaudi lauro vl' ad odorem proxima carpã te. i. accipiã vel colligã quoniã vos arbores ſic poſitę. id ē ordinate. miſcetis. i. datis odores ſuaues. i. delectabiles.
¶ Huc ades. Hic adulat' ei laudãdo ſuã pulcritudinē dicens ꝙ in campis ſunt fontes ⁊ nymphę q̄ colligunt ſibi violas ⁊ alias herbas odoriferas ¶ Ipſe ego. Inuitat eũ ꝑ donũ pomoꝝ ⁊ caſtaneaꝝ qꝛ pueri diligunt talia. ⁊ vocat poma cana coctana q̄ ante maturitatē habēt caniciem vl' intelligit poma perſica. i. peſcas q̄ ſunt piloſę. ⁊ eſt lanugo pruna barba tenuis ſicut lana ¶ Et vos o a lauri carpam. Adiũgit ad p̄cedētia lauros ⁊ myrthos ⁊ eſt myrthus fœminini gñis. qꝛ os grecũ ſepe mutamus in vs muliebre vel cõputat' ſub nomine arboris

Ruſticus es corydon nec munera curat alexis
Nec ſi muneribus certes concedit yolas
Eheu quid volui miſero mihi. floribus auſtrum
Perditus: ⁊ liquidis immiſi fontibus apros
Quem fugis ah demens. habitarũt dij quoqꝫ ſiluas
Dardaniuſqꝫ paris. pallas quas condidit arces
Ipſa colat. nobis placeant ante omnia ſiluę
Torua leęna lupum ſequitur. lupus ipſe capellam
Florentem cytiſum ſequitur laſciua capella
Te corydon o alexi. trahit ſua quemqꝫ voluptas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Aſpice aratra iugo referunt ſuſpenſa iuuenci
Et ſol creſcentes decedens duplicat vmbras
Me tamē vrit amor. quis enī modus adſit amori?
Ah corydon corydon que te dementia cepit?
Semiputata tibi frondoſa vitis in vlmo eſt
Quin tu aliquid ſaltem potius quoꝝ indiget: vſus
Viminibus: molli que paras detexere iunco
Inuenies alium ſi te hic faſtidit alexis

¶ Conſtrue ſic. O corydon tu es ruſticus id eſt ignarus vł ſtultus. naʒ
alexis nō curat munera. i. dona tua ⁊ ſi certes id eſt diſceptes muneribꝫ
pro habēdo puerū. yolas id eſt dominus ſuus nō concedit. id ē non ꝑmit
tit. E heu quid volui. i. optaui mihi corydoni miſero: ego ꝑdit⁹ deſtru/
ctus decœptus: immiſi. i. poſui. auſtꝝ. i. illū ventū floribꝫ. ⁊ immiſi. id ē
poſui. apros. id ē porcos ſilueſtres fontibꝫ liquidis. i. ſerenis. ah. o alexi.
demens. i. ſtulte quem. ſcʒ amatorem fugis. dij habitarunt. id ē habita/
uerunt. ſiluas. id ē nemora. ⁊ paris dardanius. id ē troianus habitauit
ſiluas. ⁊ pallas colat. id ē habitet. artes. id ē turres q̄s ipa condidit. id ē
compoſuit. ſilue. id ē nemora placent ante omnia. id ē bona mūdana no
bis id ē paſtoribꝫ. leena. i. fœmina leonis. torua. i. torue ambulās ſequit.
lupū. i. illud animal: ⁊ ipſe lupus ſequit capellā ad deuorandum. ⁊ capel
la laſciua ſequitur cythiſum. i. illā herbam. florentē. i. virentē. ⁊ o alexi
corydon ſequit te ⁊ ſua voluptas. i. amor. trahit. i. attrahit quēq꜄ id ē v/
numquemq꜄. o alexi aſpice iuuenci. id eſt parui boues. referūt. i. portant
aratra ſuſpenſa. i. ſuppoſita iugo. i. collo ſuo. ⁊ ſol decedens. i. ꝟſus occi
dentē tendens. duplicat. id eſt ꝯdenſat vmbras. tamē amor. ſ. alexis pue
ri vrit. i. ꝯburit me. q̇s modus adſit. i. ꝯueniat amori: ah o corydon que
dementia. id ē ſtulticia. cœpit. i. detinuit te: vitis. i. vinea ſemiputata ē ti
bi in vlmo. i. in illa arbore frondoſa. i. ramoſa q̇n. ſ. q̇nimo paras. i. ꝑpa
ras detexere. i. ꝯponere aliq̇d. i. aliqđ bonū iūco molli. i. ex illa herba fle
xibili ⁊ viminibꝫ id ē virgultis aliquid dico coꝝ ſupple quoꝝ vſus. i. na
tura hoīm indiget potius id eſt melius. o corydon tu inuenies aliū ami
cum ſi hic alexis faſtidit. i. tedio afficit te. ¶ Ruſticus es corydon. Hic
poeta loquit ad corydonē dicens ꝙ alexis vł ceſar nō curat carmina ſua
qꝛ ruſtic⁹ ē ⁊ ruſtici nō hn̄t ꝑciū inter mḡnates ¶ Nec ſi munerib⁹. i. ſi tu
veł dare munera ꝓ hn̄do illū pueꝝ pollio dn̄s ſuus nō dabit tibi illum
nec ceſar pro muneribꝫ tuis dabit tibi agros mātuanos E heu Hic cory
don increpat ſeipm̄ ꝑ quādā ſimilitudinē paſtoralem. qꝛ ſicut ille q̇ im
mittit porcos in fontem liquiduʒ turbat aquā: ⁊ qui dat floribus auſtꝝ
ventum pluuioſum deſtruit flores. ita corydon turbauit ſeipm̄ petendo
fruſtra qđ non potuit obtinere ¶ Quem fugis. loquit iteꝝ ad alexim et
eſt ah interiectio dolētis. i. q̄re dedignaris vitā paſtoralē qꝛ dardanius
paris qui fuit filius priami regis troiani fuit paſtor in ſiluis. Unde re
gio troiana dicit dardana a dardano rege qui ibi regnuit ¶ Pallas Hic
loquit indignāter id eſt pallas habitet in turrib⁹ vł in ciuitatib⁹ q̄s ipa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

ꝯdidit rura autem magis placent paſtoribꝫ. Poete em̄ fingūt miner-
uā ſiue palladē fuiſſe natā ex capite iouis ꝛ qꝛ in capite eſt ingeniū ideo
dꝛ dea ſapiētie ꝛ artiū ꝛ inueniſſe oēs artes ꝛ domificādi.colendi terras
ꝛcꝫ.¶ Torua leena. Hic corydon excuſat ſeipm̄ q̄muis fruſtra petierit
alexim.qꝛ om̄is res ſequit̃ ſuū appetitū vl' illud in quo delectat̃.ſicut pꝫ
per exempla qꝛ leena ſequit̃ lupum ad deuorandum ꝛ lupus capram.et
capra ſequit̃ frondes ſibi delectabiles.ita corydon ſequit̃ alexim q̇ ſibi
placet¶ Aſpice aratra. Hic vult ponere finem ſuę eglogę ſicut fecit ibi
iam mare thyrrenum ꝛcꝫ.ꝛ ꝯputat more ruſticoꝝ qui ꝯputāt horas di-
ei ꝑ ligaturā boum ꝛ quādo diſſoluūt boues tūc eſt finis diei¶ Me ta
men vrit amor id eſt q̄muis omnia capiāt finē.amor tū meus ſꝑ durat.
¶ Quis em̄ modus. Quia omnia vincit amor.vt dcm̄ eſt prius.nā erit
ille mihi ſemꝑ deus.vnde dꝛ quidam. Neſcio q̇d ſit amor nec amoris ſē
tio nodum. Sed ſcio ſi quis amat neſcit habere modum¶ Ah corydon
Loquit̃ poęta ad corydonem dicēs ꝙ melius feciſſet ei cogitare de ꝓpri-
is negocijs ſuis q̄ȝ amare alexim.quia non licet ruſticos quoſcūqȝ q̄rere
ea que ſunt ſupra ſe¶ Semiputata tibi.i.ſtultus es qui vis amare ꝛ ta
men vitis tua ſemiputata eſt ꝛ eſt in vlmo frondoſa.frondes enī nocent
vitibus.vt habetur in georgicis. Et ꝑ hoc intelligit ꝙ vtilius eſt com-
plere enęidem quam inceperat q̄ȝ orare ꝓ agris mantuanorum reſtituen
dis.quia melius ſic recuperaret grām impꝫatoris. Uel aliter poteſt in-
telligi quaſi diceret poeta.o corydon tu es bene furioſus ꝛ credo ꝙ bibi-
ſti de vino ſemiputare vitis.quicūqȝ em̄ ſacrificabat tali vino corripie-
batur furore.vl' poteſt aliquando intelligi id eſt ſicut vitis deſerta q̄ nō
eſt perfecta ſed ſolum ſemiputata fert tarde fructum maturum.ita tar-
de vel nunq̄ȝ habebis grām cęſaris vel alexis¶ Inuenies alium. Hic
dat ſibi remedium quia fortuna nō eſt ſtabilis.ꝛ ideo ſi ille cęſar ꝯtem-
nat te forſitan poſt eum veniet alius qui te diliget.dicet̃ em̄ ꝙ ſors om-
nia verſat. Cętera videantur ſupra textum

Intlo. Menalcas ꝛ dameta ęmuli ꝯcertātes.ꝛ palemō iudex.ęglo.tcia

D Ic mihi dameta cuium pecus.an melibęi Me.

¶ Cōſtrue ſic. O dameta.id eſt paſtor dic mihi.i.menalcę cuium
pecus.id eſt cuius eſt pecus.an.i.nunq̇d eſt meliboei.id eſt illius paſtoꝝ
¶ Tercia ęglaga q̄ dicitur palemon.ꝛ eſt obiurgatio paſtoria quia ſūt
duo paſtores altercātes adinuicē cum iurgijs.vnde paſtor eſt menalcas
cornificius inuidēs cōtra ꝟgilium qui extraneus incipiebat eſſe dilcūs.
cęſari.ꝛ timebat cornificius illud quod ſibi contigit ſcꝫ poſtponi ꝟgilio
¶ Secūdus paſtor ē dametas.id eſt ꝟgilius qui reſpōdet menalcę ſe de
fendens viriliter.ꝛ iſti duo loquūtur inuicem vſqȝ ad medium ęglogę.
vbi introducit̃ alius paſtor q̇ audit iſta iurgia qui vocat̃ palemon ibi.
Dicite quādoq̇dem.ꝛ ſic in iſta ęgloga ſunt tres ꝑncipales ꝑſonę.deno
minatur tamē a digniori ſcꝫ a palemone iudice. Cornificius aūt impro
perabat ꝟgilio multa cōuicia ſcꝫ ꝙ poſſeſſiones q̄s tenebat nō erāt ſuę
ſꝫ exul extraneus erat ꝛ mercēnarius ꝛ ꝙ nihil habebat.dicebat enim ꝙ
metra que virgilius ſcribebat non erant ſua ſed erat ſolum aggregator

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Incipit ergo menalcas iurgĳs interrogãs dametã/ Dic mihi dameta
cuiũ pecus. q̃ſi diceret bñ ſcio ꝙ nõ ẽ tuũ. ſed nunq̃d eſt meliboei paſto/
ris. i. cuius ſunt poſſeſſiones q̃s tenes nunq̃d ſunt ceſaris ł cuiꝰ ſunt me/
tra q̃ ſcribis nũq̃d ſunt homeri vł theocriti. Vñ ꝟgilius qñ imprope/
radat ei ſe intermiſcere dictis ſuis aliquos ꝟſus homeri. reſpõdebat ꝙ
fortis ẽ q̃ eripit clauã ab hercule. Et hic notãdum ꝙ antiqui dicebant
cuius cuia cuium. ſicut meus mea meũ. ſicut patet hic Da.

Non verum egonis: nup mihi tradidit egon

Cõſtrue. pecus nõ eſt meliboei ſed eſt egonis. egon id ẽ ille paſtor tra
didit mihi dametę nup id ẽ nõ lõgo tpe. Non verũ Hic reſpondet da/
metas id eſt virgilius negatiue ꝙ oues nõ ſunt meliboei ſed ſunt egonis
quia egon paſtor dedit ſibi nup eas id eſt ſcientiam bucolicorum habu
it a theocrito Menalcas

Infelix o ſemp ouis pecus: ipſe neęram
Dum fouet. ac ne me ſibi p̃ferat illa veretur
Hic alienus ouis cuſtos bis mulget in hora
Et ſuccus pecori ⁊ lac ſubducitur agnis

Cõſtrue O ouis exiſtẽs ſp pecus id ẽ aĩal infoelix id ẽ infortunatum
dũ ipẽ dametas fouet id ẽ ãplectit neęrã id ẽ illã amaſiã ac p et veret id ẽ
timet ne illa neęra p̃ferat me ſibi id ẽ ne plus me diligat Hic cuſtos id
eſt dametas alienꝰ cuſtos ouium mulget id ẽ ſugit oues bis in hora id ẽ
in die ⁊ ſuccus id ẽ liquor ſubducit id ẽ aufert pecori ⁊ lac ſubducit agnis
Infoelix Dicit minalcas ꝙ inter alia pecora oues ſunt aĩalia infoeli
cia q̄ cõiter hñt miſeros paſtores. vbi vult diffamare dametã id ẽ ꝟgili
um ex inuidia dicẽs Ipẽ neęrã ⁊ dedig̃tur ipm noĩare nomĩe ꝓprio ſicut
ipa petenda mihi id eſt ipẽ dametas blanditur neęre pellici cõmuni pa/
ſtoribꝫ ⁊ timet ne ipſa preponat ſibi dametã ⁊ ſic eſt inuidus Hic ali
enus ouis id eſt in iſto loco iſte paſtor bis in hora mulget oues ⁊ ſic eſt
valde auarus ⁊ ſugit totã ſubſtantiam ouium ⁊ agnorum tanq̃ mer/
cennarius ⁊ nõ verus paſtor q̃ſi diceret cornificiꝰ ꝙ ꝟgilius nõ erit pre/
dilectus a ceſare q̄ nõ eſt niſi tyrãnus ⁊ crudeł exactor ppłi Da.

Parcius iſta viris tamen obĳcienda memento.
Nouimus. et qui te tranſuerſa tuentibus hyrcis
Et quo (ſed faciles nymphę riſere) ſacello

O menalca memento iſta ſcꝫ ꝟba eſſe obĳciẽda id eſt dicẽda pcius
id eſt modeſtius viris ſcꝫ fortibꝫ nã nouimus te ſuppleꝫ nouimꝰ qui te
corruperit ſupple ⁊ nouimus quo id ẽ in quo loco ſacello id ẽ templo et
hoc dicto hyrcis tuẽtibꝫ trãſuerſa ſꝫ nymphę facilis ad miſcẽdam riſere
id ẽ deriſere te Parcius iſta viris Rñdet ꝟgilius dicẽs. tu nõ debuiſ/
ſes obĳcere talia friuola viro ꝯſtãti q̃ nõ timet talia ꝟba ĩutilia ⁊ ſpe/
cialiter tu quẽ bñ cognoſco eſſe infamẽ q̄ qui videt te videt vnũ hyrcuꝫ
et ecõtra viſo em̃ vno hyrco q̃ reſpicit trãſuerſabilr ⁊ tu videris id eſt tu
es valde immundus luxurioſus ſicut hyrcus qui tempore libidinis re/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

ſpicit oblique. ⁊ capitur ibi tranſuerſa aduerbialiter. id ē nomē pro aduerbio Et quo. i. nōne bñ ſcio ꝙ tu ꝯmiſiſti ſtupꝝ in loco ſacro. i. in templo nymphaꝝ qđ eſt ſacrilegiū ⁊ meruiſti lapidari ſi nymphe nō fuiſſent tibi miſericordes. faciles id eſt benigne. ⁊ exorabiles id eſt gracioſe. deriſus tamē es a deabus tanꝗ̄ turpis Me.

Tum credo: cum me arbuſtum videre miconis
Atqꝫ mala vites incidere falce nouellas

¶ O dameta credo ꝙ nymphe deriſere qñ videre id eſt viderunt me. i. menalcam. incidere. i. amputare. arbuſtū. i. arbores in tali loco exiſtētes miconis. i. illius paſtoris. ⁊ etiā qñ viderūt me incidere vites nouellas id eſt teneras mala falce. i. malo inſtrumento ¶ Tum credo. Reſpōdet menalcas ruſtice ⁊ naturalr. ruſtice em̄ qñ obijciunt eis obprobria non purgāt ſe a primis obiectis ſꝫ addūt alia vt forte oñdāt nō eē vicia magna ꝙ dicāt nō feci qđ dicis. immo etiam hoc ⁊ hoc: ſed iſta non ſūt magna vicia. Naturalit em̄ hoīes irati hoc faciūt. audēt em̄ nō ſolū feciſſe mala immo ⁊ illa fateri ſine verecūdia. đt ergo menalcas. bene credo ꝙ nymphe riſere qñ viderūt me ꝓpt ſtupꝝ. ⁊ hoc fuit veꝝ. etiam qñ cōmiſi vnū aliud crimē. ſcꝫ quādo abſcidi nouellas vites qđ tamē eſt capitale crimē. ſꝫ antique pñt bñ ſine damno abſcindi. q̄ſi diceret ⁊ ſi ego cōmiſi hoc ⁊ illud quid tibi eſt qꝛ nō potes me corrigere. Da.

Aut hic ad veteres fagos: cum daphnidis arcum
Fregiſti. ⁊ calamos. que tu peruerſe menalca
Et cum vidiſti puero donata. dolebas
Et ſi non aliqua nocuiſſes mortuus eſſes

¶ O menalca. nymphe ſupple viderūt te hic. i. ī iſto loco ſcꝫ ad veteres fagos cū fregiſti id ē rupiſti arcū. ⁊ calamos. i. phyſtulas. daphnidis id eſt illius pueri. que ſcꝫ arcum ⁊ calamos. o peruerſe. i. peſſime menalca cum vidiſti donata id ē data puero. id ē daphnidi. dolebas id ē triſtebaris. ⁊ ſi nō aliqua. i. aliquatenus vl' aliqua rōne nocuiſſes. i. malum feciſſes puero tu mortuus eēs.. i. tu perires ex inuidia ¶ Aut hic. Dameta. id ē virgilius iteꝝ redarguit cornificiū inuidie ⁊ detractōis. qꝛ pridie fregit arma ⁊ fiſtulas daphnidis paſtoris. ⁊ erat iratus qꝛ arma ⁊ fiſtule erāt data daphnidi. ⁊ ex inuidia mortuus fuiſſet ſi nō nocuiſſet ei in aliquo. Paſtores em̄ hñt arma vt đr in georgicis. Armaqꝫ amyclū canes creſſaſqꝫ pharetras. In hoc vult oñdere ꝙ cornificius erat ſibi inuidus. qꝛ ceſar dederat ſibi agros. vult etiā dicere ꝙ cornificius lacerauerat carmina heſyodi poete. in georgicis etiā vtebat illis tanꝗ̄ ſuis Inuidebat etiā virgilio qui habebat artem poeticam Me.

Quid domini facient. audent cum talia fures
Non ego te vidi damonis peſſime caprum
Excipere inſidijs multum latrante licyſca
Et cum clamarem (quo nunc ſe proripit ille)
Tityre coge pecus. tu poſt carecta latebas

¶ Quid dñi .i. principes faciẽt cũ fures .i. latrones audẽt facere talia facta ſupple o menalca peſſime .i. ꝑuerſe. nõ .i. nõne ego vidi te dametã excipere .i. furari capꝝ damois .i. illius paſtoris. inſidijs .i. occulte. ꝛ hoc dicto lyciſca .i. cane ſilueſtri. latrãte .i. clamãte. ꝛ cũ clamarẽ .i. dicerẽ tityro. o tityre coge: .i. duc pecus vł ſerua. quo .i. ad quẽ locũ ille .i. dameras. ſe proripit .i. trãſportauit. ꝛ tu latebas .i. abſcõditus eras poſt carecta .i. illũ locũ in quo creſcũt carices ¶ Quid dñi. Menalcas vocat nunc dametã furẽ. dicens qd fieret ſi loquerek vni dño quãdo iſte fur audet ſic reſpõdere. Sunt aũt quedã noia que ſignificantur ꝑ officia. ſicut amator philoſophie dr phũs. ꝛ nomẽ triũ lrãꝝ dr fur ſicut Plautꝰ cuidam latroni dt tu es hõ triũ lrãrum ꝛ ſic ex officio furãdi: vult etiã dicere ꝙ virgilius eſt ſeruus miſer ꝛ indigẽs qꝛ ſoli tales furank dr em Catho Cũ deeſt aliqua ſequunk. Nunqd ego te vidi furãtem capꝝ damonis paſtoris. ꝛ qñ ego clamaui licyſca clamauit. ꝛ tu te abſcondiſti retro carecta. Et ho. ꝯfirmat ſe eſſe furẽ. qꝛ viſus eſt certiſſimus ſenſuũ. ꝛ vult dicere ꝙ virgilius furatus eſt ab homero ꝛ a theocrito ꝛ heſyodo carmina q̃ dicebat eſſe ſua. vł ꝙ furatus eſt poſſeſſiones vel agros ceſaris. Et eſt licyſca vł licyſcus canis qui ex lupo ꝛ cane generak. ꝛ eſt optimꝰ canis contra lupos. ideo dicit ꝙ in furãdo licyſca latrabat ꝛ virgilius ſe abſcondit in carectis. id eſt locis vbi creſcunt carices Da.

An mihi cantando victus non redderet ille
Quem mea carminibus meruiſſet phyſtula capꝝ
Si neſcis meus ille caper fuit: ꝛ mihi damon
Ipſe fatebatur: ſed reddere poſſe negabat

¶ An ille .i. damon victus ſupatus cantando non reddere mihi damete capꝝ ſupple quem .ſ. caprum mea phyſtula meruiſſet carminibꝫ. id ẽ cantibus. o menalca ſi neſcis id ẽ ſi ignoras ille caper meus fuit ꝛ damon .i. ille paſtor fatebatur mihi damete illũ capꝝ eẽ meum ſed negabat ſe damonẽ poſſe reddere. id ẽ reſtituere ¶ An mihi. Reſpondet dametas. id ẽ virgilius multiplicando vicio ſicut prius fecit menalcas. ſed dt ſe nõ eẽ furem nec cepit rem alienã inuito dño. qꝛ ille caper erat ſuus quod bene ſciebat damon ꝛ ꝯfitebatur. ſed dicebat ſe ipſum non poſſe reddere quia differebat ipſum dare donec faceret carmen tragœdiam. Et interrogabat virgilius cornificium dicens. Nunquid bene ſcis ꝙ ego poſſum bene obtinere illum capꝝ ex carmine meo. id eſt nunquid bene ſcis ꝙ poſſũ et bene ſcio facere tragœdias ꝛ carmina que ſic vocãtur. a tragos quod eſt hircus quia p̃mium tragicoꝝ erat hyrcus: ꝛ ſic dato ꝙ nõ fuiſſet meus. tamẽ poterã illũ licite accipere quia paratus eram illum mereri cãtando. ꝛ per h̃ ſignificatur ꝙ virgilius ſi tenebat agros non tenebat niſi ſuos. ꝛ ceſar h̃ bene ſciebat. ſed vix poterat eos ſibi reſtituere quia eos dederat ſuis militibus verumtamen propter ſui ſcientiam ꝛ magnam prudentiam ꝛ ſubtilia carmina cũ deuotis ꝛ humilibus precibꝫ meruit eos ſibi reſtitui. ꝛ ſic meruit capꝝ cantando ſicut dt Horatius. Carmine qui tragico vilem cantauit ob hyrcum Me.

Cantando tu illum: haud vnq̄ꝫ tibi phyſtula cera
Juncta fuit. non tu in triuijs indocte ſolebas
Stridenti miſerum ſtipula diſperdere carmen

¶ Conſtrue ſic. Meruiſti ſupple habere illum capꝝ cātando? q̄ſi diceret non qꝛ haud ꝓ nō phyſtula nunq̄ꝫ fuit tibi iūcta .i. cōiuncta cera. nō id ē nunq̄d ſolebas indocte id ē inutiliter. vł indocte poteſt eſſe vocatiui caſus. diſperdere. id ē vlulare carmen miſeꝝ in triuijs. id ē in biuijs. ſtipula id ē phyſtula. ſtridenti. id eſt male reſonāti ¶ Cātando tu illū Obſurgat iteꝝ menalcas .i. cornificius cōtra ꝟgilium dicēs tu meruiſſes caprū cantando. tu mentiris. qꝛ nunq̄ꝫ ſciuiſti cātare niſi ſoluꝫ viulare in biuijs ⁊ nunq̄ꝫ habuiſti bonā phyſtulā iunctam cera. ſed ſolūmodo phyſtulā ſciſſam male ⁊ ſtridule reſonātem. id ē nūq̄ꝫ habuiſti bonos libros ad ſtudendū nec vnq̄ꝫ bonā phiam ſciuiſti ¶ Et ſciendū ꝙ paſtores qui vendebāt lac timebāt eſſe in quadruuijs vbi vlulabāt ad denunciandū lac eſſe venale in memoriā cereris. qꝛ quādo q̄rebat filiaꝫ ſuam ꝓſerpinam vlulabat in vrbibus ⁊ triuijs ſicut dicitur in eneide. Nocturniſq̄ꝫ echate triuijs vlulata per vrbes Da.

Uis ergo inter nos quid poſſit vterq̄ꝫ. viciſſim
Experiamur: ego hanc vitulam (ne forte recuſes
Bis venit ad mulctrum. binos alit vbere fetus
Depono. tu dic mecum quo pignore certes

¶ O menalca vis .i. cōſentis vt expiamur .i. ꝓbemus inter nos q̄d vterq̄ꝫ nr̄m poſſit ſcꝫ cātare ⁊ ego dametas depono .i. in vadiū pono hāc vitulā ⁊ ne forte recuſes .i. refutes eā dico tibi ꝙ ipſa venit bis ad mulctrū id eſt bis mulgetur in die ⁊ alit id ē nutrit binos fœtus .i. duos vitulos vbere .i. mām̄illa ſua et dic mihi quo pignore. id ē quo vadio certes mecum ¶ Uis ergo. Reſpōdit dametas. id eſt ꝟgilius tu dicis ꝙ neſcio cātare. vis tu ꝙ cantemus ambo inter nos qꝛ nō habemus iudicē. qꝛ adhuc nō venit palemon. et ponamus vadia inter nos q̄ ſuccedāt victori. et ego depono vł aſſigno ꝑcium vł vadiū carmis ſcꝫ vnā vaccā iuuēcaꝫ que licet ſit iuuenis tn̄ bis in die venit ad mulctruꝫ. ſcꝫ mane et ſero. et poſſumus dicere mulctram vel mulctrum vel mulctrariū vas in q̄ mulget lac. dicit eīm in georgicis implēt mulctraria vacce. Tu dic mecum q̄ pignore certes. id eſt q̄d vadium vis ponere Me.

De grege non auſim quicq̄ꝫ deponere tecum
Eſt mihi nāq̄ꝫ domi pater. eſt iniuſta nouerca
Biſq̄ꝫ die numerant ambo pecus. alter ⁊ hedos
Uerum id quod multo tute ipſe fatebere maius
Jnſanire libet. quoniam tibi pocula ponam
Fagina: celatum diuinū opus alchimedontis
Lenta quibus torno facili ſuperaddita vitis
Diffuſos hedera veſtit pallente corymbos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

In medio duo ſigna conon. et quis fuit alter
Deſcripſit radio totum qui gentibus vrbem
Tempora quę meſſor. quę curuus arator haberet
Nec dum illis labra admoui ſed condita ſeruo

¶ Non auſim. i. non auderem deponere id ē ſequeſtrare quicꝙ̄. i. aliq̄d d̄
grege. i. ex ouibꝰ nāꝫ pater eſt mihi domi. nouerca ē iniuſta domi. q꜠ pro
et ambo ſcʒ pater ⁊ nouerca numerāt. id eſt cōputant. pecus id eſt oues
bis in die. ſcʒ mane ⁊ ſero. ⁊ alter numerat hędos. verum deponam. ſup/
ple id quod tu fatebere. i. dices eſſe maius. ſcʒ vadium q̄ꝫ ſit vacca. ⁊ li/
bet. i. expedit te inſanire qm̄ pono tibi iſta ſuꝑple Nam ponā pocula. i.
vaſa fagina. id eſt de fago fcā. q̄ ſunt opus cęlatum. alchimedontis diui
ni. id ē illius ꝑclari ſculptoris. quibꝰ. i. in quibꝰ poculis vitis lenta ſup/
addita torno facili veſtit. i. cooperit. corymbos. i. vnas hederaꝝ diffuſos
id ē diſꝑſos. hedera. i. arbore. pallēte. i. pallida in medio illoꝝ poculoruꝫ
ſunt duo ſigna ſcʒ conon. id ē imago cononis ducis ⁊ quis fuit alť agri/
colę neſciūt ſuꝑple ſed fuit ille qui deſcripſit totum orbem gentibꝰ. id eſt
hominibꝰ. radio. id eſt cum ꝟga ⁊ deſcripſit q̄ tempora meſſor. i. vindemi
ator haberet ⁊ deſcripſit q̄ tempora arator haberet. id ē ruſticus poſſide
ret ⁊ ego menal cas necdum id eſt non adhuc admoui. i. appoſui labra il
lis poculť ¶ De grege. Rn̄det menalcas. i. cornificius ſicut ille q́ timet
vinci. q꜠ ipē nō auderet deponere aliq̄d aīal de grege q꜠ habebat nouer/
cam ⁊ pr̄em qui bis in die numerabāt gregē ſcʒ mane ⁊ ſero ⁊ dicit iniu/
ſta q꜠ ꝯmuniter nouercę ſunt iniuſtę ṗmogenitis ¶ Verꝝ id qd̄ multo rē
Et tibi dabo vnū aliud ꝑcium qd̄ eſt melius q̄ꝫ vacca tua ſcʒ vnuꝫ vas
de fago ad potādum qd̄ factum eſt ab eximio ſculptore ſcʒ ab alchime
donte. in quo ſcripta eſt hedera alba habēs corymbos. i baccas vľ gra/
na quedā. ⁊ ſupra illā hederam eſt tornata vľ cum torno facta vua vitis
que cooperit illos corymbos. ⁊ in medio illius vaſis ē imago cononis
qui fuit dux ⁊ imago vnius alterius phī ¶ Deſcripſit radio. id ē cum ꝟ/
ga qua vtuntur geometri q꜠ fuit aſtrologus ¶ Necdum illis. i. illa po/
cula nō ſunt adhuc in vſu ſed ſunt noua id ē recentia. Per iſta intelligit
ꝙ cornificius timebat vxorem ſuam ⁊ nō audebat deponere niſi pocu/
lum ſolum. id ē quēdam librum de quo mulier non curat. ⁊ vult dicere
ꝙ habet quēdā libꝝ quem ꝟgilius nunꝙ̄ vidit Da.

Et nobis idem alchimedon duo pocula fecit
Et molli circum eſt anſas amplexus achanto
Orpheaꝙ in medio poſuit: ſiluaſꝙ ſequentes
Necdum illis labra admoui. ſed condita ſeruo
Si ad vitulam ſpectes nihil eſt ꝙ pocula laudes

¶ Et idem alchimedon. i. ille ſculptor fecit duo pocula ⁊ ille alchime/
don amplexus ē anſas. i. illud ꝑ qd̄ tenemus vaſa circū. i. vndiꝙ achāto
id ē illa herba molli id ē flexibili ⁊ ipē poſuit orphea. illū cantorem. ⁊ po
ſuit ſiluas. id ē nemora ſequētes ſcʒ cantum orphei necdum. id eſt nō ad

huc admoui.id eſt poſui labra ill' vaſis.ſed ſeruo illa cōdita.id ē abſcon
dita ⁊ ſi ſpectes.i.reſpicias ad vitulam.i.vaccam nihil eſt q.i. q̄re lau/
des pocula ¶ Et nobis idem. Reſpondet dametas ꝯdemnādo pocula
que menalcas repuabat precioſa. Illud eni̅ non eſt p̄cioſum quod ē cō
mune.dicit ꝗ Virgilius.ego etiā habeo duo pulcra pocula ab alchime
donte et circa anſas eſt ſculptus achātus herba volubil'. et in medio po
ſuit orpheum qui fuit optimus cantor qui faciebat ſiluas coreare.et id
in pocul' meis ſunt ſculpte ſilue ſequentes orpheum ¶ Necdum ill'. De/
riſorie repetit ỽba cornificij.⁊ eſt hypallage.quia nō mouemus labra ad
pocula ſed econtra.et ſi conſideres vitulam meam non laudabis pocu
la tua reſpectu eiuſdem Menalcas.

Nunq̄ hodie effugies: veniam quocunq̄ vocaris
Audiat hec tantum: vel qui venit: ecce palemon
Efficiam poſt hac ne quenquam voce laceſſes.

¶ O dameta nūq̄ effugies.i.vitab' diſputatōem hodie quocūq̄.id eſt
ad quēcunq̄ locum vocaris.i.vocaueris veniā.i.deſcendam aliq̄s s' au
diat hec.i.hanc diſputatōem vl' ille qui venit audiat nos et ecce palemō
qui audiet nos et ego efficiā.i.faciā poſt hac ne laceſſes.i.puoces quen/
q̄.i.aliquē voce.id eſt ỽbis tuis ¶ Nunquā hodie. Loquit' menalcas.
id eſt cordificius non effugies diſputationem ego veniam tecum quocū
q̄ volueris.et veniat aliquis qui audiat nos.et non curo quis ſit.vl' ve
niat a caſu.ecce palemō.i.q̄dā paſtor vl' mecœnas q̄ audiet nos Da.

Quin age ſi quid habes. in me mora non erit vlla
Nec quēquam fugio. tantum vicine palemon
Senſibus hec imis (res eſt non parua) reponas

¶ Conſtrue. Quin.id eſt quinimo.age.id eſt.dic ſi habes quid.i.aliq̄d
ad dicendum vlla mora.id ē aliqua tardatio non erit in me dameta.nec
fugio.id ē effugio quēquam.ſed o palemon vicine reportes.id ē iudices
hec.i.iſtā diſputationē ſenſibus imis.id ē bona prudentia q2 res.i.diſpu
tatio non eſt parua Quin age. Reſpondet dametas.ſi ſcias aliquid
oſtende illud coram quocunq̄ iudice Tantum vicine. Palemon.cap
tat beniuolentiā q2 notat eū ſuum vicinū et aduertit eum vt bene ꝯſi/
deret argumentationem amborum q2 de magna re agitur Palemō

Dicite quandoquidem in molli conſedimus herba
Et nunc omnis ager. nunc omnis parturit arbos
Nunc frondent ſilue. nunc formoſiſſimus annus
Incipe dameta. tu deinde ſequere menalca
Alternis dicetis. amant alterna camene

O vos ambo dicite carmina veſtra q̄nquidē ꝯſedimus.ſ.q̄eſcim⁹ in
herba molli.et nūc oīs ager ꝑturit.i.germinat nunc. Et omnis arbos
ꝑturit nūc.et ſilue nūc frondent.i.florēt.et annus ē ſupple formoſiſſim⁹
nūc.o dameta incipe carmīa tua.et o menalca ſequere deinde id ē dices
poſt dametam carmina tua.et vos dicetis carmīa alternis.ſ.vicibus q2
camœne.i.muſe amāt altña.i.alternatim dicta Dicite. Hucuſq̄ locu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

ti ſunt menalcas et dametas. nūc loquit̃ Palemon q̃ a caſu occurrit et eligit̃ iudex et loquit̃ more paſtoꝝ dicēs. Dicite carmīa veſtra ſup̄ her/bam viridem. nūc em̄ floret oīs ager et ꝑturit oīs arbor. carmia em̄ req̃runt cor letū. incipe dameta et poſtea menalcas tibi rn̄debit Da.

Ab ioue principium muſe: iouis omnia plena
Ille colit terras. illi mea carmina cure.

Principiū muſe id eſt carmis mei eſt ab ioue. i. ab illo deo. oīa ſunt plena iouꝫ. i. oīa ſtꝫ i ptāte iouis. ille iuppit̃ colit. i. arat t̃ras ꝛ mea carmina ſunt cure. id eſt ſollicitudini illi ioui. Ab ioue principium id eſt incipiam carmen a ioue vel ceſare. quia omnia ſunt plena iouis quia de/us eſt vbiq̃ꝫ et ſemper. vl̃ poteſtas ceſaris eſt vbiq̃ꝫ locoruꝫ Illi mea carmina. i. iuppiter vl̃ ceſar ꝯplacet in carminibus meis Me.

Et me phebus amat. phebo ſua ſemper apud me
Munera ſunt lauri. ꝛ ſuaue rubens hyacinthus

Phebeus id ē ille deus amat me. et lauri ſunt ſemper apud me. i. menalcam. phœbo. i. illi deo. ſua munera. id eſt dona. et hyacinthus illa herba rubens. id eſt rubea eſt. ſuaue donum. vl̃ ſuaue poteſt eſſe captuꝫ aduerbialiter. Et me phœbus amat. Reſpondet menalcas dicens Si tu habes iouem ꝓpicium: ego habeo phœbū qui eſt ſummus deoꝝ quia vnicuiq̃ꝫ deus ſuus eſt ſummus. ideo dr̃ ꝯmuniter. Si quis amat ranā ranā putat eſſe dyanā. et phœbus dat mihi ſua munera laurum et hyacinthum herbā rubeā. id eſt dignus ſum corona laurea. Ubi notādum eſt q̄ phœbus amauit daphnem. que fugiens a facie eiꝰ mutata eſt in laurū. q̄r amātes virginitatem ſemꝑ virent ſicut laurus. Phœbꝰ aūt et boreas amauerūt puerū hyacinthū. boreas vero qui puer magis delectabatur in amore phœbi: ꝑcuſſit de vno diſco hyacinthū et interfecit eum ſed mutatus eſt in florem ſui nominis Da.

Malo me galathea petit laſciua puella
Et fugit ad ſalices: ꝛ ſe cupit ante videri

Conſtrue ſic. Galathea. i. ꝯcubina ſcꝫ laſciua puella. id eſt voluptuoſa. petit. i. ꝑcutit me. malo. i. pomo ꝛ ip̄a fugit. id eſt currit. ad ſalices. id eſt ad loca voluptuoſa ꝛ cupit ſe videri ſcꝫ a me. ante. i. anteq̃ꝫ recedat

Malo me. Hic dametas laudat ſe ex ſua pulcritudine dicēs q̄ ga/lathea ꝯcubina prouocat ꝛ ꝑcutit ip̄m pomo in ſignum amoris. ꝛ fu/git āte eum ad ſalices. id eſt ad loca delectabilia. ſed vult āte videri vt ip̄e ſeq̄tur eā viſam. ꝛ vt ip̄e ꝯcupiſcat decorem ſuum Per hoc vo/lunt aliqui q̄ nō ſolum roma immo etiā galathea. id eſt gallia petebat carmina virgilij. ꝛ ſic laudat ſe a ſcientia. Me.

At mihi ſeſe offert vltro meus ignis amyntas:
Notior vt iam ſit canibus non delya noſtris

Conſtrue. Et amyntas. i. ille puer meus ignis. i. amor meus. noti/or. i. adeo notꝰ offert ſeſe mihi vt delya. i. amica mea vl̃ dyana que ē dea venatōis nō ſit iā notior. i. magꝫ nota nr̄is canibꝰ ſicut ē amyntas At mihi. Reſpondet menalcas dicēs ſicut tu hēs amicā puellā ego habeo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

puerum amicū. id ē forte ceſarē a puritate ſenſus vocatū puerꝝ ⁊ eſt mihi
iam tam priuatus ꝙ canes mei agnoſcūt eum ſicut amicam meam de.
lyam vel dyanā a delos inſula dictam. Da.

Parta meę veneri ſunt munera. nāq; notaui
Ipſe locum. aerię quo congeſſere palumbes:

¶ Munera. i. dona ſunt parta. i. preparata meę veneri. i. meę amicę. ipſe
id eſt ego dametas notaui locū ſcȝ quo. i. in quo loco palumbes. i. illę a/
ues aerię. id eſt in aere volātes cōgeſſere. i. nidos fecere ¶ Parta meę. Ite
rum dametas gloriať in domo ⁊ poſſeſſione ſibi data. dicēs ego habeo
iam locū paratum meę veneri vł delectationi qꝛ ſignaui meū locū delcā/
bilem ⁊ pinguem vbi palumbes collegerūt nidos ſuos ⁊ hoc fit in arbo
ribus ſpiſſis ⁊ in terra fructifera Me.

Quod potui. puero ſilueſtri ex arbore lecta.
Aurea mala decem miſi. cras altera mittam.

¶ Et ego menalcas feci qđ potui. nam miſi puero. i. amico meo. id eſt
amyntę vł ceſari decem mala. id ē poma aurea. id eſt aurei coloris. lecta
id eſt collecta ex arbore ſilueſtri. ⁊ ego mittam cras altera ſcȝ poma
¶ Quod potui. Hic menalcas dicit ſe etiā portaſſe donū delectabile
ſuo amico. ſcȝ decem poma ſilueſtria quę iam ſibi miſit ⁊ cras mittet a/
lia. id eſt mittet ceſari decem eglogas bucolicoꝝ ⁊ georgica. poteſt etiā
intelligi ꝑ pdcā templum delectabile qđ virgilius ꝓponit in georgicis
cōſtruere in reuerētiā ceſaris vbi dr. In medio mihi ceſar erit templūq;
tenebit ⁊ cornificius iactat ſe in laudem ceſaris factuꝝ bucolica ⁊ geor
gica melius ꝙ̄ virgilius Da.

O quotiens. et quę nobis galathea locuta eſt:
Partem aliquam venti diuum referatis ad aures

¶ Cōſtrue. O quotiēs galathea locuta ē mihi ſupple ⁊ q̄. i. q̄lia dulcia
ꝟba galathea. i. amica locuta ē nob. o vos vēti referatis aliquā ꝑtem ꝟ
borū dulciū ad aures diuū. i. deoꝝ qꝛ ita dulce locuta ē vt deoꝝ auditu
eius digna ſunt ꝟba ¶ O quotiēs. Hic dametas gloriať in dulciloquo
galathee vbi vult dicere ꝙ ceſar priuate ⁊ ſecrete loq̄bať ſecū optās ꝙ a/
liq̄s vētus deferat illa dulciloquia ad aures potētum. qꝛ ſi ipē ſe lauda/
ret laus ſua ſordeſceret. iō velleť ꝙ vēti deferrēt Me.

Quid pdeſt ꝙ meipſe animo nō ſpernis amynta
Si dum tu ſectaris apros. ego retia ſeruo.

¶ Conſtrue. O amynta quid prodeſt ꝙ nō ſpernis me animo id ē liber
tiſſime amas. Si dum. i. ſi quādo tu ſectaris apros. i. vadis ad venandū
apros ego menalcas ſeruo. i. cuſtodio retia. ¶ Quid pdeſt. occulte me/
nalcas oñdit dametā mentiri ⁊ ꝙ ceſar non diligit ipm. qꝛ quando ceſar
vadit ad venatōem dametas ſolū ſeruat retia qđ eſt mīme delectatōnis
in venatione: quaſi diceret de virgilio ſub ꝓpria ꝑſona ſi ceſar amaſſet
te. duxiſſet te ad bellum ꝯtra antonium vł ad vnū aliud bellum qđ vo
luit ceſar facere Dametas

Phyllida mitte mihi. meus eſt natalis yola

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Cum faciam vitula ꝓ frugibus: ipſe venito
¶ O yola o deus mātuanoꝝ mitte mihi phyllida .i. amicā meā qꝛ ē me
us natal'.i. dies natal' mei. ⁊ cū faciā .i. ſacrificabo vitula .i. ex vitula ꝓ
frugibꝫ. ipſe .i. tu yola venito .i. venias ad ſacrificiuꝫ. ¶ Phyllida mitte.
Dametas gloriaꝛ in diuitijs ſuis. vbi aduertendū eſt ꝙ ātiqui venera/
banꝛ diem ſue natiuitatis. ⁊ cum in omibꝫ alijs ſacrificijs caſtitas ſer/
uareꝛ. tn̄ ſpēaliter in ſacrificijs illius diei vtebanꝛ voluptatibꝫ. iō. Da/
metas orat yolā paſtorem vt in die ſui natal' mittat ei phyllida cōez eo
rū amicam. ⁊ qn̄ faciet vitula .i. qn̄ offeret vl' ſacrificabit vitulā pro fru
gibꝫ: rogat ipm̄ vt adſit etiā in ꝓpria ꝑſona. qꝛ tūc nō eſt opus volupta
tum. nec vt mittaꝛ phyllis: vbi ē aduertendum ꝙ antiq̄ an̄ meſſes duce
bant circa agros vnā vitulā quā poſtea ſacrificabāt cereri. vt etiā habe
tur in Georgicis. Tūcꝫ nouas circū fœlix eat hoſtia fruges Et faci/
ebant feſtum ſue natiuitatis. ⁊ eſt phyllida accūs grecus huius nomī
nis phyllis. ⁊ yola eſt vtūs grecus huius nomis yolas Me.

Phyllida amo ante alias: nam me diſcedere fleuit
Et longum formoſe vale: vale inquit yola

¶ Ego menalcas amo phyllida an̄ alias mulieres. ⁊ phyll' fleuit me. id
eſt a me. diſcedere .i. recedere. ⁊ ipa fecit ſupple diſcedēdo lōgum .i. longaꝫ
rōcinatōem dicēdo mihi. o yola .i. menalca formoſe vale vale ¶ Phylli/
da amo. hic menalcas hꝫ aliud nomen ſcꝫ yolas. vl' eſt Antonomaſia ſi
cut vir fortis vocaꝛ Achilles vl' Sāpſon. ⁊ adulter vocaꝛ paris. ita op
timus paſtor vocaꝛ yolas qui fuit paſtor deificatus. dicit g̊ menalcas ꝙ
ipe amat fœlicitatē ⁊ voluptatem. ⁊ ꝙ phyllis ipm̄ diligit plus q̄ȝ ali/
os: quod probat. qꝛ quādo receſſit ab eo fleuit amare ⁊ longā recōmen/
dationē ſibi fecit dicendo ſepe. vale vale. quod eſt ꝟbum diſcedentium.
Sed capiꝛ ibi vale nominaliꝛ. ⁊ eſt nomē indeclinabile. ſeruat tn̄ accidē
tia ꝟbi. qꝛ doctrinale dꝫ ꝙ eſt ibi ſiſtole ⁊ boethesis ꝓducit em̄ vltia ſyl/
laba de vale ſm naturā ꝟboꝝ ſcdę ꝯiugatōis. ſed in hoc metro corripiꝛ.
et eſt boethesis. qꝛ vocal' nō cedit vocali. ⁊ ſignificaꝛ ibi ꝙ menalcas ia
ctat ſe eſſe ita diuitem ſicut eſt dametas Da.

Triſte lupus ſtabulis: maturis frugibꝫ hymbres
Arboribus venti: nobis amaryllidis irę

¶ Cōſtrue. lupus eſt triſte .i. res triſtis vl' ꝯtraria ſtabul' .i. ipſis agnis.
et hymbres ſunt triſtes vl' ꝯtrarie frugibꝫ ⁊ venti ſunt ꝯtrarij arboribꝫ
et irę amaryllidis. id eſt vxoris ſunt triſtes nobis paſtoribꝫ. id eſt mihi.
¶ Triſte lupus. Hic deinde proponit aliqua prouerbia naturalia vt ex
periatur an menalcas ſciret ꝓponere talia. ⁊ dicit ꝙ iſta ſunt ꝯtraria: lu
pus ⁊ ſtabula. ⁊ capit ibi ſtabula pro agnis vl' ouibus. ⁊ eſt continens
pro contento. ⁊ pluuia eſt ꝯtraria frugibus maturis. ⁊ venti arboribus
et vxores iratę ſuis maritis Me.

Dulce ſatis humor: depulſus arbutus hędis
Lenta ſalix feto pecori: mihi ſolus amyntas

¶ Humor .i. hūiditas ē dulce .i. res dulcis ſatis .i. ſegetibꝫ ⁊ arbutꝰ. id eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

illa arbor eſt dulcis hedis.i.capris depulſis id eſt ſeꝑatis a matribꝫ ⁊ ſa
lix.i illa arbos lenta ē dulcis pecori.i.gregi: ⁊ amyntas ille puer ſolꝰ eſt
mihi dulcis ¶ Dulce ſatis. Rñdet menalcas dans prouerbia ꝯtraria di
cens ꝙ licet hymbres ſint ꝯtrarię frugibꝫ maturis tñ ſunt dulces ſemini
bus.⁊ arbuta ſunt dulcia hedis ſeꝑatis a matribꝫ. Salix etiā eſt dulcis
ouibꝫ ⁊ capꝛis: ſed ſolꝰ Amyntas ē dulcis mihi menalcę: ⁊ nihil ſibi tā pla
cet ſicut ille puer vl' ſicut cęſar.q̄ſi diceret ꝙ non eſt ſibi cura ſi amaryllꝭ
id eſt roma vl' ciues romani non diligant eū qꝛ cęſar eū diligit. conſules
em̄ erant ꝑ virgilio contra cornificium Da.

Pollio amat noſtram (q̄uis ſit ruſtica) muſam
Pierides vitulam lectori paſcite veſtro

¶ Pollio ille patronus amat noſtrā muſam.i.carmina noſtra q̄uis ſit
ruſtica.i.q̄uis carmina ſint de rebꝫ vilibꝫ facta.o pierides o muſę paſci/
te.i.nutrite vitulam.i.vaccam veſtro lectori.i.pollioni ¶ Pollio amat.
Hic blāditur dametas ſuo patrono.ſ.pollioni ad cuius rogatū fcā ſtꝫ
iſta bucolica. Pollio em̄ amabat carmina ⁊ ſcripſit thragedias ⁊ hyſto
rias ¶ Pierides.pieria ē regio macedonię in q̄ habitāt muſę deę carmi/
num.ideo orat dametas vt ille muſę dent pollioni pinguem vitulā.i.p̄/
mium carminis bucolici quod ei aſſcribiť tanq̄ ꝑtectori. ⁊ gloriať in h̄
virgilius ꝙ habet bonos amicos in ſenatu Me.

Pollio ⁊ ipſe facit noua carmina: paſcite thaurum
Iam cornu petat: ⁊ pedibus qui ſpargat harenam

¶ Et ipſe pollio facit noua carmina: paſcite thauꝝ qui thaurus petat
cornu ⁊ qui ſpargat harenā pedibꝫ: qui inuadat homines cornu ⁊ ſcal/
pat terram ſuis pedibꝫ ¶ Pollio ⁊ ipe. Hic oſtēdit menalcas ſe etiā dili
gi a pollione.⁊ blandiť ei ſicut facit dametas imp̄cando non ſibi vitulā
ſed thauꝝ qui eſt fortior. Dametas em̄ ꝑ vitulā ſignificabat fecundita/
tem carminis: Menalcas aūt ꝑ thaurū intelligit fortitudinem ſenſus
ad confringendum carmina aliorū poetarum Da.

Qui te pollio amat: veniat quo te quoqꝫ gaudet
Mella fluant illi: ferat ⁊ rubus aſper amomum

¶ Conſtrue.o Pollio qui amat te veniat.i.perueniat ad talē triūphū
quo.id eſt ad quem gaudet te veniſſe ſuppleꝛ.mella.id ē illi liquores flu
ant.id eſt fecunda ſint illi: ⁊ rubus aſper.id eſt durus.ferat id eſt tribuat
ei amomū florem redolentiſſimum ¶ Qui te pollio. Iterū Dametas
blāditur Pollioni imp̄cando oīa bona illi qui ipm̄ diligit quę optat
ipi pollioni dicēs.O pollio ille q̄ diligit te ꝑueniat ad talē ꝑfectionē ad
qualē vellet te ꝑuenire.⁊ fluat illi abundantia mellꝭ: ⁊ ſunt ei fecunda ⁊
fertilia ſic ꝙ dumus ferat amomum florem redolentiſſimum ⁊ benedi/
catur terra in opere ſuo Me.

Qui bauium non odit: amat tua carmina meui
Atqꝫ idem iungat vulpes: ⁊ mulgeat hyrcos

¶ Ille q̄ nō odit bauiū.i.illū poetā.o meui.i.o poeta ille amet tua car/
mina ⁊ q̄ amat tua carmīa ſlei idem iūgat vulpes.i.illa aīalia aratro et

ille idem mulgeat hyrcos id eſt lac trahat ex hyrcis ¶ Qui bauiū Me
nalcas facit facetā deriſionē volens ꝓbare ꝙ carmina ꝟgilij ⁊ pollionis
nihil valent. quia Bauius ⁊ Meuius fuerunt duo ignari poete inimi
ci Uirgilij ⁊ Horatij: ⁊ carmina vnius erant eque miſera ſicut carmina
alterius. ideo dicit. meui qui non diligit vel odit carmīa bauij amet tua
carmina: quia ſimilia ſunt in ſtilo de ignorantia. atqꝫ idem iungat vul/
pes. id ē ille qui diligit carmina veſtra ꝑdet tempus ſuum ſicut ille ꝗ iū
git aratro vulpes vel qui mulget hyrcos Da.

Qui legitis flores ⁊ humi naſcentia fraga
Frigidus (o pueri fugite hinc) latet anguis in herba

¶ O pueri ꝗ legitis. id ē colligitis flores ⁊ fraga. id ē mora rubea naſcē
tia. id ē creſcentia humi. i. in herbis: fugite hinc. id eſt recedite ab illo lo
co qꝛ anguis frigidus id ē ſerpens venenoſus latet in herba ¶ Qui legi/
tis. Hic dametas ꝓponit vnum enigma loquens ad pueros qui colli/
gunt flores ⁊ fraga ꝗ̄ ſunt mora rubea naſcentia ex herbis. ⁊ dicit eis O
pueri fugite hinc qꝛ anguis latet in herba Et loquitur mātuanis qui ha/
bitabāt inter milites aſꝑos ꝗ mordent ⁊ interficiūt ſicut anguis ⁊ ꝯſulit
eis cedere maiori iuxta dogma Cathonis. Maiori cede Me.

Parcite oues nimium procedere: non bene ripe
Creditur: ipſe aries etiam nunc vellera ſiccat

¶ O paſtores ꝑcite. id ē ꝓhibete oues nimium procedere. id eſt ne oues
nimis procedāt. Nam non bene creditur. id eſt ꝯfiditur ripe aquaꝝ ſupple: qꝛ
ipſe aries nunc deſiccat vellera. id ē pellem ſuā ¶ Parcite. Hic menalcas
oſtendit ſe bene intellexiſſe predictum enigma eſſe dcm̄ de mātuanis: qꝛ
ſub vno alio enigmate oñdit illud qđ accidit ꝟgilio. qꝛ cum repeteret a/
grum ſuū Arrius Centurio interemiſſet eū niſi ſaliuiſſet in fluuiū Et
dcm̄ eſt ſibi. veteres migrate coloni. ideo đt Menalcas ad paſtores mā
tuanos. nō ducatis oues iuxta ripariā ne cadāt in fluuiū qꝛ nuꝑ cecidit
vnus aries ꝗ adhuc ſiccat vellera ſua qꝛ nō eſt diu ꝙ cecidit Da

Tityre paſcentes a flumine reijce capellas
Ipſe vbi tempus erit omnes in fonte lauabo

¶ O tityre reijce. id eſt repelle a flumine. i. a fluuio capellas paſcentes:
et ipſe. i. ego lauabo oēs in fonte vbi tempus erit oportunum ſuppl(e)
¶ Tityre. Hic dametas ꝑcipit reijcere capellas a flumine: qꝛ ipſe laua/
bit eas cū tempus fuerit. ⁊ non lauabit in riuo ſed in fonte. i. qñ ceſar re/
dierit de bello actico ꝟgilius impetrabit pacem mātuanoꝝ a ceſare Et
loquitur ei in ꝓpria ꝑſona non ꝑ aliam interpoſitā ſicut fecerat prius ante
ꝗꝫ haberet noticiam Ceſaris ꝑ Pollionem In cuius laudem fecit iſtā
eglogam. ⁊ đt Seruius ꝙ reijce capellas eſt proſeleumaticus pro dacty
lo. ſed ſcḋm doctrinale ⁊ modernos reijcio ⁊ refert pro diſtat ꝓducunt re. ⁊
ſic non poteſt eſſe proſeleumaticus. ſed eſt ſinereſis: ⁊ confluunt due vo/
cales in vnam. ⁊ debet proferri rice Me.

Cogite oues pueri: ſi lac preceperit eſtus
Ut nuper: fruſtra preſſabimus vbera palmis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

¶ O pueri .id eſt paſtores cogite .id eſt in ouilia colligite oues. ſi eſtus
id eſt calor p̃cepit .i. p̃occupauerit lac vt nuꝑ fecit ſuꝑple fruſtra preſſa/
bimus .id eſt ꝯſtringemus .vbera .i. mamillas palmis .i. digitis vel mani
bus ¶ Cogite oues. Menalcas iubet cogere oues in tecta ꝓpter calo/
rem ſol' q̇ exterminat lac .⁊ ꝑ hoc intelligit ꝙ mātuani captiui ſub furo
re tribulatōis nō poſſunt fructificare nec tūc eſt tempus repetēdi agros
donec pertranſeat furor. Da.

Eheu ꝗ̃ pingui macer eſt mihi thaurus in aruo:
Idem amor exitium eſt pecori: pecoriſqȝ magiſtro.

¶ Eheu ꝗ̃ .id ē quātum thaurus eſt macer in aruo .i. agro .pingui .id ē
fertili. Nā idem amor eſt exitiū id ē deſtructio pecori .id ē gregi idem. i.
amor eſt exitiū magiſtro pecoris ¶ Eheu. Hic dametas tāgit materiā
et pauꝑtatem mātuanorū dicens ꝙ thaur⁹ ſuus eſt macer in agro pīgui
et dicit ꝙ hoc eſt ꝑ amorem .q2 amātes deſinunt comedere ⁊ obliuiſcunt
paſtus .⁊ dt ꝙ idem amor eſt deſtructio paſtoris ⁊ gregis ⁊ magis intel/
ligit iſte ſermo de amore cupiditatis qui creſcit in immenſum ꝗ̃ de a/
more ꝯcupiſcentię carnal' .q2 propt' auariciā ⁊ cupiditatem procerꝫ mul
tū tribulati fuerūt ꝟgilius ⁊ alij mātuani .ideo dt idem amor Me.

His certe neqȝ amor cauſa eſt: vix oſſibus hęrent
Neſcio quis teneros oculus mihi faſcinat agnos

¶ Certe amor non eſt cā his .i. agnis ꝙ ſunt macri .ſed vix hęrent oſſib⁹
id ē vix oſſa eoꝝ cohęrent .⁊ neſcio .i. ignoro quis oculus .i. q̇s aſpectus.
faſcinat id ē corrumpat agnos ¶ His certe. Reddit menalcas aliā cām
dicens ꝙ amor non eſt cā macerationis .⁊ intelligit de amore ꝯcupiſcē/
tię carnal' ſed ſuꝑbia excecauit mātuanos ⁊ orta eſt inter eos diſcordia
ſicut dcm̄ ē prius: en quo diſcordia ciues ꝑduxit miſeros Da.

Dic quibus in terris (et eris mihi magnus apollo)
Tris pateat cęli ſpacium non amplius vlnas:

¶ O menalca dic quibus in tr̃is .id ē in quibus locis ſpaciū cœli pate/
at .i. appareat. non āplius id eſt vltra tres vlnas .id ē vltra illā menſurā
Et eris mihi mḡnus apollo .id ē ſummus ſapiens ¶ Dic quibus. Hic
dametas ꝓponit vnū aliud enigma .⁊ eſt queſtio tal' .in qua ꝑte tr̃ę cœlū
nō videt' vltra ſpaciū triū vlnaꝝ .⁊ ē vlna menſura ꝗ̃tū duo brachia poſ
ſunt extendi. Et ſi reſpondeat ad iſtā queſtionem coronabit' ſicut apol/
lo .ſed nō dat' rn̄ſio in textu. Intelligit' tn̄ de puteo vno in quo ſi q̇s eſſꝫ
nō poſſet videre cœlū vltra latitudiem putei qn̄ q̇s eſt in fundo Me.

Dic quibus in terris inſcripti nomina regum
Naſcantur flores: ⁊ phyllida ſolus habeto

¶ O Dameta dic mihi q̇bus in tr̃is flores naſcātur .id ē creſcūt. inſcri
pti .i. in ſcripto hn̄tes noīa regū .⁊ tu ſolus hēto .id eſt hēbis phyllida.
Dic quibus. Menalcas neſciens reſpondere proponit aliud enigma ⁊
eſt tale .in quibus terris creſcunt flores hn̄tes nomina regum? Et dicūt
aliqui ꝙ ꝑ hoc intelligitur hyacinthus flos rube⁹ qui natus fuit ex ſan/
guie aiacis ⁊ hyacinti ſicut dt Ouidi⁹ .⁊ iſti duo vocātur r̃ges q2 fuer̄t fi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

lū regum ⁊ ſic iacinthus de noīe aiacis hꝫ vnā ſyllabā ⁊ hꝫ totū nomen iacinthi regis. ⁊ ſi dametas ſoluat iſtā queſtionē ꝑmittit̄ ei phyll' tāq̄ ꝓpria que eſt cōmunis amica paſtorū et hoc eſt maius donū qd̄ ꝑmitte re ei pniſſet. nā ꝙ ſit apollo hoc eſt impoſſibile Pale.

Non. noſtꝝ inter vos tantas componere lites
Et vitula tu dignus. et hic et q̄ſquis amores
Aut metuet dulces. aut experietur amaros.
Claudite iam riuos pueri. ſat prata bibere

¶ Nō eſt veſtꝝ iudicare ſed noſtꝝ. i. mei palemonis cōponere id ē finire lites id ē iurgia inter vos. et tu dameta et hic menalcas eſt dignus vitula et quiſq̄s metuet amores dulces aut quiſq̄s experiet̄ amaros tal' ſupple ē dignus vitula. o pueri claudite iā riuos id ē finite diſputatōēꝫ ſat prata bibere id ē ſatis dixiſtis Non noſtꝝ. hic loquit̄ palemon iudex volēs dare ſniam diffinitiuā et ē ponēda pauſa poſt non. q̄ſi diceret non veſtꝝ: ſꝫ nr̄m eſt ſententiā dare vl' ꝯponere lites vrās q2 litigātes nō debēt eē iudices ſue cāe. lcūra āt nō valeret ſi totū ꝯtinue legeret̄ q2 diceret palemon ſe nō factuꝝ quod facit. iudicat em̄ eos eſſe pares q2 vnus dicit prius ſe pati triſticiā in ira amaryllidis alter dt̄ ſe habere dulcedinem amynte ⁊ ſic viderent̄ eſſe ꝯtrarij. ſꝫ palemō ꝯcordat eos ⁊ dt̄ ꝙ nō eſt cōtrarietas q2 iſta duo ſcꝫ metus et delectatio reꝑiunt̄ in eodē q2 quicunq̄ amat delectat̄ in re amata et timet ne ꝑdet eam ¶ Claudite Hic ponit finem in hac egloga q2 in fine diei qn̄ oues ſatis biberūt claudendi ſunt riuuli aque q̄ haurit̄ de puteo

¶ Finis tercie egloge

¶ Poeta ſolus in laudem pollionis ⁊ ſalonini filij egloga quarta

Sicelides muſe paulo maiora canamus
Non omnes arbuſta iuuant. humileſq̄ mirice
Si canimus ſiluas. ſilue ſunt conſule digne
Ultima cumei venit iam carminis etas
Magnus ab integro ſeclorū naſcitur ordo
Iam redit et virgo. redeunt ſaturnia regna
Iam noua ꝓgenies celo demittitur alto
Tu modo naſcenti puero. quo ferrea primum
Deſinet. ac toto ſurget gens aurea mundo
Caſta faue lucina. tuus iam regnat apollo
Teq̄ adeo decus hoc eui te conſule inibit
Pollio et incipient magni ꝓcedere menſes
Te duce ſi qua manent ſceleris veſtigia noſtri
Irrita perpetua ſoluent formidine terras
Ille deum vitam accipiet. diuiſq̄ videbit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Permixtos heroas. ⁊ ipſe videbitur illis
Pacatūqꝫ reget patrijs virtutibus orbem.

¶ Cōſtrue ſic. O muſę. i. deę ſicelides. i. ſicilienſes. canamus. i. deſcribamus paulo maiora. i. modicū altiora. ⁊ arbuſta. i. ꝟgulta et mirice. i. illę arbores nō iuuāt. i. nō delectāt oēs ſi canimus ſiluas. i. carmē bucolicū ſiluę. i. carmina bucolica ſunt dignę cōſule. ſ. pollione. vltima ętas. ſ. ferrea carminis cumei. id eſt ſibyllini venit id eſt acceſſit. ⁊ magnus ordo ſęclorꝫ. i. ſeculorꝫ. naſcitur. i. reficiť ab integro. i. denuo. ⁊ virgo. i. iuſticia redit id eſt reuertiť ⁊ regꝫ ſaturnia id eſt aurea ſęcula redeunt. ⁊ noua ꝓgenies. i. ſoboles. cœlo. i. ex cœlo demittitur. i. deorſum mittitur. o lucina. id ē o iuno caſta faue puero id eſt filio pollionis modo naſcenti quo. ſcꝫ puero naſcente gens ferrea. i. dura ꝑmum. i. in ꝑmis. deſinet. i. ceſſabit. ⁊ gens aurea ſurget toto mundo. tuus apollo. i. auguſtus cęſar regnat. id eſt dn̄atur. o Pollio decus. i. ętas aurea inibit. i. inchoabit. adeo. id ē certe te ꝯſule exn̄te h̄ ęui. i. tꝑe huius ętatis. ⁊ mḡni mēſes incipient ꝓcedere. i. ꝑpetuo manere. ⁊ ſi qua veſtigia noſtri ſceleris manent. illa ſ. fiēt irrita te. i. pallione duce. i. regnāte ⁊ ſoluēt. i. diſſoluent terras. i. oēs gentes formidine ꝑpetua. ille auguſtus vľ ſaloninus puer pollionis accipiet id eſt hēbit vitā deū. i. deorꝫ ⁊ ipē videbit heroas. i. nobiliores. permixtos. i. ꝯmixtos. diuis. i. dijs: ⁊ ipē auguſtus vel ſaloninus videbiť ilľ. i. ab ilľ heroibꝫ ⁊ ipē reget. i. gubernabit orbē. i. mundū pacatū. i. pacificatū patrijs ꝟtutibꝫ. i. paterna induſtria ¶ Sicelides muſę Quarta ęgloga que dr̄ interꝑtatio noui ſęculi: in q̄ ꝟgilius laudat auguſtū cęſarem ⁊ laudat etiā ſiniū pollionē ⁊ eius ꝑuū filiū. ⁊ qꝛ aggrediť mḡnā ꝑhiam. ideo vocat auxiliū muſarꝫ ⁊ earꝫ eloquentiā. ⁊ ꝑcipue vocat muſas ſicelides qꝛ theocritus quē ipē inſequiť in bucolicis ſuis fuit ſicilienſis. ⁊ eſt ſicilides adiectm̄ grecū qꝛ latini dicūt ſicilienſes. ⁊ ꝓponit ꝟgilius canere paulo maiora ꝗ́ iſta em̄ ęgloga ꝗuis diſcedat a carmine bucolico tm̄ nō prorſus recedit ab illo qꝛ interſerit aliqua bucolica ¶ Nō oēs Hic reddit rōem q̄re vult trāſcēdere bucolica ⁊ loquiť de alta materia qꝛ nō ſꝑ iuuat vľ delectat loqui de rebꝫ ꝑuis quas intelligit ꝑ arbuſta. i. ruſtica carmina ⁊ ꝑ miricas. i. geneſtas quę nō creſcūt in altū. ⁊ capiť ibi iuuant perſonaliter ¶ Vltima cumei. Hic notandū eſt ꝙ ſibylla vates fuit cumana. i. de cuma ciuitate q̄ ſibylla diuiſit ętates ⁊ ſcľa ꝑ metalla: ita ꝙ prima ętas fuit aurea. i. optima. Scđa argētea non eq̄ bona ſicut ꝑma. Tercia ęrea vľ cuprea. ⁊ vltima fuit ferrea. i. peſſima inter alias. ꝑdixit ſibylla nō ſolum ętates ſed etiā prędixit quis regret in q̄libet ętate vel in quolibet ſęculo: qꝛ in ſęculo aureo debebat regre. Saturnus. ⁊ in decimo ⁊ vltimo debebat regre Appollo. dicit ergo Virgilius ꝙ ꝓphetia ſibyllę impleta eſt ⁊ intelligiť de auguſto de pollione ⁊ de ſuo puero Pollio em̄ fuit dux exercitus germanici qui cepit ſalonam ciuitatē dalmatię. ⁊ poſtea meruit conſulatum ⁊ eodem anno ſuſcepit de vxore filium quem vocauit ſaloninum a nomine ciuitatis captę. qui puer qn̄ natꝰ fuit incepit ridere quod eſt ꝯtra naturā naſcētium in quo parentes notauerunt malū ꝑſagiū: ſꝫ ꝟgilius interꝑtať oīa in bonū. ille tn̄ puer non diu vixit ideo ꝓphetia ſibyllę verius ꝑtinet xp̄o q̄ȝ ſalonino. ¶ Mḡnus ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

integro/Hic tangit opinionẽ phõꝝ antiquoꝝ dicentium ꝙ qñ annus eſ
ſet cõpletus qui cõtinet decem ſecula debebãt redire ſecula ſicut prius vt
inciperet vita aurea Dicebãt em̃ mũdum eſſe ętemũ ⁊ vitam regi ⁊ gu/
bernari ꝑ aſtra: ideo qñ aſtra redeũt ad curſum quẽ pmo habuerũt ad/
ducent mũdo vitã priorem. ſicut habeť ſexto enęidos. illi q̃ erunt in cã/
po eliſęo expectabũt illum annũ reſolui vt ipo reſoluto redirent ad vitã
ſuam ſicut fuerũt. dicit g̊ ꝙ ordo ſeculoꝝ naſcitur ab integro. ſcꝫ ab illo
mḡno anno quo cõpleto ⁊ integro redeũt ſecula q̃ fuerũt ſicut pus Iſta
tñ opinio eſt erronea qꝛ ꝟitas fidei eſt ꝙ mũdus incepit ⁊ finiet. ⁊ ſicut i
cepit non per naturã ſed ꝑ g̃tiam: ſic etiã finieť per gr̃am quãdo deo pla
cuerit. Et eſt notandũ ꝙ debet ꝓferri ſecloꝝ ꝑ ſyncopã qꝛ aliť non ſtaret
ꝟſus ¶ Jam redit ⁊ ꝟgo. Phi ſic intelligunt iſtũ ꝟſum. ſcꝫ ꝙ ťra in pri/
ma ętate ſponte om̃ia ferebat ſine cultura: ideo vocãt illã ťram ꝟginem
qꝛ ſine genitore parit. fideles tñ intelligunt de ꝟgine maria ¶ Redeunt
ſaturnia reg̃. i. reg̃ aurea qꝛ ſub auguſto cęſare debebat eſſe pax in vniuer
ſa ťra ⁊ abundantia bonoꝝ. ſed melius intelligiť de xp̃o de quo dixerũt
angeli. Et in ťra pax hominibꝫ bonę volũtatis ¶ Jã noua ꝓgenies. id ẽ
ſub auguſto cęſare erũt hoĩes boni ⁊ quaſi diuini: ſed melius intelligiť
de xp̃o qui habuit nouum modum geniturę. ſcꝫ de ꝟgine maria . ⁊ miſ/
ſus eſt de cœlo. tam ꝓpter aĩam creatam. tum propť diuinitatem incar/
natam ¶ Caſta faue lucina. Inuitat deaꝫ ꝑtus quę diciť lucina qꝛ dat
naſcẽtibꝫ lumẽ vitę: ⁊ aliquãdo vocať iuno. ⁊ aliquãdo luna ⁊ aliquan/
do dyana. dͬ g̊ ad eam ꝙ faueat ⁊ applaudat qꝛ apollo qui eſt frater lunę
iam reg̃t. Dicebat em̃ ſibylla ꝙ apollo reg̃ret in decimo ſeculo ⁊ vltio
et p̃t intelligi de ſalonino: pollione ⁊ de cęſare quoꝝ quẽlibet cõꝑat a/
pollini ⁊ p̃cipue videť intelligi de pollione qui dͬ tanq̃ apollo. ⁊ ipſum
nomiat exp̃ſſius dicens. ꝙ erit ornatus in mũdo ipo duce vľ gubernante
policiã. ⁊ incipiẽt mẽſes. i. qntiľ ⁊ ſextiľ incipiẽt hr̃e mag̃ noĩa qꝛ voca/
bunť iulius ⁊ auguſtus a noibꝫ impatoꝝ in ꝑpetuã coꝝ memoriã ¶ Te
duce. i. tp̃e pollionis q̃ erat vnus dux romanoꝝ purgabunť veſtigia ma
loꝝ p̃teritoꝝ ſi q̃ remãſerint ex tp̃e p̃cedẽti ⁊ expurgabiť vetꝰ fermẽtum
et viuẽt hoĩes ſine formidĩe. i. ſecure ſine tiore ꝑpetuo. i. lõgo tiore ¶ Il/
le deũ vitã. i. saloninus pollio vľ cęſar ducet optimã vitã iuſtã ⁊ diuinã
et magnates videbunt eum mixtum cũ dijs ⁊ ipe videbit eos diuinos .
ſed ſibylla intellexit omnia iſta de chriſto q̃ abſtulit pctã mũdi: q̃ dedit
mḡnos menſes. i. vitã ętemã. et natus fuit qñ mẽſes incipiũt creſcere. ſcꝫ
poſt tropicũ cap̃corni q̃ dedit ſecuritatẽ aſſeq̃ndi pacẽ ꝑadyſi ⁊ euitãdi
inferna. q̃ aſcẽdit ad cœlos vidẽtibꝫ diſcipuľ ⁊ accepit vitã deoꝝ qꝛ deus
hõ fcũs ẽ q̃ ſedꝫ ad dexterã p̃ris. ¶ Pacatũq; reget. i. saloninꝰ gubnabit
impiũ romanũ pus pacificatũ ꝑ p̃rem ſuũ. vľ auguſtꝰ r̃gꝫ ipiũ pacatũ
per iuliũ cęſarẽ. ſꝫ melius intelligiť de xp̃o q̃ cęlũ ťraq; regit in ſcľa ſcľo
rũ. q̃ fecit volũtatẽ p̃ris q̃ miſit eũ ⁊ dedit pacẽ hoibus bonę volũtatis.

At tibi prima puer nullo munuſcula cultu
Errantes hederas paſſim cum baccare tellus
Mixtaq; ridenti colocaſia fundet acantho

Ipſe lacte domum referent diſtenta capellę
Ubera: nec magnos metuent armenta leones
Ipſa tibi blandos fundent cunabula flores
Occidet ⁊ ſerpens. et fallax herba veneni
Occidet. aſſyrium vulgo naſcetur amomum
Et ſimul heroum laudes. et facta parentis
Iam legere. et quę ſit poteris cognoſcere virtus.
Molli paulatim flaueſcet campus ariſta
Incultuſq; rubens pendebit ſentibus vua
Et durę quercus ſudabunt roſida mella

¶ Conſtrue ſic. O puer: tellus id eſt terra. fundet. i. dabit tibi pa͞ua mu
nuſcula. i. munera nullo cultu. ſed ſua ſponte. ⁊ tellus fundet paſſim. id ē
vbiq; hederas errātes id ē illā herbā vagātem cū baccare. i. cum illa her
ba. ⁊ tellus in q̄ꝫ fundet colocaſia. id eſt illam herbam mixtā achanto. i.
cum illa herba ridenti. id ē odorifera. ⁊ ipę capellę referent domum vbe/
ra diſtenta. id eſt plena lacte ⁊ armenta id eſt greges nō metuent mḡnos
leones. ⁊ ipa cunabula. i. lecti p uerorum fundent. id ē dabunt flores blā
dos. id ē molles. ⁊ ſerpēs occidet. id ē morietᷣ. ⁊ herba fallax veneni. id eſt
herba venenoſa occidet ⁊ amomum id ē illa herba ſuauiſſimi odoris aſ
ſyriū id ē de aſſyria naſcetᷣ vulgo cōiter vl̓ paſſim. ⁊ tu puer poteris lege
re laudes. i. fcā heroum. i. nobilium ⁊ facta. id ē geſta. parētis. id ē patrꝫ
et poteris ꝯgnoſcere q̄ ꝟtus. i. qualis ꝟtus ſit. ⁊ campus id eſt ager fla/
ueſcet. id eſt flauꝰ fit. ariſta. i. ſpica. molli id eſt dulci: agili: ⁊ vua rubēsꝰ.
id eſt rubea. pendebit. i. ſuſpēſa erit ſentibus. i. vepribus. vl̓ ſpinis. incul/
tis. i. nō laboratis. ⁊ quercus. i. ille arbores durę ſudabūt. i. emittēt mel
la roſida id ē liquores optimos ⁊ delectabiles ¶ At tibi pͥma. Hic ap
plaudit illi puero ſalonino dicēs ꝙ terra dabit ſibi ꝑua munera ⁊ excu/
ſat ſe ꝟgilius in hoc qđ dr̄ munuſcula. dr̄ ḡ ꝙ tellus patria matᷣ ſiue cul
tura vl̓ labor dabit ſpōte illi puero hederā in quo ſignatᷣ ꝙ erit poeta et
vir ſcientificus q꞉ poetę coronabantᷣ ex hedera. ⁊ deerrātes. i. vagātes q̄a
hedera diffundit ſpacioſe ramos ⁊ radices. ťra etiā fundit ei baccar id eſt
herbē quę tollit faſcinū. vt dr̄ alibi. Et bacchare frontē. Cingite ne va
ti noceat mala lingua futuro. Et in h̄ ꝑcatᷣ ꝙ ille puer erit pulcerrimus
¶ Achāto: achātus ē herba odorifera cordial̓ q̄ naſcitᷣ in egypto ⁊ ſil̓itᷣ
colocaſia: in quo ſignificatᷣ ꝙ ille puer erit plenus ꝟtutibus. ſed melius
intelliguntᷣ omnia iſta de xp̄o q̇ eſt ſapiētia patris ſpecioſus forma prę
filijs hoīm. plenus gr̄a ⁊ ꝟitate cuius ſapīa diffuſa ē ꝑ totum orbē cui
reges obtulerūt munera q̇ ſunt terreni reges. Ipę lacte domum. i. regnā
te illo puero vl̓ pollione vl̓ cęſare caprę ⁊ oues abūdabūt lacte nec indi
gebūt cuſtode nec erit aliq̇s inſidiator q꞉ lupus nō habitabit cū agno.
Sed melius intelligitᷣ de xp̄o quo veniente fideles abūdauerūt lacte fi
dei q̄ nutrit aīam q̄ eſt ſubſtātia rerꝫ ſperandaꝝ. et valde ſapienter loqui
tur ꝟgilius de iſtis donis q꞉ lac cōuenit pueris. ⁊ vult dicere ꝙ ſicut pre

et creſcit aſcendendo de ꝟtute in ꝟtutem ita creſcent ſua munera ꝙ iſtud
conuenit ętati.ſcȝ ꝙ puer hēat puerilia et vir virilia. Nec mḡnos.i.fero
citas leonū refrenabit᷑.nā feroces homīes miteſcent et domabunt᷑ ſub iu
go fidei et māſueſcent ¶ Ipſa tibi blādos. Cunabula ſunt lecti puero
rum et dicunt᷑ q̄ſi cynabula: qꝛ Cyn grece dꝛ niti latine.pueri em̄ adnitū
tur ill' lectis. Dicit ḡ ꝙ cunabula miniſtrabunt illi puero herbas odori
feras ꝯtra faſcinū ſic ꝙ nullo egebit ſed omnia ſeruient ei Et melius in
telligit᷑ de chriſto qui plenus ꝟtutibus et ḡtia non potuit faſcinari nec
decipi ip̄o dicente ad Sathanā.nō tentabis dn̄m deū tuū ſed ei ſoli ſer/
uies Occidet et ſerpēs.i.qn̄ regb̄it ſaloninꝰ erit pacificata hoſtilitas
reꝝ int᷑ ſe ſic ꝙ nihil nocebit homī nec ſerpēs nec herba venenoſa. Chri/
ſtus em̄ ſup aſpidem et baſiliſcū ābulabit. Et legit᷑ i actibus apl'oꝝ ꝙ
ſerpēs momordit paulū in digito ſed nihil nocuit ei Aſſyriū.i.creſcen
te ſalonino creſcet in aſſyria et naſcet᷑ ꝑ omnem trā mūdi in aſſyria illō
amomū.ſ.quoddā pigmentū vl' ſpēs aromatica: qꝛ licet lex īcepit in hie
ruſalē tn̄ diuulgata eſt in oēȝ trā.qꝛ in oēm trā exiuit ſonus eoꝝ. i.aplo
rū At ſimt᷑ heroū. Loquit᷑ ad pueꝝ vl' ad pollionē vl' ceſarē.ſed magꝭ
videt᷑ loq̄ ad pueꝝ dicens ei.o puer tu poteris ꝯgnoſcere ꝟtutes tuorum
parentum qꝛ pacificauerūt tibi mūdum tuū. Chriſto etiā nato maiſe/
ſtata eſt hominibus īmenſa et miraculoſa dei potentia fuit ꝑtus ꝟgis et
mutatio aquę in vinum.ꝯgnoſcere cogitatōes hoīm reſuſcitatio mortu
orū.et ſic de alijs mltis miracul'. Molli paulatim flaueſcet.i.illo tē
pore erit abundātia farris et vini et olei.qꝛ valles abundabūt frumēto
et ſpineta ferent vuas qꝛ ceſſabūt hereſes.et rudes homīes ꝯuertent᷑ ad
maturitatē fidei Et durę quercus. Dicit ꝙ in illo tꝑe quercus dabit
mel vbi oportet vti hyꝑbola intelligendo de ſalonino: qꝛ non eſt veꝝ ꝙ
quercus amara ferat ex ſe mel niſi hoc dicat᷑ hyꝑbolice ad deſignādam
fecunditatem trę.ideo melius intelligit᷑ de xp̄o in cuius tꝑe viri ātiqui
non lr̄ati fuerunt repleti ſcientijs et ꝟtutibus.ſicut btūs Petrus et a/
lij apl'i.qui effuderūt mel.id eſt ſapidā ſciam vl' ſapiam. Paulus etiā
apl'us q̄ erat aſꝑ et ſpinoſus ꝑſecutor fidelium effectus eſt maturus ca
tholicus et vitis.

Pauca tamen ſuberunt priſcę faſtidia fraudis
Quę tentare tethym ratibus: quę cingere muris
Oppida: quę iubeant telluri infundere ſulcos
Alter erit tum typhis: ⁊ altera quę vehat argo
Delectos heroas: erunt etiam altera bella
Atqꝫ iterum ad troyam magnus mittetur achilles

Cōſtrue. o Salonine tn̄ pro ſed pauca veſtigia.id eſt aliquę reliq̄ę
priſcę fraudis.id eſt ꝑoris malicię. ſuberūt.id eſt erunt. Quę.ſ.veſtigia
iubeāt.id eſt precipient.tentare.id eſt nauigare.ratibus.id eſt nauibus
tethym id eſt mare.quę.ſ.veſtigia.iubeāt cīgere.id eſt circūdare.oppi/
da id eſt ciuitates.murꝭ ill' munimentis.quę veſtigia iubeant īfindere.
id eſt infigere.ſulcos.id eſt inciſiones quę fiunt vomere. telluri. id eſt

terrę. Alter typhis .i. alius gubernator nauis erit tum id eſt tunc. ⁊ id ē etiā altera argo .i. alia nauis erit tunc: quę .ſ. nauis vehat .i. ducat hero/ as .i. viros fortes et potentes. delectos .i. ex multis electos. etiā erunt. ſcȝ tunc altera bella. ſcȝ ſectę lites ⁊ pugnę. Atqȝ .i. ⁊ mgn̄ꝰ Achilles ille for tiſſimus bellator. Aut ꝯſimil' mittet' ſcȝ tunc iterū id eſt ſecūdario. ad tro iam .i. ad illam vł quācunqȝ aliam ciuitatē ¶ Pauca tamē. dicit ꝙ tūc tpe ſalonini ſuberūt. id eſt erunt modica veſtigia hoc eſt ſigna ſed latent' ¶ Priſce fraudis. h̄ eſt veterioris doli. h̄ etiam dicit ad ſuorū temporuȝ excuſatōem ¶ Quę tentare. Dicit ꝙ remanebit adhuc inuidia quę iube bit homīes nauigare. ⁊ ciuitates muris ⁊ foſſis vallare ⁊ agriculturam exercere. Oſtendit etiā a ſequentibus p̄cedentia quę vitauit quaſi laudi incongrua. Nā ꝑ nauigatōnē oſtēdit fore ꝑ auariciā quę homīes naui/ gare ꝯpellit. ꝑ muros bella ſignificat. ꝑ agriculturā famis oſtendit ti/ morem ¶ Tethys huius hyos. Hec vxor eſt oceani. Thetis ꝓ huius idos vł idis mat' Achill' ¶ Ratib9 Et eſt ratis colligatio trabiū quę ſo let vehi ꝑ vndas. capit' tn̄ pro naui ¶ Alter erit tuȝ tiphys. Dicit ꝙ tūc alius gubernator nauis erit ⁊ etiā erit alia nauis q̄ vehat potētes ⁊ for tes viros ⁊ bellicoſos ꝑ maria. Etiā altera bella erūt tūc. ⁊ achilles for tiſſimus bellator aut alius potētiſſimꝰ dux exercitꝰ mittet' iterū ad quā cunqȝ ciuitatem. Nā ſpēalia pro gn̄alib9 ponit. Tiphis mgr̄ fuit eius nauis q̄ Jaſon ⁊ reliqui delecti heroes ex grecia in colchos ad vellꝰ au/ reū nauigarunt. quę appellata eſt Argo a velocitate Argos enī grece ē velox latine. Heroas accūs eſt grecus plał numeri ab heros. ⁊ intelli/ git' apud nos vir fortis ⁊ ſemideus: h̄ eſt plus homīe detinēs ¶ Poſſūt predicti ꝟſus de xp̄o nato ſic intelligi. qr tam in iudeis q̄ȝ gentib9 remā ſit odium ⁊ pſecutio chriſtifidelium quos de ciuitate in ciuitatem pſeq̄ bant'. Et latenter ꝯtra eos ſe muniuerunt ꝑ auaram rerū temporalium cumulationem. Alter tiphys. ſcȝ ſanctus Petrus erit qui vehet Argo quę eſt nauis xp̄i ſcȝ fide delectos heroas. id eſt inclitos bellatores xp̄ia nitatis. Erūt altera bella quia habebunt tres validiſſimos inimicos. diabolū. mūdum. ⁊ carnem ꝓpriā. Atqȝ mḡnus Achilles .i. xp̄s qui eſt mḡnus dn̄s ⁊ laudabił mittet' ad troyam. id eſt in mundū ꝑ incarnatio nem ad debellandum predictos tres inimicos

Hinc vbi iam firmata virum te fecerit ętas
Cedet ⁊ ipſe mari vector: nec nautica pinus
Mutabit merces: omnis ferat omnia tellus
Non raſtros patietur humus: non vinea falcem
Robuſtus quoqȝ iam tauris iuga ſoluet arator
Nec varios diſcet mentiri lana colores
Ipſe ſed in pratis aries iam ſuaue rubenti
Murice: iam croceo mutabit vellera luto
Sponte ſua ſandix paſcentes veſtiet agnos
Talia ſecla ſuis dixerunt currite fuſis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Concordes ſtabili fatorum numine parcę
Aggredere o magnos: aderit iam tempus honores
Chara deum ſoboles magnum iouis incrementum
Aſpice conuexo nutantem pondere mundum
Terraqꝫ: tractuſqꝫ maris: cęlumqꝫ profundum
Aſpice venturo lętentur vt omnia ſeclo

¶ Côſtrue Hinc. id ē poſt dicta vbi .i. poſtq̄ꝫ firmata ętas .i. viril' ętas fecerit te. ſcꝫ ſaloninum iā vir. ſcꝫ ꝑfectuz. ⁊ ipē vector .i. nauta cœdet mari .i. quieſcet in terra: nec pro non et ⁊. ⁊ nautica pinus .i. arbor nauis. nō mutabit .i. non deferet merces. ſcꝫ de regno in regnū. omīs tellus. id eſt quecunqꝫ t̄ra feret .i. dabit oīa ſupple ꝑ ſe. humus .i. t̄ra non patie͛ .i. nō ſuſtinebit raſtros illa inſtrumenta dentata. vinea .i. vitis non patie͛ falcem illud inſtrumentū quo inſcindi͛ quoqꝫ. id eſt ⁊ robuſtus arator. id eſt fortis agricola ſoluet .i. deponꝫ iā .i. tūc iuga illa īſtrumēta qbꝫ currus aut aliud vehiculū trahi͛ tauris .i. ab ill' aīalibꝫ ad arādum aptis. Nec lana .ſ. quę ab ouibꝫ tonde͛ diſcet .i. incipiet mentiri .i. oſtendere qꝺ non eſt varios colores .i. tinctos: ſed ipē aries .ſ. maſculus ouium mutabit .i. tinget inficiet ꝑ naturā vellera. id eſt lanā ſuā ſuaue. id eſt dulciter iā in pratis. id eſt in paſcuis rubenti murice .i. rubicūda cochlea vn̄ tingi͛ purpura ⁊ mutabit iam vellera lutho croceo .i. colore rubicūdo ⁊ ſā dix illa herba veſtiet id eſt ornabit ſua ſponte id eſt ex ſua natura agnos illa aīalia paſcētes .i. errātes. parcę ille deę fatales ꝯcordes. ſ. exiſtentes ſtabili numīe .i. firma gr̄a fatorum. id eſt euentuū dixerūt ſuis fuſis. ſ. q̄bus filāt vniuſcuiuſqꝫ homīs vitā producendo vl' abbreuiādo currite .i. producite fila. talia ſęcla. id eſt ꝑ talia fœlicia tempora. O ſalonine chara ſoboles. id eſt dilecte progenies deum id eſt deorū. ſupple ⁊ magnum incrementū id eſt mḡnum nutrimentū. Iouis. id eſt ſummi dei aggredere. id eſt pete. magnos honores id eſt ęternam laudez tempus. ſcꝫ tuę fœlicitatis aderit iā. id eſt proximū eſt aſpice. id ē reſpice mundum ſcꝫ vniuerſum nutātem .i. trementē pn̄tibꝫ mal' pondere id ē ꝯuedic ꝯuexo .i. incuruato qꝫ .i. ⁊ aſpice t̄ras qꝫ .i. ⁊. tract⁹ .i. curſus maris qꝫ .i. ⁊ profunduꝫ id ē altū cœlū ſupple ⁊ aſpice vt id ē q̄ten⁹ oīa .ſ. entia lętent͛ .i. gaudeant venturo ſęclo .i. tibi futuro ¶ Hic vbi ⁊c. dt o ſalonine poſtq̄ꝫ euaſerī in vir ꝑfectū nautę nō nauigabūt ꝑ maria lucri cā. nec etiā vehēt de regione in regionē mercimonia Nauigatio em̄ deſcendit ex rōne mercimonij. Nautica pinus eſt quā malū vocāt ſcꝫ arborez nauis qr ex pino arbore fieri ꝯſueuit ⁊ īdicat hic naui. Neccārio ſiqdem cœdet. qr omīs t̄ra ꝓducet oīa ad vſum vitę humanę nccāria ¶ Nō raſtros .i. ſata nō abſcondētur in t̄ra raſtro qꝺ eſt inſtrumentū dentatū. neqꝫ amputabi͛ vinea falce. ⁊ agricola nō coget tauros ad portāda iuga aut deponēda. ſ. ꝓp̄t terrę ſulcatōem. qr oīs tell⁹ ſua ſpōte feret oīa ¶ Nec varios. ⁊c. lana nō tingetur Cū em̄ tingi͛ mēti͛ alienū colorē nō ſuū. ſꝫ aries vl' q̄cūqꝫ ouis variabit lanā ſuā ꝑ naturaꝫ rubenti murice in pratis. Murex muricis eſt piſcis qui ⁊ cochlea vl' concha eē dicitur vnde tingi͛ purpura. Et croceo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

lutho h̄ eſt lutheo colore i. rubicūdo: Et ē hypallage q̄r ponit^r croceo lutho p̄ croco lutheo. q̄r crocū lutei coloris ē vn̄ luthea pell' d̄r. Et ſandicin^9 color. i. rube^9 ornabit agnos ſua ſpōte. q̄r color ſandicin^9 ꝯnatural' erit vt in lana adhuc nō tonſa. Sādix icis penultimā gⁱ pducēs herba eſt rubicūda. ſ. olus agreſte q̄d facile comedi p̄t: vt ait Diaſcorides

¶ Talia ſecla ⁊c̄. d̄t q̄ pcę deę fatales quę tres ſūt. ſ. Atropos Clotho lacheſis ꝯcordes ſtabili numīe fatoꝝ q̄r q̄d vna dixerit duę ſequunt^r. dixerūt ſuis fuſis Clotho: baiulat colū. lacheſis filat Atropos filū frangit: ita vt cū aliculus fila diruperit morte moriat^r. currite t'lia ſecla p̄ ſecula p̄ ſyncopen h̄ eſt nō moriat^r pollio ſed viuat fœlix ¶ Aggredere. vocat pollionē vl' auguſtū natū ex ſanguīe deoꝝ vt accedat ⁊ fruat^r immēſo honore q̄ debet^r ei. aderit em̄ tp̄s iouis incrementū. i. nutrimentū. q̄m m̄gnum impium adminiſtrabat. Et eſt hic v̄ſus ſpōdaicus. recipit em̄ ſpondeum in q̄nto pede. Et vocat vt reſpiciat mundū nutātem p̄n̄tib^9 mal' ⁊ lętū eſſe futuris bonis. ꝯuexo. i. curuo vl' inclinato pondere iniq̄tatum. Et vt reſpiciat t'ras maria ⁊ cœlū vt om̄ia lęta ſint in futuro ſeculo. ſi om̄ia rcē inſpiciant^r miſtice potius ad xp̄m referunt^r.

O mihi tam longę maneat pars vltima vitę
Spiritus ⁊ quantum ſat erit tua dicere facta
Non me carminibus vincet nec thracius orpheus
Nec linus. huic mater q̄uis atq; huic pater adſit
Orphi colliopeia. lino formoſus apollo
Pan etiam arcadia mecum ſi iudice certet
Pan etiam arcadia dicat ſe iudice victum
Incipe parue puer riſu cognoſcere matrem
Matri longa decem tulerint faſtidia menſes
Incipe parue puer. cui non riſere parentes
Nec deus hunc menſa. dea nec dignata cubili eſt

¶ Conſtrue. O. i. vtinā. vltima p̄s. id eſt extrema p̄s: longę vitę. id eſt diuturnę maneat id eſt ſup̄ſit mihi v̄gilio. tā id eſt tamdiu. et ſpiritus. id eſt anima maneat mihi tam id eſt tm̄. q̄tum erit ſat. i. ſatis dicere. i. deſcribere. tua fc̄ā id eſt op̄a tua virtuoſa Orpheus ille theologus thracius. i. ex thracia natus nō vincet. i. non excedet me. nec etiam vincet me carminibus. ſ. in laude pollionis. Nec ille poeta vincet me carminib^9. q̄uis pat' id eſt genitor mercurius adſit huic. ſ. lino. ⁊ q̄uis mater. ſcz vrania adſit huic. ſ. lino. ⁊ q̄uis calliopeia illa muſa: adſit orphi. i. orpheo et q̄uis formoſus. i. pulcher apollo. ſ. pat' adſit lino. Etiā ſi pan ille de^9 paſtorum certet. i. ꝯtendet mecum carminibus ⁊ h̄ dico arcadia illa terra iudice. i. iudicāte Etiā pan ille de^9 dicat. i. fateat^r ſe victū. i. ſup̄atū ⁊ h̄ arcadia iudice. i. hōib^9 vl' paſtorib^9 illi^9 t'rę iudicātib^9 O p̄ue puer. ſ. ſalonine. incipe ꝯgnoſcere. i. agnoſcere m̄rē ſ^c tuā. riſu. i. p̄ riſū decē mēſes. ſ. q̄b^9 fueras in vtero tulerint. i. fecerint m̄ri. ſ. tuę lōga faſtidia. i. m̄gnū tediū O p̄ue puer ſalonine incipe. ſ. m̄rē ꝯgnoſcere riſui s^c q̄r cui. ſ. vulca

no parentes.ſcʒ nec ip̄e ꝑntibus non riſere.id ē non riſerūt:nec deus ſcʒ
Juppiter dig̃tus ē.hūc.ſ.vulcanū menſa.id eſt ꝯuiuio deorū:nec dea .ſ.
Minerua dig̃ta ē hūc vulcanū cubili.id eſt thoro ꝯiugꝫ ¶ O mihi po
eta optat frui longiſſima vita ⁊ h̄re tātū ſpm̄ q̃ꝫtum poſſit ſufficere ad
tue ꝟtutis ꝯmemorationem Non me carminibꝰ.⁊c. Genere ſtili ſeſe.
Orpheo vł Lino fore eq̄lem ꝯmemorat. Non eīm ꝑ arrogātiā d̄r: ſed
demonſtrat tātā eſſe materiā ſue laudis vt etiā humile ingenium in ea
ſup̄ omnes poſſit excellere. Orpheus theologus fert̄ fuiſſe Thracius.
Thrax eīm nomen gentile eſt. Linus āt thebanus poeta Apollinis fili
us p̄mi eos quos nūc poeta ſequit̄. Diogenes vero refert illū a Mercu
rio ex Urania nympha genitū fuiſſe ⁊ ab Apolline ſagitta trāſfixū pe
riſſe. Et q̃uis Calliopeia adſit orphi. Calliopeia vł colliope vna ē ex
nouem muſis alijs excellentior.⁊ ponit̄ hic d̄tūs grecus ꝑ ſyneresim pro
d̄tō latino.ſ. Orphi pro orpheo Pan etiā Hic redit ad ruſtica numia
d̄r Arcadia iudice q̄r fauet ei ⁊ ibidem colit̄ Incipe. Sententia ē. In
cipe ꝯgnoſcere mr̄em riſu. Nā cū loqui non poſſint infantes riſu ipſo g̃
tulari ⁊ beniuolentiā oſtendere videntur. Cognoſce riſu vt h̄ bono p̄la/
gio remoueas mr̄i faſtidia decem menſiū. Optimū preſagiū ātiqui pu/
tauerūt eſſe ſi q̄s circa ortum ſubito riſiſſet.ſicut de zoroaſtre ⁊ ſocrate
legit̄. Cui non riſere ꝑntes. Difficile eſt hinc ſententiā elicere ꝓpter
ambiguitatem nominū. Nā de vulcano intelligit̄ ſic. Incipe o ſaloni/
ne ꝯgnoſcere mr̄em riſu cū placeas tua pulcritudine qđ non fecit vulca
nus cui mr̄ offenſa turpitudīe non arriſit ab ioue precipitatꝰ eſt in inſu/
lā lemnū illic nutritꝰ eſt abſintheis. Cū ioui fulmīa fabricaſſet non eſt
admiſſus ad epulas deorū.poſtea cū rogaret vt vł minerue ꝯiugiū ſor
tiret̄ ſpretꝰ eſt ab ea ⁊ ſic diuinos honores non meruit

¶ Interloquutores Menalcas ⁊ Mopſus amici: Ceſarē
ſub daphnidis noīe deflētes. egloga q̄nta Menalcas.

Cur non Mopſe boni q̄m conuenimus ambo
Tu calamos inflare leues:ego dicere verſus
Hic corylis mixtas inter conſedimus vlmos

¶ Conſtrue.o Mopſe nos boni.id eſt docti ābo.id ē vterq̄ꝫ.cur.i.q̄re.
non ꝯſedimꝰ.ſ.nos hic inter vlmos.id ē maiores arbores.mixtas.id eſt
cōplātatas corylis minoribus arboribꝰ.ſ.vt canamꝰ q̄m.id eſt q̄r ꝯueni
mus.id ē in eūdeʒ locū venimꝰ.tu ſcis inflare leues calamos.id ē phy
ſtulas ego doctus ſum dicere ꝟſus.id ē carmina canere Cur nō mop
ſe. Hic inducunt̄ duo amici paſtores canere ad delcātionem vnde ⁊ ſe/
inuicem laudāt ſibiq̄ꝫ inuicem cedunt. Bonꝰ hic in loco doctus eſt.⁊ d̄r fi
gurate boni ābo. Etiā bonus liberalis eſt vt Adſit leticie bachus da/
tor ⁊ bona iuno. Etiā aptū ⁊ idoneū ſignificat:vt Et bona bello cor/
nus Conuenire.hic nō ē trāſitiū.trāſit iñ aliq̄n:vt ꝯueni pāphilū in fo/
ro. Quedam inſtrumēta muſica:vt tibias tubas ⁊ hm̄oi inflamꝰ.que/
dā vt cytharā pulſamus. Int̄ ꝓpoſitio q̄r poſtpoſita ē mutauit accētuʒ
ſicut circū. Corylus arbor eſt cuius nuces auellane dicūtur ſiue p̄ne
ſtine.ex ea fiebāt faces ad nuptias celebrandas Mop.

Tu maior:tibi me eſt ęquum parere menalca
Siue ſub incertas zephyris motantibus vmbras
Siue antro potius ſuccedimus:aſpice vt antrum
Silueſtris raris ſparſit labruſca racemis

¶ Conſtrue.o Menalca tu maior.id eſt dignior.ſcꝫ es.ęquū eſt.id ē iuſtum eſt me.ſ.mopſum parere.id ē obedire.tibi.Siue.id ē vł ſuccedim⁹.id ē ɔſedemus ſub vmbras arboris.incertas.ſ.ex ſol' circuitu.ꝛ hoc dico.zephyris ill' ventis occidentalib⁹ motātibus.i.mouentibus.Siue aut ſuccedimus potius.i.libentius antro aliquo.aſpice.i.vide vt.i.qualiter ſilueſtris.i.fera labruſca.i.vitis.ſparſit.i.cooperuit antꝝ.i.foramē iſtud raris racemis.id ē raris botrionibus ¶ Tu maior.Hic oñdit qualit' inferiorem oporteat eſſe erga ſupiorem.Mopſus pollicet' ſe obtempaturū menalcę nec recedere a veneratione quā illi pſtare debet.tamē occulte vmbram arboris vitupat ꝛ antꝝ laudat ¶ Siue ſub incertas.Hic proponit duo loca apta ad cātandū vt eligat' melior.qꝛ vnus locus eſt ſub vmbra arboris.alius locus eſt in antro vł in cauerna.ſed antꝝ preualet quod eſt locus quietus magis.p hoc em̄ vult ſignificare ſuā ſniam eſſe meliorem Nam vmbra eſt incerta tum ꝓpter ventos turbatiuos folioꝝ et vmbraꝝ.tum etiam ꝓpter ſolem qui ſemp mouet' ꝛ non ſemp manꝫ eadem vmbra.ſed antꝝ eſt magis tutū a ventis ꝛ eſt locus ſecretus a calore nimio:qꝛ ſemp antꝝ debet habere labruſcā.i.vitem agreſtez quę dr a labro qꝛ creſcit in labro vł in margine agri vł in ſupficie terrę:ſicut labra vł labia ſunt in corpore. Me.

Montibus in noſtris ſolus tibi certet amyntas

O Mopſe ego volo φ amyntas.id ē ille paſtor ſolus certet id ē pugnꝫ in noſtris mōtibus tibi.i.tecū Montibus in nr̄is:Replicat menalcas dicens φ mopſus debet incipe qꝛ non ē in alijs finibus aliq̄s ſibi cōparabił niſi amyntas paſtor.ſ.cornificius inimicus ꝟgilij. Mop.

Quid ſi idem certet phębum ſupare canendo?

O menalca quid.dictio eſt indignātis ſi idem.ſ.amyntas certet ſupare.i.vincere phœbū.i.deū carminū canendo.i.cantando Quid ſi idem certet Rñdet mopſus indignāter qꝛ menalcas ɔpauit eū ignaro poetę.q̄uis menalcas nō dixerit illud amare.dicit ğ non eſt mihi cura ſi amyntas certet mecum qꝛ nō vereor illū ſicut nec phœbus illum veretur qui phœbus eſt deus carminis Me.

Incipe mopſe prior:ſi quos aut phyllidis ignes
Aut alconis habes laudes.aut iurgia codri
Incipe:paſcentes ſeruabit tityrus hędos

O mopſe incipe.ſ.pmus canere ſi tu habes aliquos ignes.i.aliquos amores phyllidis illius amaſię.aut ſi habes laudes gł'am alconis.i.illius ſagittarij:aut ſi hēs iurgia.i.bella codri.i.illius ducis: o incꝑ mopſe incipe cātare qꝛ tityr⁹.i.ille paſtor ſuabit hędos.i.capꝰs vł agnos paſcētes Incipe mopſe ꝓor.Hic menalcas ꝓponit materiā de q̄ dēat cātare.i.de amore phyllidis vł de laudib⁹ alconis.vł de iurgijs codri.vbi no

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

tandū ꝙ phyllis regina trinacria ſeu ſiciliēſis amauit demophontē re/
gē atheniēſem filiū theſei redeuntē de bello troiano. ⁊ rogauit eū ſibi co
pulare in ꝯiugē. ille āt acqeuit. dū tñ ꝑus vidiſſet athenas ⁊ diſpoſuiſſꝫ
de rebus ſuis vbi qꝛ ipſe diu moratus ē phyll' exiſtimās ſe deceptā deſpa
ta ſe ſuſpēdit ad arborē amigdalū ſine frondibus. ⁊ ſtatim rediīt demo
phon ⁊ qꝛ phyll' iā mutata erat in arborē amigdali demophō āplexus ē
ſtipitē arborꝫ q̄ ſentiēs pñtiā ſui amici ſtatī ꝓduxit frōdes Alchō fuit
ſagittari⁹ optim⁹: c⁹ filiū draco īuaſit. ſꝫ ipſe ſagitta īterfecit draconē ſine
leſura filij. Codrus fuit dux atheniēſis vñ ortū fuit bellū īter lachones
⁊ athenienſes. ⁊ datū eſt rñſum a dijs ꝙ illa pars cuius dux īterficeretur
obtīeret victoriā Tūc ille codr⁹ volēs mori ꝓ ꝓp'lo iuit in hitu diſſimula
to ad exercitū lachonū dicēdo ⁊ ꝓuocādo eos ad multas iniurias. vt la
chones eum interficerent quod ⁊ ipſi fecerunt Mopſe

Immo hęc in viridi nuper quę cortice fagi
Carmina deſcripſi: et modulans alterna notaui
Experiar: tu deinde iubeto certet amyntas

Cōſtrue. ego mopſus expiar. i. canā hęc carmina q̄ deſcripſi in corti/
ce. i. folio viridi fagi. illi⁹ arboris. ⁊ q̄ carmia ego modulās. i. canēs alt'
na. i. ſubalternati. dcā notaui. i. ſigni. ⁊ tu menalca iubeto deīde. i. poſt
ea ꝙ amyntas certet. ſ. canendo Immo hęc ⁊c̄. Rñdet mopſus ꝙ illa
materia non ſibi placet. ſꝫ vna alia matīa quā ipſe īcepit ⁊ ſcpſit ī corti/
ce fagi qꝛ paſtores non hn̄t papiꝝ nec ꝑgamenū ad ſcribendū ⁊ illa ma/
teria eſt funeral' cuiuſdā ſui amici Alterna. i. varia qꝛ ī muſica ſūt va
rij ſoni. ⁊ in ill' funeribus ſunt duo gn̄a carminū alterna. i. vnū poſt ali
ud. ē eīm vnū carmē epichediū qḋ dꝛ cadauere nōdū ſepulto. ⁊ epitaphi/
um qḋ dꝛ cadauere iam ſepulto ſicut patebit in ſequētibus Me.

Lenta ſalix ꝗtum pallenti cędit oliuę
Puniceis humilis ꝗtum ſaliunca roſetis
Judicio noſtro tm̄ tibi cedit amyntas
Sed tu deſine plura puer: ſucceſſimus antro

Quātum ſalix. i. illa arbor. lenta. i. flexibil' cędit. i. dat locum oliuę
illi arbori pallēti. i. pallidę. ⁊ ꝗtū ſaliunca illa herba humil'. i. vil' cędit
roſetꝫ. i. roſarijs. puniceis. i. purpureis tm̄ iudicio nr̄o amyntas ille pa/
ſtor cedit tibi. ſed o puer deſine. i. ceſſa plura loq: ſucceſſimus antro. id ē
veimus in ſpeluncā Lenta ſalix. qꝛ menalcas percepit ꝙ mopſus īdi
gnāter ſuſtinet ꝯpari amyntę. iō blādit' ei ⁊ pacificat eū dicēs ꝙ mop/
ſus excellit amyntā ſicut roſa ſaliuncā. ⁊ eſt ſaliunca vil' ſpēs tribuli
Sed tu deſine. i. dimitte vl' deſiſte loq de amynta ⁊ veiamus ad ꝑnci/
pale poſtꝗ ſum⁹ in antro. ſ. in loco apto ⁊ tuto ad cātandū Mop.

Extinctū nymphę crudeli funere daphnim
Flebant: vos coryli teſtes: ⁊ flumina nymphis
Cum cōplexa ſui corpus miſerabile nati
Atqꝫ deos atqꝫ aſtra vocat crudelia mater

Non vlli paſtos illis egere diebus
Frigida daphni boues ad flumina:nulla necꝫ amnem.
Libauit quadrupes:nec graminis attigit herbam
Daphni tuum pęnos etiam ingenuiſſe leones
Interitum: monteſqꝫ feri:ſiluęqꝫ loquuntur
Daphnis ⁊ armenias curru ſubiungere tygres
Inſtituit:daphnis thyaſos inducere bacho:
Et folijs lentas intexere mollibus baſtas
Vitis ⁊ arboribus decori eſt: vt vitibus vuę
Vt gregibus tauri:ſegetes vt pinguibus aruis
Tu decus omne tuis poſtqꝫ te fata tulerunt
Ipſa pales agros:atqꝫ ipſe reliquit apollo
Grādia ſępe quibus mandauimus ordea ſulcis
Infęlix loliū:⁊ ſteriles dominantur hauenę
Pro molli viola.ꝑ purpureo narciſſo
Carduus ⁊ ſpinis ſurgit paliurus acutis
Spargite humum folijs.inducite fontibus vmbras.
Paſtores:mandat fieri ſibi talia daphnis
Et tumulum facite:⁊ tumulo ſuꝑaddite carmen.
Daphnis ego in ſiluis hinc vſqꝫ ad ſidera notus
Formoſi pecoris cuſtos:formoſior ipſe

Nymphę.i.deę flebāt i.plorabāt paphnī.i.illū deū paſtoꝝ ł illū veꝝ pa
ſtorē extinctū.i.mortuū funere crudeli.i.morte horribili.⁊ o coryli vos
eſtꝭ teſtes nymphis ⁊ vos fluīa eſtꝭ teſtes ꝙ nymphę fleuerūt s. tūc cū.i.qū
mr̄.i.roma āplexa ē corp⁹ miſerabile.i.dignū miſeratione nati.i.filij ſui
id ē daphnidis ⁊ ip̄a mr̄ vocat.i.īuocat deos in vindictā.et vocat.i.ap/
pellat aſtra.i.ſtellas crudelia.i.crudeles.o daphni nō vlli.i.nulli paſto
res s. egere.i.duxerūt boues paſtos.i.ad paſcēdū vł ſaturatos illꝭ diebꝰ
id ē tp̄e mortis tuę ad fluīa frigida.et null⁹ q̄drupes.i.nullū aīal liba
uit.i.hauſit amnē.i.aquā fluuij.nec q̄drupes attigit.i.comedit herbā g̅mi
nis.et o daphni mōtes feri.i.duri.et ſiluę.i.nemora loquunt̄.i.dicūt leo
nes pœnes.i.affricanos īgenuiſſe.i.ploraſſe interitū ſtuū.i.tuā mortē.et
daphnis inſtituit ſubiūgere.i.ſupponere tygres armenias.illa aīalia de
armenia.curru.i.aratro.et daphnis īſtituit īducere.i.celebrare thyaſos
id eſt choreas bacho.i.illi deo.et daphnis īſtituit ītexere.i.circūdare ha
ſtas.i.tyrſos lētas.i.flexibiles folijs.i.pāpinis mollib⁹ dulcib⁹.et vt.i.ſi
cut vitꝭ i.vinea ē decori.i.pulcritudī arborib⁹:et vt vuę ſtꝭ decori viti/
bus et vt tauri ſtꝭ decori gregib⁹.i.pecorib⁹ et vt ſegetes.i.fruges ſtꝭ de
cori aruis.i.cāpis pīguib⁹.i.fertilib⁹.o daphni tu es dec⁹ oē.i.oīs honor
et laus tuis ruſticis ł paſtorib⁹ et poſtqꝫ fata.i.dij tulerūt.i.abſtulerūt te
pales.i.dea pabuloꝝ et ip̄e apollo.i.ds paſtoꝝ r̄liqt.i.dimiſit agros id

eſt campos quibꝫ.i.agris ſulcis.i.laboratis mãdauimus.i.ↄmẽdauimꝰ
grãdia ordea.i.maĝ ĝna frumẽti loliũ illa herba īfœlix.i.infecũdũ dñã
tur ⁊ auenę.i.illę herbę dñanť.i.creſcũt ſteriles.i.infecundę ⁊ carduus.i.
illa herba iutiľ ⁊ paliurꝰ.i.alia herba ſurgit.i.creſcit acutis ſpinis.id ē
ſpinoſa vľ hñs ſpinas acutas pro molli viola.i.loco illiꝰ floris ⁊ ꝑ nar
ciſſo purpureo id ē loco illiꝰ floris purpurei.⁊ o paſtores ſpgite.i.iplete
humũ.i.ťram folijs.i.floribꝫ ⁊ īducite vmbras fontibꝫ.i.facite nemora
circa fontes.nã daphnis mãdat.i.vult talia ſibi fieri.i.ↄpleri.⁊ o paſto
res facite tumulũ.i.ſepulchꝝ ⁊ ſupaddite.i.īſcribite carmẽ.i.ꝟſus tumu
lo.i.ſepulcro.⁊ ego ſum ſuppłe daphnis notus.i.cognitus in ſiluis ⁊ e/
go ſuꝫ notꝰ hic.i.ab h̃ loco vſqꝫ ad ſidera.i.ad cœlũ ⁊ ipe.i.ego daphnis
erã sͤcuſtos formoſior.i.dignior vľ bonꝰ impator formoſi pecoris.i.op/
timi gregis ¶ Extinctũ nymphę.hic aggrediť materiã ꝑncipalē huius
eglogę.⁊ īcipit lugere ſup morte daphnidis paſtoris optimi.⁊ dat mo/
dũ plangẽdi in alijs funeribꝫ.vľ ſm alios hic defleť iulius cęſar quē bru
tus ⁊ caſſiꝰ interfecerũt in ſenatu.iõ dr crudeli vulnere.vľ p̃t intelligi de
ꝙntilio varro ↄgnato ꝟgilij.dt ĝ ꝙ nymphę pietate morę deflebant da/
phni paſtorē vľ iuliũ cęſarē vľ qntiliũ varꝝ.⁊ qꝛ īcredibile eſt ꝙ defleue
rũt iõ adduxit teſtioniũ.ſ.corylos ⁊ fluia more paſtoꝝ ꝗ ſunt ſimplices
vocãdo in teſtioniũ res irrõnales.vľ h̃ facit ad deſignãdũ aliqđ miraculũ
qđ fuit fcm̃ tpe illo.vľ qꝛ ꝑſona triſtꝫ credit ꝙ oĩa ſentiãt triſticiã ſicꝫ ipa
¶ Cũ ↄplexa ſui.i.tũc nymphę fleuerũt qñ daphnĩ mortuuꝫ ãplexa eſt
ſua matť ſicut faciũt fugẽtes.⁊ illa mr̃ in dolore ſuo iniuriabať cœleſtibꝫ
qꝛ vocauit aſtra crudelia qꝛ dederũt filio ſuo tale fatũ ¶ Nõ vlli paſtos.
Dicit ꝙ mors daphnidis fuit ita dãnoſa toti mũdo ꝙ oĩa aĩalia muta
ſenſerũt iñ dolorem ⁊ iacturã nec voluerũt illˀ diebꝫ comedere nec bibe/
re.⁊ h̃ ē etiã īcredibile iõ adduxit ad teſtioniũ ¶ Daphni tuũ.i.leones fe
roces de africa gemuerũt ⁊ vocē dederũt ſiluę ¶ Daphnis ⁊ armenias.
Hic dt laudes illiꝰ mortui vt dolor accreſcat.⁊ maxie intelligiť de iulio
cęſare ꝗ ꝑmus adduxit romã ſacra ⁊ feſta lyei vľ liberi ⁊ facere thyaſos
bachi.i.coreas ⁊ ſaltatõnes ꝗ fiebãt in feſto bachi.ipe etiaꝫ īſtituit do/
mare tygres ſic ꝙ poſſent ligari ad aratꝝ ſicut alia aĩalia.ipe etiã īſtitu
it ſuſtiere vitē in vlmis ¶ Uitis vt arboribꝫ.Iteꝝ laudat eũ qꝛ ipe erat
de cœlo pulchritudo totiꝰ ſuę ꝓgeniei:ſicut vitis decorat arbores ⁊ vuę
vites ⁊ tauri greges:cãpos ſegetes ¶ Poſtqꝫ te fata.i.poſt mortē tuam
pales dea pabuli ⁊ apollo deꝰ herbaꝝ reliqrunt agros.⁊ vbi ſemiabanť
ordea nõ naſcebanť niſi herbę inutiles ⁊ auenę ſteriles.nec creuerũt poſt
herbę vtiles ſed ꝑ viola vľ flore narciſſo pulcherrimo naſcunť in ťra car
dui ⁊ papauer ⁊ paliuri ſpinoſi.⁊ eſt paliurus quędaꝫ ſpẽs tribuli ſi/
cut lapa vľ glis ¶ Spargite humũ.Hic mãdat alijs paſtoribus vt fa
ciant tumulũ ⁊ ſtatuant arbores circa fontes qꝛ aĩę nobiliũ dicebãtur
vagari circa ſiluas lucos fontes ⁊ flumina.mãdat etiã ⁊ rogat vľ ordi/
nat in ſuo teſtamẽto ſepulcꝝ ſibi fieri.Supaddite carmē.id ē ſup tumu
lũ ſcribite epitaphiũ iſtud quod ſequiť.Daphnis ego in ſiluis.id eſt hic
iacet daphnis qui eſt notus vſqꝫ ad ſidera qui fuit paſtor pulcherrimus
pulcherrimi pecoris inter omnes paſtores

De.

Tale tuum carmen nobis diuine poeta
Quale ſopoꝛ feſſis in gramine. quale per ęſtum
Dulcis aquę ſaliente ſitim reſtringuere riuo
Nec calamis ſolum ęquiparas ſed voce magiſtrum
Foꝛtunate puer tu nunc eris alter ab illo
Nos tñ hęc quocũqȝ modo tibi noſtra viciſſim
Dicemus: daphnimqȝ tuum tollemus ad aſtra
Daphnim ad aſtra feremus: amauit nos quoqȝ daphnis

¶ Conſtrue. O poeta diuine tuũ carmen. id ē tuũ epitaphiũ ē tale id ē
tam gͣtum nobis quale id ē qualꝭ res eſt ſopoꝛ id ē ſomnꝰ feſſis id eſt fati
gatis in gͣmine id ē in herba ⁊ q̄le eſt id ē qualꝭ res eſt reſtringuere. i. opp
mere ſitim id ē appetitũ bibēdi riuo. i. apd riuũ ſaliēte trāſeunte dulcis
aque. o puer foꝛtunate. i. fœlix nō ſolũ ęq̇paras id ē nō es ſilꝭis calamis
id ē phyſtulꝭ: ſꝫ ęq̇paras mgr̄m voce. i. cātu. ⁊ o puer tu eris nūc alꝭ id eſt
ſecundus ab illo mgr̄o: ⁊ nos dicemus id eſt ꝓponemus viciſſim id ē alꝭ
natim hęc nr̄a carmina quocũqȝ mō poterimus: ⁊ nos tollemus. i. eri/
gemus tuũ Daphnim ad aſtra id ē ad ſidera ⁊ nos feremus id ē poꝛta/
bimus daphnim ad aſtra id ē ad cœlũ qꝛ daphnis amauit nos paſtoꝛes
¶ Tale tuũ carmē. Hic menalcas laudat Mopſum dicens ꝙ ſuũ car
men eſt tā delectabile ſibi ſicut eſt ſomnus feſſis hoīb; vꝲ aq̄ frigida ſiti
entib; ¶ Nec calamis ſolũ id eſt tu es par mgr̄o tuo nō ſolũ in inſtru/
mentis muſicis ſed etiā in voce qꝛ vteris pulchris vocibus ⁊ ſententijs
delectabilibus: ⁊ iam tu eris ſcd̄s ab illo mgr̄o ¶ Nos tñ id ē ꝙuis nō
ſim dignus cantare tecũ: tñ alternatim talꝭ q̄lꝭ ego etiaꝫ volo laudare
Daphnim qui fuit amicus meus Mop.

An quicq̄ȝ nobis tali ſit munere maius
Et puer ipſe fuit cantari dignus: et iſta
Iampꝛidem ſtimichon laudauit carmina nobis

¶ Conſtrue ſic. An id eſt vtꝝ quicq̄ȝ id eſt aliquid ſit maius id eſt pꝛe
ſtantius nob̄ id ē paſtoꝛibꝰ tali munere id eſt dono q̄ȝ celebꝛare ſeu eleua
re iſtum daphnim vſqȝ ad aſtra. ⁊ ipſe puer. id eſt Daphnis fuit dignus
cantari id eſt cantando laudari: ⁊ Stimichon. id eſt quidam paſtoꝛ lau
dauit iampꝛidem id eſt iamdudum iſta carmina facta de Daphnide.

An quicq̄ȝ nobis. Reſpondet Mopſus quod vere iuſtum eſt: vt am
bo faciant carmina pꝛo Daphnide moꝛtuo. Nec poteſt eſſe melius o/
pus quia ſalubꝛis eſt cogitatio pꝛo defunctis exoꝛare vt a peccatis ſol/
uantur. ⁊ moꝛtuos ſepelire: Hoc etiam dixit paſtoꝛ quidam Stimi/
chon id ē quidam bonus poeta.

Candidus inſuetum miratur lumen olimpi
Sub pedibuſqȝ videt nubes: ⁊ ſidera daphnis
Ergo alacris ſiluas ⁊ cętera rura voluptas
Panaqȝ: paſtoꝛeſqȝ tenet: dꝛyadaſqȝ puellas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Nec lupus inſidias pecori: nec retia ceruis
Ulla dolum meditantur: amat bonus ocia daphnis
Ipſi leticia voces ad ſidera iactant
Intonſi montes. ipſe iam carmina rupes
Ipſa ſonant arbuſta: deus deus ille menalca
Sis bonus o fęlixq; tuis: en quattuor aras
Ecce duas tibi daphni. duoq; altaria phębo
Pocula bina nouo ſpumantia lacte quotannis
Crateraſq; duos ſtatuam tibi pinguis oliui
Et multo in primis hilarans conuiuia baccho
Ante focum ſi frigus erit: ſi meſſis in vmbra
Uina nouum fundam calathis aruiſia nectar
Cantabunt mihi dametas ⁊ lictius egon
Saltantes ſatyros imitabitur alpheſibeus
Hęc tibi ſemper erunt. et cum ſolennia vota
Reddemus nymphis. ⁊ cum luſtrabimus agros
Dum iuga montis aper: fluuios dum piſcis amabit
Dumq; thymo paſcentur apes: dum rore cicadę
Semper honos nomenq; tuū laudeſq; manebunt
Ut bacho cereriq;. tibi ſic vota quotannis
Agricolę facient. damnabis tu quoq; votis

Conſtrue ſic. Daphnis cādidus id eſt deus miratꝛ. id eſt admiratur lumen olimpi id eſt ingreſſum cœli inſuetum id eſt omnino inſolitū videri ⁊ ipſe videt nubes ſub pedibus ſuis: ⁊ videt ſidera id eſt ſtellas ſub pedibus. ergo voluptas id eſt leticia alacris id ē lęta tenet id eſt amplectitꝛ ſiluas. id ē nemora ⁊ cetera rura .i. alios agros: ⁊ tenet inq̄ pana id ē deū paſtoꝝ ⁊ paſtores ipſos ⁊ puellas dryadas id eſt illas nymphas. ⁊ lupꝰ id eſt illud animal non meditatꝛ id eſt cogitat inſidias id ē deceptionē pecori id eſt gregi. ⁊ ulla retia non meditantꝛ dolū id eſt fraudē ceruis id ē illis aīalibus ⁊ daphnis amat ocia id ē pacē ⁊ ipſi montes intonſi. id eſt herbā vel arbores hn̄tes iactāt .i. emittūt voces ad ſidera id ē vſq; ad cœlū leticia id ē ꝓpter leticiā: ⁊ rupes ipſe .i. ipſa ſaxa iactāt carmīa et ipſa arbuſta id ē ipſe arbores ſonāt id ē cātāt. o Menalca ille id ē daphnis qui eſt mortuus eſt deus o daphni ⁊ fœlix ſis bonus id eſt ꝓpicius tuis id ē famulis. en id eſt ecce conſecramus ſupple quattuor aras: id ē altaria Ecce o Daphni conſecramus duas aras tibi. ⁊ conſecramꝰ duo altaria Phœbo id ē illi deo. ⁊ ego ſtatuam id ē ꝯſtituam quotannis id eſt ſingulis annis bina pocula. id ē duo vaſa ſpumātia id eſt redūdātia lacte nouo. ⁊ ego ſtatuā duos cratheras id ē duo vaſa oliui pinguis id ē olei dulcis. ⁊ ego hilarās id ē letificās ꝯuiuia in ꝑmis id ē ſup

omnia cũ multo bacho ego fundã.i.ſpargã vina aruiſia.i. vina optia
de illa patria.ſ.nectar nouũ calatis.i.vaſis.⁊ ſi frigus erit fundã añ fo/
cum.i.ignẽ.⁊ ſi meſſis.i.eſtas ſit ego fundã vinũ in vmbra.⁊ poſt potuꝫ
dametas.i.ille paſtor ⁊ egon.i.ali⁹ paſtor lirius.i. crethenſis cãtabunt
mihi ⁊ alpheſiboeus.i.alius paſtor imitabit.i.repñtabit ſathiros ſaltan
tes.i.ſilueſtres.⁊ hec ſacrificia erunt ſemꝑ tibi.⁊ cum.i.qñ reddemus.i.
dabimus nymphis.i.deabus vota.i.ſacrificia ſolẽnia.i. mḡnifica ⁊ cuꝫ
luſtrabimus.i.circũdabimus agros.⁊ dum aper.i.porcus ſilueſtris a/
mabit iuga montis.i.colles mõtium.⁊ dum piſcis amabit fluuios ⁊ dũ
apes.i.illa aĩalia paſcent.i.nutrient thimo.i.illo flore.⁊ dũ cicade.i.illa
aĩalia paſcent rore.i.pruina ſꝑ honos tuus ⁊ nomen tuum.i.fama tua
et laudes manebũt.i.erunt in memoria hoĩm ⁊ agricole.i.ruſtici colẽtes
terrã facient tibi vota.i.ſacrificia quot annis.i.ſingul' ãnis ſicut faciũt
bacho.i.illi deo.⁊ cereri.i.dee frugum:⁊ damnab.i.obligabis homines
votis.i.ad ſacrificia facienda ¶ Candidus Hic menalcas incipit carmẽ
ſuum ꝯtinens viginq̃ꝫ metra.ſicut fecit ꝑdictũ carmen mopſi epyce/
dium.i.extinctũ nymphe ⁊ epythaphiũ ibi Daphnis ego in ſiluis Dicit
ḡ menalcas ꝙ daphnis eſt nũc cãdidus foelix ⁊ gl'oſus in coelo reſpiciẽs
ſub pedibus ſuis lumen coeli.ſ.ſpherã ignis ⁊ alioꝝ elementorum ⁊ qꝛ ẽ
in coelo altiſſimo cum mḡnis videt ſub pedibus ſuis aſtra.⁊ quando di
cit candidus vult dicere ꝙ ideo viuit ſuꝑ ethera qꝛ ꝑ ꝯtrariũ mortui di/
cunt nigri ¶ Ergo alacris.i.luctus ꝑdictus ꝯtit in gaudium. ⁊ omnia
illa que fleuerunt mortem daphnidis nũc exultãt qꝛ viuit et regn̄t in coe
lo.et ſic moeror ꝯtit in gaudium ¶ Nunc ḡ voluptas alacris.i.leta tenꝫ
ſiluas rura et pana deum paſtorum et paſtores et dryadas.i.deas mon
tium et florũ.ꝯtra illud quod deĩn fuerat extinctum nymphe ¶ Nec lu/
pus.i.lupus et aĩalia ferocia exultant laudantes daphnim deificatum
id eſt tã amici ꝙꝫ hoſtes laudabũt iulium ceſarem poſt mortem ¶ Intõ
ſi montes.i.pleni arborib⁹ et arbuſta.ſ.iuuenes hoĩes et barbati hoĩnes
vocãt ipm deũ dicendo bis.deus deus eſt ille.qꝛ geminatio vocabuli fa/
cit certitudiem. ¶ Sis bonus o foelix.dij dicunt foelices ab effectib⁹.ſcꝫ
quãdo dant foelicia dona.ſis ḡ foelix.i.ꝓpicius tuis amicis.qꝛ auguſt⁹ ꝑ
ſecutus eſt acerrime ꝑcuſſores iulij ceſaris pr̃is ſui. ¶ En q̃ttuor aras.
Dicit ſe facturũ quattuor aras duas daphnidi et duas phoebo. Ara eñ
eſt ꝯmunis inferis et ſuperis dijs.ſed altaria ꝑtinent ſol' ſuꝑiorib⁹ dijs.
et dicunt ab altitudine. Sed querit quare non dat phoebo altaria in nu
mero impari qꝛ poſtea dicetur.numero deus impare gaudet. Reſpon/
detur ꝙ ſm Porphirium Apollo habet triplicem poteſtatem.dicitur
ſol apud ſuꝑos.et dꝛ lib pat in t̃ris.et apollo apud ĩferos.ideo ſimula/
chrum apollinis hꝫ tria inſignia.ſcꝫ lyrã que ſignificat celeſtem armo/
niã et poteſtatem ſol' in coelo.et hẽbat gryphem que oſtendebat eum eẽ
terrenum.et hẽbat ſagittas oſtendentes eum eſſe noxium et deum infer/
nalem.ideo Horatius vocat eum tam peſtilentie ꝙꝫ ſalutis actorẽ. id
ꝟgilius ꝑ altaria oñdit numen ſuꝑnum.et ꝑ duas aras in numero pari
oſtendit numen infernum ¶ Pocula bina.i.ſtatuã duo vaſa plena lacte
nouo ad ſacrificãdũ quot ãnis.id eſt ſingul' ãnis ¶ Cratheraſq̃ꝫ duos id

eſt duo vaſa plena oleo ad infundendū ſuꝑ ſacrificium. ¶ Et multo in
primis. id ē ego letificans conuiuia in primis cum multo bacho. fundā
vina aruiſia. ſcꝫ nectar nouum ⁊ dulce muſtum ante focum in hyeme. et
ſub vmbra in eſtate. Et ē aruiſium promontoriū in italia vbi ſunt op/
tima vina ¶ Cantabunt mihi. id ē poſt potum erūt ibi paſtores leti. ſ.
Dametas ⁊ Egon lyctius. id ē cretenſis qui cantabunt mihi carmina
quia vinum letificat cor homīs ¶ Saltantes ſatyros. id ē ibi erit Al/
pheſibœus paſtor qui ſaltabit ſicut ſatyri dij camporū. vnde licitum et
religioſum eſt ſaltare in ſacrificijs ad oñdenduꝫ ꝙ quelibet ꝑs corporis
ſentit in ſe leticiā ſacrificij ⁊ gaudiuꝫ anime redundat in corpus ¶ Hec
tibi ſemꝑ erunt. id ē non ſufficiet nobis ſemel ſacrificare immo ꝑſeuera
bimus quolibet anno quādo luſtrabimus agros ſicut prius dictum eſt.
¶ Cum faciā vitula. ⁊ etiā in feſto nympharum ¶ Dum iuga montis
aper. id ē quādiu manebit rerū natura ſacrificabimus tibi. ſicut alibi dr̄
In freta dū fluuij currēt: ⁊ dū piſces amabūt fluuios ⁊ apes amabunt
thymū ⁊ cicade rorem ¶ Ut bacho cereri. i. ſicut agricole maxīe colunt
illa duo numīa. ſ. bachū ⁊ cererem qꝛ ſunt neccāria vite. ſic etiā ſacrifica/
būt tibi quotānis. i. oībꝫ annis ¶ Damnabis tu quoqꝫ votis. i. munera
ſumpta ligāt ⁊ obligāt ⁊ ꝯdemnant vl' iudicāt homīem eſſe obnoxium
datori. Dicit ergo o daphni nos ſacrificabimus tibi ⁊ tu dabis multa bo
na quare erimus tibi obnoxij ⁊ obligati Mopſus.

Que tibi que tali reddam pro carmine dona
Nam neqꝫ me tm̄ venientis ſibulus auſtri
Nec ꝑcuſſa iuuant fluctu tam littora: nec que
Saxoſas inter decurrunt flumina valles

Conſtrue ſic. Que dona. id ē munera o menalca reddam. i. dabo ti
bi pro tali carmine. nam neqꝫ ſibilus. id ē flatus auſtri. id ē illius venti.
venientis id eſt ſpirantis non me delectat tātuꝫ ſicut carmina tua. neqꝫ
littora id ē ripe ꝑcuſſa. id ē mota fluctu id eſt vndis: tātum me iuuant.
id ē delectant nec flumina que decurrunt id eſt fluunt inter valles ſaxo
ſas. id eſt plena s ſaxis tātum me delectant. Que tibi. Hic Mopſ⁹
laudat Menalcam quia ipſe optime cantauit. ⁊ in iſto dicto ē ſollici/
tus quo munere donabit eum quia carmen ſuum ē ſibi tam iocundum
qꝫ iucundus ē ſibilus venti auſtralis in calore vel ſonitus aque decurren
tis per valles ſaxoſas Me.

Hac te nos fragili donabimus ante cicuta
Hec nos formoſum corydon ardebat alexim
Hec eadem: docuit cuium pecus an melibei

Cōſtrue. Nos donabimus te mopſum cicuta hac id ē iſta phyſtu/
la fragili. id ē molli. et hec ſcilicet phyſtula docuit nos illam eglogam
que incipit Formoſum paſtor corydon ardebat alexim Et docuit nos
aliā eglogā. ſ. Dic mihi dameta cuium etc̄. Hac te nos fragili. etc̄.
Hic menalcas tanqꝫ liberalis paſtor preoccupat donum: quia ꝗ cito

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

dat bis dat. ⁊ dat Mopſo vnā phyſtulam factam ex fragili cicuta cum qua cantauit illas eglogas. Formoſum paſtor. ⁊ dic mihi Dameta. ⁊ ē donum paſtorale

Menalcas.

At tu ſume pedum (quod me cum ſepe rogaret
Non) tulit antigenes: ⁊ erat tum dignus amari
Formoſum paribus nodis: atq; ere menalca

¶ Conſtrue ſic. o Menalca ſume .i. accipe pedū baculū curuū quod pedum Antigenes .i. ille paſtor nō tulit .i. nō habuit cum rogaret me ſepe et ipē antigenes erat tum .i. tūc dignus amari. dico ꝙ pedū formoſum .i. pulchꝝ nodis paribus .i. equa lib᷒. ere .i. clauis ¶ An tu ſume pedū .id ē baculum ad retinendū pecudes ꝑ pedem quod pedū ipē nūq; voluit dare Antigene paſtori: qui tā erat iuuenis ⁊ dignus amari. quod peduz eſt nodoſum ſed eſt politū ⁊ in quolibet nodo eſt vnus clauus ereus ad ornatū baculi. ideo dicit Formoſum parib᷒ nodis atq; ere

¶ Poeta Sileni cantilenam recitat ad Varrum de vita Epicurea ⁊ mundi ortu. Egloga ſexta

PRima ſyracuſio dignata eſt ludere verſu
Noſtra nec erubuit ſiluas habitare thalia
Cum canerem reges vel prelia cynthius aurem
Vellit: et ammonuit paſtorem tityre pingues
Paſcere oportet oues: deductum dicere carmen
Nunc ego. nāq; ſup tibi erunt qui dicere laudes
Varre tuas cupiant vel triſtia condere bella
Agreſtem tenui meditabor harundine muſam
Non iniuſſa cano: ſi quis tamē hec quoq;. ſi quis
Captus amore leget: te noſtre varre mirice
Te nemus omne canet: nec phebo gratior vlla eſt
Quam ſibi que varri pſcripſit pagina nomen.
Pergite pierides chromis ⁊ mnaſylus in antro
Silenum pueri ſomno videre iacentem
Inflatum heſterno venas (vt ſemper) iaccho.
Serta pcul tm̄ capiti delapſa iacebant
Et grauis attrita pendebat cantharus anſa
Aggreſſi (nam ſepe ſenex ſpe carminis ambos
Luſerat) iniiciūt ipſis ex vincula ſertis
Addit ſe ſociam timidiſq; ſuperuenit egle
Aegle naiadum pulcherrima. iamq; videnti
Sanguineis frontem moris ⁊ tempora pingit
Ille dolum ridens quo vincula nectitis: inquit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Soluite me pueri: ſatis eſt potuiſſe videri
Carmina quę vultis cognoſcite. carmina vobis
Huic aliud mercedis erit. ſimul incipit ipſe
Tum vero in numerum faunoſq; feraſq; videres
Ludere. tum rigidas motare cacumina quercus
Nec tm̄ phębo gaudet parnaſia rupes
Nec tãtum rhodope miratur: ⁊ iſmarus orphea
Quantum omnis mundus gaudet cantante ſileno
Nãq; canebat vti magnum ꝑ inane coacta
Semina terrarumq;. animęq;. mariſq; fuiſſent
Et liquidi ſimul ignis. vt his exordia primis
Omnia: ⁊ ipſe tener mundi concreuerit orbis
Tum durare ſolum. ⁊ diſcludere nerea ponto
Cęperit. ⁊ rerum paulatim ſumere formas
Jamq; nouum terrę ſtupeant luceſcere ſolem
Altius. atq; cadant ſummotis nubibus imbres
Incipiant ſiluę cum primum ſurgere. cumq;
Rara ꝑ ignotos errent animalia montes.
Hinc lapides pyrrhę iactos ſaturnia regna
Hinc hoīm quoddam genus ⁊ primordia rerum
Caucaſeaſq; refert volucres: furtum promethei
His adiungit hylam nautę quo fonte relictum
Clamaſſent: ⁊ littus hyla hyla omne ſonaret
Et fortunatam (ſi nunq̃; armenta fuiſſent)
Paſiphen niuei ſolatur amore iuuenci
Ah virgo infęlix quę te dementia cępit
Prętides implerunt falſis mugitibus agros
At non tam turpes pecudum tamē vlla ſecuta eſt
Cõcubitus: quãuis collo timuiſſet aratrum
Et ſępe in leui quęſiſſet cornua fronte
Ah virgo infęlix tu nunc in montibus erras
Ille latus niueum molli fultus hyacinto
Ilice ſub nigra pallentes ruminat herbas:
Aut aliquam in magno ſequitur grege. claudite nymphę.
Dictęę nymphę nemorum iam claudite ſaltus
Siqua forte ferant oculis ſeſe obuia noſtris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Errabunda bouis veſtigia:forſitan illum
Aut herba captum viridi:aut armenta ſequutum
Perducant aliquę ſtabula ad cortynia vaccę
Tum canit heſpidum miratam mala puellam
Tum phętontiadas muſco circūdat amarę
Corticis:atqꝫ ſolo ꝓceras erigit alnos
Tum canit errantem parmeſſi ad flumina gallum
Aonas in montes vt dixerit vna ſororum
Ut quę viro phębi chorus aſſurrexerit omnis
Ut linus hęc illi diuino carmine paſtor
Floribus atqꝫ apio crines ornatus amaro
Dixerit:hos tibi dant calamos (en accipe) muſę
Aſcręo quos ante ſeni:quibus ille ſolebat
Cantando rigidas deducere montibus ornos
His tibi grynęi nemoris dicatur origo
Ne quis ſit lucus:quo ſe plus iactet apollo
Quid loquar:aut ſcyllam nyſi:quam fama ſecuta eſt
Candida ſuccinctam latrantibus iguina monſtris
Dulichias vexaſſe rates.⁊ gurgite in alto.
Ah timidos nautas canibus laceraſſe marinis
Aut vt mutatos teri narrauerit artus
Quas illi philomena dapes:quę dona pararit
Quo curſu deſerta petiuerit.⁊ quibus ante
Infęlix ſua tecta ſuꝑuolitauerit alis
Omnia quę phębo quondam meditante beatus
Audijt eurotas:iuſſitqꝫ ediſcere lauros
Ille canit:pulſę referunt ad ſidera valles
Cogere donec oues ſtabulis:numerumqꝫ referre
Juſſit:⁊ inuito proceſſit veſper olimpo

Conſtrue ſic.Thalia.id ē illa muſa.prima id eſt principalis.dig/
ta eſt.id eſt voluit ludere id eſt cantare.verſu ſyracuſio id ē verſu buco/
lico.et ipſa thalia non erubuit.id ē non puduit eam habitare id ē freq̄n
tare ſiluas.id ē nemora.et cum canerem reges id ē cum deſcriberem fa/
cta regum et prelia id eſt bella Apollo cynthius.id ē in illo monte na/
tus vellit.id ē amouit aurem.et ipſe admonuit id eſt docuit paſtorem.i.
me ꝟgilium dicendo.o tityre id eſt o virgili.oportet paſcere oues pin/
gues id ē dicere carmē bucolicū et opꝫ dicere carmē deductū.i.bn̄ dige
ſtū et ego ꝟgilius meditabor.i.cogitabo muſā agreſtē.i.carmē bucolicū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

harundine tenuī.i.phyſtula dulci.nā aliquī ſuperūt tibi.i.ſupabunda/
bunt q̄ cupiant.ſ.o varre dicere id ē deſcribere tuas laudes.ꝛ q̄ cupiant
cōdere.i.narrare triſtia bella.i.ꝑlia dura. Et ego nō cano iniuſſa ſi quis
tñ ſit captus amore:i.leticia:leget carmīa tua ꝛ laudes tuas.et o varre
nr̄ę mirice.i.illę arbores et nemus oē.i.oīs ſilua canet te.i.laudabit tua
fcā:et nulla pagina.i.charta ē ḡtior.i.delectabilior phœbo q̄ꝫ illa pagi
na que ꝓſcripſit nomē.i.laudes ipius varri.o pierides.o muſę ꝑgite.id ē
cātare chromis.i.ille iuuenis et Mnaſillus.i.alius iuuēis videre.id ē
viderūt ſilenū.i.illū pedagogum bachi iacentē.i.quieſcentē ſomno.id ē
ꝓpter ſomnū inflatū venas.i.plenū venas iacho.i.bacho heſterno.i.he/
ſterna die ſumpto.vt ſꝑ ſolet.et ſerta.i.corone iacebāt.i.erāt delapſa id ē
remota capiti.i.a capite.ꝓcul.i.lōge.et cātharus.i.illō vas ḡuis.i.pōde
roſuꝫ pēdebat.i.penſus erat anſa attrita.i.fracta.et ipi pueri agreſſi ſtꝫ
et iniiciunt.i.adiungūt vincula ex ipis ſertis.i.coronis:qꝛ ille ſenex.ſ.ſi/
lenus luſerat.i.deriſerat illos ābos pueros ſpe carmīs.i.ſꝑando carmīa
ab illo.et Egle.i.illa puella addit.i.adiūgit ſe ſociā Timidis id ē illis
pueris timētibꝫ egle.i.illa dea pulcherrima naiadū.i.nymphaꝝ fontiuꝫ
pingit.i.maculat videnti.ſ.ſileno frontē moris ſanguineis id ē ill' fructi
bus rubeis.et pingit tꝑa.i.illas ꝑtes capitis:ille.ſ.ſilenus ridens.i.de/
ridēs:dolū id eſt fraudē inq̄t id ē dixit.quo.i.ꝓpt' q̄d nectitis.i.colligitis
vincula.i.ligamīa.o pueri ſoluite.i.diſſoluite me ſatis ē me potuiſſe vi/
deri a vob:et ꝯgnoſcite id ē eligite o pueri illa carmīa q̄ vultis et carmi
na erūt vob ꝓ mercede.et aliō mercedis id ē alia merces erit huic.ſ.ęgle
et ipe ſilenus īcipit cātare ſil' id ē ꝑiter tum id ē qñ ſilenus īcœpit cāta/
re videres id ē videre potuiſſes faunos.i.deos ſilueſtres et feras i aīalia
ſilueſtria ludere id ē ſaltare in nūeꝝ id ē ſꝫ armoniā cant' et tuꝫ videres
querc' rigidas.i.aſꝑas et frōdes motare id ē freq̄nt' mouere cacumina et
rupes.ꝑnaſia.i.mons theſſalię.nō tm̄ gaudꝫ phœbo id ē illi deo et iſma
rus et rhodope id ē illi mōtes thracię nō mirant' id ē admirant' orphea.
id ē orpheū cātantē:q̄ꝫtū.oīs mund' gaudꝫ.i.lętat' ſileno cātāte et ipe ſi/
len' canebat vti id ē ſicut ſēīa traꝝ:ꝛ aīę id ē aeris et marꝫ id ē aquę et ig
nis liq̄di id ē puri fuiſſent coacta id ē collcā ꝑ inane mḡnū id ē ꝑ mḡnū
aerē vacuū.et ipe canebat vt id ē ſicut oīa exordia fuerint ex his ꝓmis.ſ.
ſemibꝫ et vt id ē q̄lit' ipe orb id ē mūdus ꝯcreuerit id eſt ſimꝉ creuerit ex
his ꝓmis ſemibus et canebat ſicut ſolū id eſt terra cœperit durare id ē
fieri duꝝ:et canebat quomodo orbis cœperit diſcludere id eſt in diuer/
ſas partes claudere Nerea id eſt deū marinū Ponthō id eſt mari Et ca
nebat qualiter orbis cœperit paulatim ſumere formas i figuras reꝝ:ꝛ
canebat ſicut terrę ſtupeant id eſt mirant' ſolem luceſcere id eſt lucem e/
mittere nouuꝫ id ē īſolitū:ꝛ ipe canebat ſicut hymbres.i.pluuie cadāt
id eſt decidāt altius id ē ab ęthere ſummotis nubibus i.eleuatis nubi
bus in altū.ꝛ ipe canebat ſicut ſiluę.i.nemora īcipiāt ſurgere.i.creſcere
ꝓmū.i.a ꝓncipio:ꝛ ipe canebat cūqꝫ.i.quo tꝑe aīalia rara id eſt pauca
aīalia errant id eſt vagant' ꝑ montes ignotos.i.incognitos:et ipe refert
id ē canit lapides pyrrę illius mulieris iactos id eſt ꝓiectos poſt ſe:Et
canit Saturnia regna id ē diluuiū ipſius ſaturni:ꝛ ipſe canit hinc id eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

ꝑoſt hoc quoddā genus hoīm. i.originem humanę natūrę ꝛ ꝑmordia .i.
inicia reꝝ id ē vñ oēs res ortū duxerūt. ꝛ ipē refert narrat. volucres. id eſt
aues caucaſeas. i.a caucaſo monte dictas. ꝛ ipē refert fructū promethei.
id eſt illius aſtrologi. ꝛ ipē ſilenus adiungit hylam. i. illū pueꝝ relictum
id eſt ſubmerſuꝫ in fonte quo. i. in quo fonte nautę. i. nauigātes clamaſ
ſent. i. clamādo vocaſſent ita vt omne littus ſonaret. i. reſonaret illas vo
ces deiectas ſcꝫ hyla hyla. ꝛ ipē ſilenꝰ ſolat. i. ꝯſolat paſiphen. i. vxorem
mynois regis amore iuuenci. i. ꝓpt amorem vnius tauri. fortunatā. i. fœ
licem ſi nunꝗ̄ armenta. i. tauri fuiſſent. ꝛ ipē ſic canebat. ah ꝟgo. i. o mu
lier īfœlix. i. miſera q̄ demētia. i. ſtulticia cœpit. i. decepit te. nā ꝓtides. i.
illę filię implerūt. i. replerūt agros falſis mugitibꝫ. i. falſis vocibꝫ. tñ nul
la eaꝝ ſecuta ē tā turpes ꝯcubitus. i. tā mala ꝯnubia pecudū. i. taurorū
quāuis ille timuiſſent aratꝝ. i. iugū collo. i. in collo. ꝛ ꝗ̄uis ipę q̄ſiſſent
id ē q̄ſiuiſſent cornua in fronte leui. i. plana fronte. ꝛ ipē ſilenus canebat
iſta ꝟba Ah ꝟgo infœlix. i. miſera tu nūc erras. i. vagaris in mōtibꝫ ꝛ il
le. ſ. taurꝰ ſuffultus latus niueū. i. habens latus niueum. i. cādidū in hya
cintho. i. illa herba ruminat. i. digerit herbas pallētes. i. pallidas ſub ili
ce. i. illa arbore nig̃. i. vmbroſa. aut. i. vł ille taurꝰ ſequit aliquā. ſ. vaccaꝫ
in mḡno grege. i. in mḡno armento boum: ꝛ vos nymphę dicteę. i. cretē
ſes claudite. i. claudatis ſaltus. i. ſaltationes nemorum. i. ſiluaꝝ ſi q̄ ve/
ſtigia bouis. i. tauri errabūda ferāt ſeſe. i. veniāt obuia. i. facta in obuiaꝫ
nr̄is ocul̓ forſitan aliq̄ vaccę ꝑducant. i. ducant illū tauꝝ captum amo/
re vnius vaccę in herba viridi aut ſecutū armenta. id eſt alios boues ꝑ/
ducant inꝗ̄ ad ſtabula corthinia. i. cretenſia. ꝛ ipē ſilenus caīt puellam
ſcꝫ. Athlantam miratam. i. quę mirata eſt mala. i. poma heſꝑiduꝫ. id ē
poma aurea. ꝛ ipē ſilenus circūdat. i. narrat phetontiadas. i. ſorores phe
tontis eſſe mutatas muſco. i. muſcū corticis amarę. i. acerbe. ꝛ ipē ſilenꝰ
erigit|. id eſt eleuat alnos. i. arbores ꝓceras. i. altiſſimas ſolo. i. a terra.
Et ſilenus canit vt id ē quemadmodū vna ſororū. i. vna muſaꝝ duxerit
in mōtes aonas. i. in montes parnaſi Galliū. i. illum poetā erranteꝫ ad
flumīa. i. aquas parmiſſi. i. illius fluuiꝫ. ꝛ ſilenus canit vt o m̄is chorus.
id ē oīs ꝓpl̓s phœbi. id eſt illius dei. aſſurrexerit. i. honorem fecerit viro.
Gallo. ꝛ ſilenꝰ canit vt linus. i. ille paſtor ornatus crines. i. habēs crines
ornatos apio. i. illo flore amaro. ꝛ ornatus floribꝫ dixerit. i. protulerit di
uino carmine hec ꝟba ſequētia illi ſcꝫ Gallo O galle muſę. i. nymphę.
dant tibi hos calamos. i. iſtas phyſtulas: tu accipe illos quos calamos
muſę dederūt añ poete ſᵉ Aſcręo. i. de illa ciuitate. ſ. heſiodo ſeni. i. anti/
quo quibꝫ calamis ille Lynus vł heſiodus ſolebat deducere. i. deorſum
ducere: ornos rigidas. i. illas arbores duras cantādo. i. modulādo ill̓ ca
lamis ꝛ o Galle dicat. i. canat origo. i. ꝑncipiū nemoris Gryneí. i. ſiluę
dedicatę Apollini: ne quis ſit lucus. i. ne aliquod ſit nemus quo. i. de q̄
Apollo iactet ſe. i. gloriet plus. i. amplius quid loquar. i. quid debeo di
cere aut loquar. i. canā Scyllam. i. filiam Nyſi. i. illius regis quam ſcꝫ
Scyllā ſuccinctā. i. circūdatā inguina cādida. i. illas ꝑtes cādidas mon
ſtris marinis. i. canibꝫ marinis. Fama ſecuta eſt. id eſt de qua dr̄ ipſam
vexaſſe. i. ꝟſaſſe rates dulichias. id ē naues vlixis quam fama ſecuta eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

laceraſſe gurgite.id eſt in mari alto id eſt profundo nautas id eſt nauigã
tes timidos canibus marinis id eſt illꝭ monſtris ¶ Aut quid ego loq̄r.
id eſt dicã vt Silenus narrauerit artus id eſt membra Therei id eſt regꝭ
therei mutatos id eſt variata ꝓpter dapes: quas dapes.id eſt que ciba/
ria ⁊ que dona Philomena.i.vxor ſua pararit id eſt parauerit illi thereo
et ſilenus canit quo curſu id eſt qua velocitate ille Thereus petiuerit d̄
ſerta.i.loca.⁊ quibꝫ alis.i.cum quibus alis ille thereus infœlix id ē mi
ſer volitauerit ſuꝑ tecta ſua ⁊ ille ſcꝫ ſilenus canit id ē narrat oīa que
Eurotas id ē ille fluuius que beatus.i.fœlix audijt.i.audiuit Phœbo
quondam meditante id eſt canente.⁊ canit omnia que eurotas ſuꝑple
iuſſit ſuos lauros id eſt illas arbores ediſcere id eſt ꝯprehēdere.⁊ valles
pulſe id eſt percuſſe referunt illa dicta a ſileno ad ſidera ⁊ ipē Silenus
canebat donec veſꝑ iuſſit id eſt precepit cogere id eſt includere oues ſta/
bulꝭ ⁊ donec iuſſit referre numeꝝ id eſt reducere numeꝝ.⁊ canebat donec
veſꝑ proceſſit id eſt venit.olimpo id eſt ab illo monte.inuito.id eſt nolē
te.qꝛ ille mons libenter audiebat armoniã cantus ipius Sileni ¶ Pri
ma ſyracuſio. Titulus huius Egloge eſt faunoꝝ ſatyroꝝ̄ ſilenoꝝ̄ de/
lectatio.⁊ ſunt Fauni dij paſtoꝝ̄.ſatyri vero ſunt parui dij rephēnſores
ſileni ſunt dij incubi. Iſtã eglogã fecit Virgilius principaliter ad lau/
dem Varri amici ſui.⁊ ſepe fuit decantata in cytharis qꝛ delectabilis ē
et iocoſa. Et p̄mo excuſat ſe ꝟgilius qꝛ ſub ſtilo bucolico decantat lau
des varri. Poſſet em̄ reprehēdi eo ꝙ nō eſt vſus ſtilo grãdiloquo. dꝛ igit
ꝙ non eſt rephēndēdus ſtilus bucolicus. qꝛ talis patria ⁊ p̄ncipalꝭ muſa
dignata eſt ludere vꝭ cãtare ꝟſu ſyracuſio.id eſt muſa ſicula locuta eſt
per Theocritum poetã qui erat de ſyracuſa ciuitate.⁊ eſt ſyracuſius de
riuatio greca.qꝛ latine dꝛ ſyracuſanus. Iſte em̄ theocritus fecit bucoli
ca ⁊ ipm̄ inſecutus eſt ꝟgilius in hoc oꝑe bucolico quod intelligitꝭ nūc
per ſiluas ⁊ nemora ¶ Cū canerē.i.qñ ꝓponerem ſcribere eneidez ⁊ geſta
regū romanoꝝ̄ apollo cynthius diuertit aurem meã a carmīe heroico.
Et d notãter apollo: qꝛ ipē eſt deus carminū. Et dꝛ cynthius a mōte
cyntho vbi colitꝭ ⁊ vbi nutritus fuit añꝙ̄ eēt deificatus Per hoc vult di
cere ꝙ qñ volebat ſcribere eneidē Octauianus iuſſit eū deſcribere buco
lica ⁊ iocoſa carmina ¶ Admonuit paſtorez.i.dixit ꝟgilio Tityre opꝫ
paſcere pingues oues id ēdiccre carmē bucolicū deductū id ē bene dige
ſtum ⁊ ſubtile.⁊ eſt trãſlatio ſumpta a lana bene carpinata q̄ deducen
do ſubtiliatꝭ ¶ Nunc ego. Ponit aliã excuſationē qꝛ multi alij erunt q̄
dicent laudes ⁊ prelia Varri q̄ obtinuit cōtra germanos ⁊ acquiſiuit
magnam gloriam ⁊ pecuniã maximã qui varrus procurauit Virgilio
ꝙ̄ plurimos honores ⁊ fauores apud ceſarē ¶ Non iniuſſa cano Ponit
aliã excuſatōem qꝛ ex p̄cepto ceſaris vtitꝭ ſtilo bucolico ¶ Si quis ta/
men id eſt ꝙ̄uis iſte ſtilus non ſit ḡndiloquus ſed bucolicus ⁊ humilis
ſicut mirica eſt arbuſtum humile tamen in eo videbuntꝭ laudes varri.
¶ Nec phœbo.id eſt nullū carmen eſt delectabilius ceſari ꝙ̄ illud qd ē
intitulatum de Varro. Et eſt alia excuſatio Ceſar multū dilexit var/
rum.⁊ libenter audiuit carmina de eo facta.ſiue bucolice ſiue altero q̄/
cunꝙ̄ modo ſcripta. ¶ Pergite pierides. Hic virgilius vocat pierides

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

id eſt muſas que ſ in mõte pyreneo vt cãtẽt⁊ dicãt illa que ſilenus di/
xit pueris.⁊ ponit hic noĩa puerorũ quoꝝ vnus vocabaᷣ Chromis ⁊ a/
lius mnaſylus q̇ ſecũ habebãt vnã puellã ſociã ⁊ Nymphaz q̄ vocabaᷣ
Egle.iſti tres petebãt carmẽ a ſileno poeta vł deo incubo¶ Et eſt no/
tandũ ꝙ varrus ⁊ ꝟgilius ſtuduerũt ſectã epicuri phĩ ſub Sirone docto
re.ideo ꝓpť vicinitatẽ vocabuloꝝ ꝑ ſilenũ intelligit ſyronẽ loquentẽ: et
per Chromin ⁊ mnaſyllũ ĩtelligit ſeꝛ varꝝ.⁊ adiungit puellã ad oſtẽdẽ
dum ſectã epicureã que poſuit fœlicitatem in delectationibus corporeis
Et quidam ibi habent ꝟſum truncatum. Chromis mnaſylus egle. ſed
non eſt ꝟſus immo quidam titulus ꝯtinens noĩa ꝑſonaꝝ ſequentium.
¶ Silenũ pueri.i.iſti pueri p̄dicti ſcꝫ Varrus ⁊ ꝟgilius viderũt ſilenuꝫ
id eſt ſyronẽ mgr̃m ſuũ iacentẽ in antro. Et deſcribit hic ꝟgilius vnum
hominem ebriũ. Epycurei eñ ponebant fœlicitatem in delectatione ci
borũ ⁊ venereoꝝ: vt dictum eſt.dicit ğ ꝙ ille magiſter tantũ potauerat
ꝙ dormiebat in antro: qꝛ ceciderat in foueã ⁊ tam alte leuauerat naſum
ſuum in potando ꝙ ſertum ſuũ id eſt laurea magiſtralis ceciderat a capi
te ⁊ Cãtharus.i.gobeletus vel vas aptũ ad poculũ ceciderat ex alia ꝑ
te ⁊ habebat anſaz attritã frequenti tractatõe. ¶ Aggreſſi nam ſepe.i.
iſti pueri ſunt aggreſſi ad illũ ſenez cũ egle puella.⁊ qꝛ ip̄e ſenex ſepe pro
miſerat eis carmina ſed ſoluere recuſabat.ideo in ſe ꝯſpirauerunt ligare
pedes ⁊ manus eius ⁊ nunꝙ eum diſſoluere donec daret eis promiſſa ſe
pe carmina Cœperũt igiᷣ ꝟgas ex quib⁊ erat facta corona ⁊ ex illis ꝟ/
gis ligauerũt eum vt ꝓpoſuerãt. Egle aũt muſa pulcherrima cœpit mo
ra ⁊ intinxit eiꝰ faciem ¶ Jlle dolũ ridens.i.ille mgr̃ ſilenus vidẽs ſe de/
ceptum riſit nec verecũdatus eſt qꝛ ſm ſectã epicuri non erat verecundũ
inebriari.⁊ dt ad pueros.quo vincula nectitis.i.ſoluite me eodem iure
quo ligaſtis qꝛ pro dilectione dꝫ vobis ſufficere vidiſſe me ebriũ ⁊ liga/
tũ.⁊ h̄ etiam dt qꝛ fauni nymphe ⁊ ſilenꝰ non videnᷣ niſi qñ volũt.ſolui
te ğ me ⁊ dabo vobis ambob⁊ carmĩa q̄ vultis.ſꝫ ſocia veſtra.ſ.egle ha
bebit aliã mercedẽ ꝙ̃ carmẽ.ſ.ſtupꝝ qd ꝟgilius dt.verecũde. Simul in
cipit ip̄e.i.his dictis ſilenus incipit dicere carmen qd ſequiᷣ ¶ Tum ve
ro.i.qñ ſilenꝰ incepit cãtare tũc carmẽ ſuũ erat tam ſuaue ⁊ tã iucunduꝫ
ꝙ oĩa coꝛeabãt.ſ.fere ſiluaꝝ mõtes ⁊ nemora ¶ Et dt in numeꝝ qꝛ ſal/
tãtes in coꝛeis mouenᷣ ſm menſurã carmĩs.⁊ ẽ motare frequẽtatĩ de
moueo moues ¶ Nec tm̃ phœbo.i.mons ꝑnaſus vbi adoraᷣ phœbꝰ in
theſſalia non hñt tm̃ gaudiũ cantãte ibidem phœbo ꝙ̃tum gaudiũ ha
buerũt mõtes ⁊ ſilue cantãte ſileno.nec iſmarus ⁊ rhodope mõtes thra
cie.Jn quib⁊ cãtauit orpheus tm̃ gauiſi ſunt ex carmine orphei ꝙ̃tũ ex
carmine ſileni Nãꝙ canebat Hic reddit cãm illius leticie qꝛ cane/
bat ſilenus qũo mũdus incepit ⁊ ex p̀ncipijs ꝯſtat oẽ qd eſt.⁊ qũo ſemi
na reꝝ fuerũt coacta ꝑ inane Vñ de reꝝ origine ſic habeᷣ in phiſicis Di
uerſe fuerũt phõꝝ opiniones qꝛ Anaxagoras dicebat oĩa fieri ex igne.⁊
Thales mileſius ex humore. Jdeo vocãt poete Oceanum patrẽ Alij
ex q̃ttuoꝛ elementis ſicut Empedocles Sed epicurei dicunt duo eſſe re
rum p̀ncipia.ſ.corpus ⁊ inane. Dicũt etiam corpus eſſe Athomos.id
eſt paruas partes indiuiſibiles que apparent in radijs ſolaribus.⁊ vo/

cauerunt inane illud ſpacium in quo ſunt athomi. Donatus etiã ſapie/
bat iſtã ſectã quãdo dixit nomen ſignificare corpus aut rem. qꝛ corpus
vocat rem ſenſibilem. rem ꝟo vocat illud quod non ſentit᷑. ⁊ qꝛ omne qđ
eſt: aut eſt ꝯtinens aut ꝯtentum. ideo ex iſtis duobus ſunt q̃ttuor ele/
menta ⁊ ex elemẽtis ſunt mixta. ideo dꝛ ꝙ iſta duo ſunt ſemina terrarum.
¶ Et anime. i. venti vł aeris ignis aque. Vocat em̃ aerẽ aĩam vł ven/
tum aut ſpũm Liquidi. i. puri ⁊ poſtea totus orbis creuit ab iſtis.
Canebat etiam quomodo mundus incepit creſcere ⁊ accipere diuerſas
figuras ¶ Iamq̨ nouum. id ẽ canebat quomodo ſol incepit lucere. ⁊ eſt
luceſco inchoatiũ de luceo luces ¶ Altius atq̨ cadant id ẽ canebat quõ
fiebat pluuia ex vapore aquoſo eleuato ſurſum ⁊ cuz frigiditate medię
regionis aeris concreto ⁊ in guttas ꝯſtricto quę a ſua pł̃alitate dicũtur
pluuia ¶ Rara ꝑ ignotos. i. canebat quomodo aĩalia inceperũt diſcur
rere ꝑ montes nouos ⁊ ignotos ¶ Hinc lapides. Hic tãgit fabulam de
origine mundi quã late ponit Ouidius in ṗmo metamorphoſeos. loq̇/
tur em̃ hic ad pueros p̃dictos. pueri ãt delectant᷑ in fabuł. fabulę etiam
in ꝑte inuentę ſunt ad delectatõem. Illa ãt fabula dicit ꝙ poſt diluuiuz
pyrrha ⁊ deucalion remãſerũt ſoli. ſed a phœbo habuerũt oraculuz ſeu
reſponſum ore prolatũ ꝙ mulier proĳceret poſt ſe lapides. ⁊ ſimiliť vir.
et ex lapidibus mulieris debebant naſci mulieres. ⁊ ex lapidibus viri
naſcituri erãt mares ¶ Saturnia reg̃. Hic mutat᷑ ordo fabłę: qꝛ ṗmũ di
luuium nõ fuit tempore ſaturni: ſed tempore ęgidis regis thebanorum.
Secũdũ ꝟo diluuiũ fuit tꝑe deucalionis ⁊ pyrrhę ¶ Caucaſeaſq̨. id ẽ
ſilenus canebat quõ in caucaſo mõte altiſſimo aſſyriorum Mercurius de
us eloquentię. deus rõnis. deus prudẽtię ligauerat ad petrã promethę/
um: cuius cor corrodebat aq̇la ⁊ cauſa huius fuit ꝙ cũ om̃is ignis ex
iouis inſtitutõne eſſet extinctus in terris Minerua dea ſapientię. dedit
cõſilium prometheo vt cũ q̃dam facula furaret᷑ ignem phœbi ⁊ ipm̃ de
dit hominibꝫ. iõ dĳ fuerũt irati ⁊ immiſerũt mũdo famem. ꝑ quaz ficti
onem intelligit᷑ ꝙ prometheus fuit prudẽtiſſimus aſtrologus. ⁊ ṗmus
docuit aſſyrios aſtrologiã: quã ſtuduit in mõte caucaſo cũ maxia ſolli
citudine ⁊ cura ꝑuigili q̃ intelligit᷑ ꝑ aquilã: corrodentẽ cor. qꝛ cura dꝛ q̃
ſi cor vrẽs. Iſte ꝓmetheus ꝯſilio minerue furatus ẽ ignẽ ſoł. i. ꝯgnouit
per rõnes naturales quõ generat᷑ ignis in aere. ⁊ oñdit hoĩbꝫ q̃uo poteſt
ignis gñari in ťris ex colliſione duorum corꝑm ſolidorum ſicut in fuſillo.
¶ Vñ irati dĳ miſerũt famem in ťram: qꝛ ex viſu ignis generat᷑ fames.
qñ ſcz bellatores incenderũt vrbes ⁊ villas. ⁊ etiã ſi homĩes om̃es vaca
rent ad fabricã auri ⁊ argenti totus mũdus efficeret᷑ ſterilis ⁊ famelicꝰ.
¶ His adiũgit hylam. id ẽ ſilenus adiunxit predictis hyſtoriam hylę q̇
fuit quidam ſpecioſus puer quem amauit hercules qui iuxta miſiam ci
uitatem qñ vadabat equos ſubmerſus ẽ: quem fecit queri hercules per
nautas clamãtes ⁊ altis vocibꝫ dicentes. Hyla hyla. ⁊ non ẽ inuẽtus lo
cus eius ¶ Et fortunatam. id ẽ canebat etiã ſilenus de Paſiphę vxore
regis minoys quę ꝯcubuit cum tauro contra quã exclamat: quia turpiſ
ſime amauit et dicit ¶ Ah virgo infœlix. Et eſt ah interiectio fremoris
ſicut fy vel poy. Paſiphen autem meretricem vocat virginem non a vir

tute ſed ab etatis viriditate ¶ Pretides impleruñt. Iſte p̄tides fuerūt fi/
lie Preti ⁊ Anthiope que filie arrogāter p̄ſumpſerūt dicere ſe eſſe iuno/
ni pulchriores. q̄re Juno indigñta immiſit in eas talem fantaſiam q̄ ſe
putabant ſe eſſe vaccas. credentes ſe habere cornua ⁊ timentes aratra.
Nulla tamen eaꝝ commiſit tam turpe ꝯnubium ſicut fecit Paſiphe. ⁊
in h̄ vitupat eam plus q̄ȝ pretides. Et capit̄ ibi leui pro plano ⁊ habet
primam longā. Juxta illud. Pro plano leui: pro leuitate leui. ⁊ eſt vlti/
ma de p̄tides breuis more grecoꝝ. ſicut in primo eneidos ¶ Ah ꝟgo in
fœlix Exclamat iteꝝ ꝯtra eius infortunium vocās eā ꝟginem ſicut p̄/
us dicens. tu ꝟgo infœlix erras ⁊ vagaris nunc in montibus. ⁊ taurus
amicus tuus iuxta te cubās ſup latus in herba molli. ſcȝ hyacinto vel
alia herba ruminat herbas virides. vł forte ſequit̄ aliquā vaccam in ali
quo grege in ſilua cortines in qua cortine fuerūt aliquando ſtabula ar
mentorum. Et non dicit q̄ ille taurus ſequat̄ aliquam vaccam in ne/
more gnoſio q̄r Mynos maritus Paſiphes ibi regñbat. ideo taurus nō
audebat illuc accedere. Et in his videt̄ Paſiphe ſpare liberari a tauro
et ip̄m dimittere quādiu ruminat ⁊ quādo ſequit̄ alia armenta. ideo pre
cat̄ Nymphas predictas vt claudāt tauro ſaltus nemoꝝ. ſ. introitus vł
exitus eoꝝ. Et dicunt̄ ſilue ſaltus: q̄r ibi ſalliūt animalia ſilueſtria
Rumen eſt ps gutturis ad quā animalia mittunt iteꝝ herbas quas p̄/
us guloſe ſumpſerūt. ⁊ ruminare eſt herbas ſic digerere ¶ Tum canit
heſpidum. Filie Athlātis vocate fuerūt heſpides. quia regñuerūt in he
ſperia. int̄ quas fuit vna nomine Athlātis curſu potiſſima que interfe/
cit multos maritos quos currēdo ſupauit. ſed Ypomenes eā deuicit in
curſu in ꝟtute pomoꝝ que ſibi dedit venus. vt latius habet̄ ſup tercio
eneidos. Silenus ḡ canebat iſtā hyſtoriā. ſcȝ quomodo Athlāta mira
batur illa poma ¶ Tum phetontiadas. id eſt Silenus canebat quo/
modo filie ſol' deflebant mortem Phetontis fratris ſui. ⁊ mutate ſunt
in alnum arborem vł in ꝑplm: vt habet̄ decimo eneidos ¶ Tum canit
errantem. id ē ſilenus canebat q̄uo Gallus poeta fuit effcūs poeta ⁊ di/
uinator. vñ gallus ſemel ambulabat iuxta parmeſſum fluuiū Boetie
grecie regionis qui parmeſſus habet multa brachia. ideo d̄r Parmeſſi
ad flumina Et tūc aſſumpſit eū quedā nympha in mōtes aonas vł ao/
nos. ⁊ eſt aonas accūs grecus ⁊ poſſeſſiuus. ⁊ in ill' mōtibꝫ Linus fili⁹
Apollinis dedit ſibi coronā magiſtralem ⁊ calamos muſicales: quos
prius dederat cuidā antiquo poete de Eſcrea ciuitate. ſ. Euphorioni q̄
fecit quedā carmīa de certamine calcātis: ⁊ mopſi in grineo nemore de
pericia diuinādi. ſed mopſus obtinuit q̄ melius diuinauit de paritate vł
imparitate pomoꝝ cuiuſdā arboris. ⁊ ex dolore ꝯfuſus calcas interijt.
ſed Gallus de quo ē hic ſermo trāſtulit in latinū carmīa illius Eupho
rionis ciuis Aſcrei: qui euphorion carmine letificabat ornos ⁊ alias ar
bores ¶ Quid loq̄r an ſcillā? Due fuerūt Scille. vna fuit filia Nyſi et
alia phorci. ſȝ poetice hic accipit̄ vnū pro alio. ſ. ſcilla nyſi p ſcilla phor
ci ſicut in Georgicis. domitus pollucis habenis. i. caſtoris q̄ fuit domi/
tor equoꝝ. Scilla eīm filia Nyſi nō fuit mutata in monſtꝝ marinuȝ. ſȝ
filia phorci. Scilla aūt filia nyſi regis megarenſiū mutata fuit in alau

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

dam. ⁊ pater ſuus in nyſum auem ſui noı̃s. de qua ſcilla ſic mutata ⁊ de pr̄e ſuo ſolet dici. Nõ eſt tuta niſi ſine nyſo filia nyſi. ꝙ nyſus ſemꝑ proſequit̄ ſcillã. id ē alaudã. ⁊ ſcilla nyſi ē regimen ſuꝑplemēti. ſicut Dalida ſampſoīs ¶ Quã fama ſecuta eſt. id eſt fama dicit iſtã ſcillã ꝓſaſſe ⁊ infeſtaſſe naues vlixis redeuntis a bello troyano. ⁊ ē dulichius adiectiuũ poſſeſſiuũ regionis in qua regñbat vlixes. ¶ Aut vt mutatos. id ē ſilen⁹ canebat qũo mēbra theſei regis thracię fuerũt mutata ⁊ turbata ꝓpter Dapes quas ſua vxor dedit ſibi comedendas. Et capit̄ nomen pro nomine ſicut prius ſcꝫ Philomena pro progne ſorore ſua. Vñ thereus duxit prognem in vxorē ſuã quę erat filia pandionis regis Athenaꝝ: quę rogauit maritũ ſuũ vt iret athenas ⁊ adduceret ſibi ſuã ſororē videndaꝫ ſcꝫ. Philomenã quã cũ Thereus adduceret violauit eã in via. ⁊ ne ipſa eũ accuſaret in via abſcidit ei linguã. dimiſitqꝫ eã in nemore. ipa tñ de ꝓprio cruore ſcripſit in veſte quã miſit ſuę ſorori quicquid ſibi contigerat vel melius ſcripſit acu in tapetis. Quę cũ ꝑcepiſſet ſcelus patratũ accepit Ithim filiũ ſuũ de thereo: quem interfectũ ⁊ bene coctũ dedit patri ſuo comedendũ. Cui patri inſtãtiſſime quęrenti vbi erat Ithis? mater reſpondit. Quod petis intus habes. i. filius tuus eſt in ventre tuo Quo audito prę deſꝑatione thereus fugit in ſolitudinē tanqꝫ furioſus. Igit̄ iſti q̄ttuor mutati ſunt in aues. ſ. thereus in hupupã fedã auem. ithis in phaſianũ volucrem comeſtibilem. progne in hyrundinem auem inſtabilem. ⁊ philomena in lucinã auem canorã Et ſic patet ꝙ philomena accipit̄ in textu pro progne ſorore ſua vł pro ſeipa ꝙ ipa fuit occaſio dandi illas dapes ¶ Omnia quę phœbo. i. ſilenus canebat oīa carmīa: quę phœbus cãtauit in Eurota fluuio laconũ qui erat phœbo cõſecratus. iuxta quē ſunt lauri plurimęqꝫ arbores phœbi quas docebat phœbus ſua carmina ¶ Ille canit. i. qñ ſilen⁹ canebat: valles reſonabant vſqꝫ ad cœlũ. hyperbolice loq̄ndo ¶ Cogere donec oues. id eſt canebat vſqꝫ ad veſꝑam. ſed ſol quaſi inuitus tendebat ad occaſum propter delectatõnē quã habebat in illo cantu

¶ Interloquutores Melibęus Corydon Thirſis

Ęgloga Septima

Melibęus.

Forte ſub arguta conſiderat ilice daphnis
Cõpuleran tqꝫ greges corydon ⁊ thirſis in vnum
Thirſis oues: corydon diſtentas lacte capellas
Ambo florentes ętatibus: arcades ambo
Et cantare pares: ⁊ reſpondere parati
Hic mihi dum teneras defendo a frigore myrtos.
Vir gregis ipſe caper deerrauerat: atqꝫ ego daphnim
Aſpicio: ille vbi me contra videt ocius inquit
Huc ades o melibęe: caper tibi ſaluus ⁊ hędi
Et ſi quid ceſſare potes requieſce ſub vmbra

Huc ipſi potum venient per prata iuuenci
Hic viridis tenera pretexit harundine ripas
Myntius: eꝗ̃ ſacra reſonant examina quercu
Quid facerem: neqꝫ ego alcipem nec phyllida habebam
Depulſos a lacte domi que clauderet agnos
Et certamen erat corydon cum thirſide magnum
Poſthabui tamen illorum mea ſeria ludo
Alternis igitur contendere verſibus ambo
Cepere. alternos muſe meminiſſe volebant
Hos corydon: illos referebat in ordine thirſis

¶ Conſtrue ſic. Daphnis id ē ille paſtor ꝯſederat. i. ſiſterat forte id eſt
a caſu ſub ilice. i. ſub illa arbore. arguta. i. ſonora ⁊ Corydon ⁊ Thir/
ſis illi duo paſtores ꝯpulerāt. i. ꝯgregauerāt greges. i. armēta in vnum
et thirſis. i. ille paſtor ꝯpulerat oues. ⁊ Corydon ꝯpulerat capillas id ē
capras diſtētas id ē plenas lacte. ⁊ ābo ſcꝫ Corydon ⁊ thirſis erāt florē
tes etatibꝫ. i. iuuenes. ⁊ ambo erant Arcades id eſt paſtores arcadie. et
ambo erant pares id eſt equales cantare id eſt ad cantandum. ⁊ ambo
erāt parati reſpondere hic. i. in iſto loco dum defendo. i. prohibeo Myr/
thos. i. illas arbores teneras. i. molles a frigore id eſt frigiditate. caper
vir. i. maſculus gregis. i. armenti deerrauerat id eſt deuiauerat. ⁊ ego aſ/
picio illū Daphnim paſtorem. ⁊ vbi. i. poſtꝗ̃ ille Daphnis videt. i. aſ/
picit contra id eſt econtrario. ipe inquit id eſt ait. o Melibœe ades huc
id eſt veni huc ocius id eſt citius caper eſt ſaluus tibi ⁊ hedi id ē capri.
et ſi potes ceſſare aliquid id ē dimittere laborem requieſce ſub vmbra. et
iuuenci. i. ipſi boues venient huc potum id eſt ad potādum ꝑ prata id ē
per agros. ⁊ myntius. i. ille fluuius ꝑtexit id eſt cooperuit ripas virides
harundine id ē calamo. tenera id ē recenti. ⁊ examina id eſt apum ꝯgre/
gationes reſonāt id eſt murmur faciunt quercu ſacra id eſt d illa arbore
cōſecrata. Quid facerem in iſto loco: quia ego non habebam alcipem.
id ē illā puellā neꝗ̃ phyllida. i. amaſiā illā que clauderet id eſt includeret
agnos depulſos remotos a lacte id ē ab vberibꝫ matris. ⁊ Corydō erat
id eſt habebat magnum certamen id ē mḡnum iurgiū cū Thirſide. id ē
cum illo paſtore. ⁊ ego poſthabui id eſt poſtpoſui mea ſeria id eſt meas
delectationes. ludo id eſt ioco amborum duorum. ⁊ ambo cœpere id eſt
inceperunt contendere. id eſt certare ꝟſibus alternis id eſt alternatim di
ctis. Et muſe. id ē dee. volebant id ē cupiebant. meminiſſe id eſt memo/
raſſe verſus alternos. ⁊ Corydon referebat id eſt proferebat hos verſus
et thirſis referebat illos verſus in ordine id eſt ꝑ ordinem ¶ Forte ſub
arguta. Huic egloge preponitur talis titulus. melibœus ⁊ Corydon
thirſis. tamen in textu pro melibœo ponitur Daphnis ⁊ introducūtur
duo paſtores. ſ. thirſis ⁊ corydon qui certāt inuicem ⁊ vocant daphnim.
vt audiat eoꝝ certamen. Et volunt aliqui intelligere ꝑ daphnim ceſarē
et per corydonem virgilium. ⁊ per thirſim inimicos virgilij. ⁊ vincūtur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

ſicut fuerũt bauius ⁊ meuius poetę miſeri. dicit᷑ g̃ forte. i. fortuitu ⁊ ẽ ab latiuus de fors alias non ſtaret ꝟſus. daphnis ſedebat ſub ilice arbore arguta. id ẽ ſonora reſonãti vl' ſtridenti. ſed alibi argutũ ſignificat bre-ue ſicut in georgicis. argutũq; caput. p daphnim aũt intelligit᷑ quidam diuinus qui fuit filius mercurij ¶ Compulerãt id eſt congregauerãt in vnũ. id eſt ſil'. ⁊ ẽ prolepſis Thirſis oues. i. thirſis ꝯpulerat oues ⁊ cory-don capras diſtentas lacte. id eſt plenas quia plena vbera diſtendũtur.
¶ Ambo florentes etatibus. i. iuuenes archades. ambo id eſt nõ fuerũt de archadia qꝛ res agebat᷑ in mantua quę non eſt in archadia. ſed archades id eſt ſapientes ſicut ſi eſſent de archadia vbi fuerunt multi philoſophi.
¶ Et cantare pares. i. erant in ſcientijs equales ⁊ parati reſpondere
¶ Hic mihi. i. quãdo colligebam myrthos teneras in eſtate pro ouibꝫ. ne corrumpant᷑ a frigore hyemis ¶ Vir gregis. ⁊ capit᷑ ibi vir abuſiue. qꝛ ſolũ ꝑtinet homi. ſed tunc aſpicio daphnim. ⁊ ipſe me vocauit o me-libœe. i. o ꝟgili qꝛ nũc capit᷑ melibœus pro ꝟgilio. Ades huc. id eſt veni qꝛ non ſolũ caper eſt tibi ſaluus. immo ⁊ hedi. i. patres mãtuani ⁊ eorũ filij quod daphnis certificabat tanq̃ diuinus poeta. Et ſi quid. i. ſcio te eſſe virũ laborioſum. tamẽ ſi potes ceſſare ⁊ quieſcere a labore reqeſce mecũ ſub vmbra ¶ Huc ipſi potũ. i. maneas hic qꝛ locus eſt delectabil' qꝛ hic eſt mintius circũdatus harundine ⁊ herba viridi. ⁊ eſt patria abũ-dans melle qꝛ ſunt examina. i. ſocietates apũ in quercu ¶ Quid facerem Hic ꝟgilius tacite excuſat ſe nõ poſſe hic morari. qꝛ nõ hꝫ hic ſuã cõiu-gem ſicut hñt illi duo certatores q̇ gubernaret agnos ſuos ⁊ maxime qꝛ longũ ⁊ mgnũ eſt certamẽ ¶ Poſthabui. i. poſtpoſui meã neccitatem q̄-rendi capꝝ ludo eoꝝ. i. ꝟſibꝫ eoꝝ: qꝛ dcm̃ eſt prius. ludere q̃ vellem ¶ Al-ternis. i. muſę volebãt qꝙ ego ſeruarẽ oĩa dcã eoꝝ. His corydon. i. cory-don incipiebat hos ꝟſus ⁊ thirſis reſpondebat

Corydon

Nymphę noſter amor libetrides: aut mihi carmen
Quale meo codro concedite: proxima phębi
Verſibus ille facit: aut ſi non poſſumus omnes:
Hic arguta ſacra pendebat phyſtula pinu

Cõſtrue. O nymphę libetrides. id eſt ſic dictę exiſtẽtes noſter amor id eſt noſtrę delicię. cõcedite. i. date mihi corydoni tale carmen quale dedi-ſtis meo codro. i. illi poetę. qꝛ ille codrus facit carmina proxima. id eſt ſi-milia. ꝟſibus phœbi. id eſt illius dei: aut ſi nõ poſſumus facere oẽs ꝟ-ſus ſimiles phœbi ꝟſibus phyſtula arguta. id eſt ſonora pendebit in pi-nu. id eſt illa arbore. ſacra. id eſt conſecrata ¶ Nymphę noſter amor. hic incipit corydon ⁊ inuocat nymphas. q̇a vt dicit varro nymphę et muſę idem ſunt. qꝛ aquę in motu ſuo faciũt muſicã. ⁊ dicunt᷑ libetrides a libe-trio fonte vbi colunt᷑ nymphę. orat g̊ nymphas vt concedãt ſibi facere talia carmina qualia faciebat codrus qui faciebat ꝟſus ſimiles ꝟſibus phœbi ¶ Aut ſi nõ poſſumus. qꝛ poſtea dicet. non oĩa poſſumus oẽs. iõ orat vt ſi nõ poſſit oẽs ꝟſus facere ſimiles ꝟſibus codri ſaltem pro ſa-crificiorum munere ſuſpendet phyſtulam ſuam ad pinum ſacram quę ẽ arbor conſecrata matri deorum

Thirſis

Paſtores hedera creſcentē ornate poetam
Arcades:inuidia rumpantur vt ilia codro
Aut ſi vltra placitum laudarit:bachare frontem
Cingite:ne vati noceat mala lingua futuro

¶ Conſtrue.o paſtores arcades ornate.id eſt adornate me poetam cre/ſcentem.id eſt naſcentem hedera.id eſt illa herba vt ilia id eſt viſcera rū/pantur.id ē frangant̄.inuidia.id eſt propter inuidiā.codro.id eſt illi poe te.Aut ſi ille laudarit.id eſt laudauerit.vltra placitum.id eſt vltra quā placeat mihi.cingite.id eſt ornate.frontem.id eſt caput bachare.id eſt il la herba ne mala lingua noceat vati id ē poete.futuro.id eſt mihi q̇ ſuꝫ futurus poeta ¶ Paſtores hedera.Hic thirſis reſpondet corydoni ꝑ q̄t tuor ꝟſus ⁊ loquit̄ humilit̄ non dicens ſe poetā niſi ſolum incipientem. et ſibi diſplicet ꝙ iam corydon orauit fieri ſimilis codro id eſt cornificio in arte poetrie.ideo orat paſtores arcadie.vt det ſibi coronam ex hedera ex qua coronabantur poete:quia ſemper viridis eſt.ſicut ⁊ carmina me rentur eternitatem.Et petit illā coronam ſibi dari vt codrus ꝑ inuidiā crepetur medius:quia inuidus plus nocet ſibi q̄ȝ inuidioſo.⁊ quia inui/dia ē inter pares ⁊ inuidia reſpicit in alterum.ideo oſtendit ſe maiorē vł parem codro.¶ Aut ſi vltra.id ē ſi codrus deriſorie laudauerit me ad vi tuꝑationem.o paſtores arcadie cingite frontem meam bachare.i.her/ba que valet contra faſcinum:ſiue eſt eſpericon herba ꝑforata vł herba ſancti Joannis que dicitur fuga demonum.ne vana.id eſt ne lingua in/uida codri noceat mihi. Corydon.

Setoſi caput hoc apri tibi delia paruus
Et ramoſa mycon viuacis cornua cerui
Si ꝓprium hoc fuerit leui de marmore tota
Puniceo ſtabis ſuras euincta cothurno

¶ Conſtrue.O delia.id ē o dyana.mycon.id eſt ſeruus tuus.paruus.i. iuuenis dabit tibi dono caput apri ſetoſi.id ē habentis ſetas.⁊ dabit ti bi cornua ramoſa.i.ramis plœna cerui viuacis.i.illius animalis diu vi uentis.⁊ ſi hoc.ſcꝫ donum meum fuerit ꝓprium:id ē ſi tibi placet.ſcꝫ tu ſtabis id ē eris tota de marmore leui id ē plano dico.euincta.id eſt orna ta:ſuras cothurno id ē illo calciamento.puniceo id eſt rubeo colore tin cto Setoſi.Hic loquit̄ Corydon ad dyanam quattuor ꝟſibus di/cens ꝙ Mycon iuuenis paſtor ſeruus ⁊ nepos ſuus dabit munera dya ne que eſt dea venatorum dabit eīm ſibi caput apri ⁊ cornua cerui viua/cis id eſt diu viuentis.quia ſicut dicit Plinius in hyſtoria naturali Cer uus ſenex querit ſerpentem.⁊ ex reſpiratione auhelitus trahit eum de fo ramine ⁊ ipm comedit.⁊ in illa comeſtione viuiſcit ⁊ reſumit vigorem.
Si ꝓprium fuerit:id eſt ſi acceptum fuerit tibi mihi dare mun⁹ qđ peto:faciam tibi ſtatuam de leui marmore.i.plano ⁊ terſo.⁊ dabo tibi caligas puniceas.id eſt purpureas.⁊ eſt cothurnus calciamentuꝫ vtriꝗ pedi aptum.ideo dicit̄ cothurno in ſingulari ⁊ ſuras id ē tibias in plura li:et ꝑtinebāt poetis et venatoribus Thirſis

Sinum lactis ⁊ hec tibi liba priape quotannis
Expectare ſat eſt: cuſtos es pauperis horti
Nunc te marmoreum pro tempe fecimus: an tu
Si fetura gregem ſuppleuerit: aureus eſto
¶ Conſtrue. o priape. i. o deus hortorũ ſat eſt expectare. i. ſatis expecta
ſti ſinũ lactis. i. vas plenũ lacte ⁊ hec liba. i. hec ſacrificia quotãnis. id ē
ſingulꝫ ãnis. ⁊ tu es cuſtos horti. i. agri paupis ⁊ nos fecimꝰ te marmore
um. i. imaginē tuã marmoreã ꝓ tpe. Si tñ fetura. i. nutrimentũ vł ptꝰ
ſuppleuerit. i. augeat gregē tu eſto aureus. i. faciã tuã ſtatuã aureã Si
nũ lactis. Hic thirſis facit votũ priapo deo hortoꝝ. ⁊ dicit ꝙ tempe ſue
paupertatis habebat eius imaginē marmoreã in horto paupe: ⁊ ꝑſenta/
bat ei munera qua. ſcꝫ ſinum lactis vel placentas q̄ in eſtate iocoſe co/
meduntꝛ in hortis. ⁊ ſm aliquos ſinum ꝓ vaſe eſt neutri gñis ṗma lon/
ga. Seruius tñ ⁊ greci dicunt ſinus qꝛ ſic eſt maſculini gñis. ſed ꝓ vaſe
eſt ṗma longa ⁊ ꝓ gremio ṗma breuis. iuxta illō. Replet manna ſinuꝫ
lactiſqꝫ coagula ſinũ: ⁊ eſt ſic quarte declinatõnis. ⁊ in ſinu abrahe. ⁊ ꝓ
vaſe ſinus eſt vas in quo colatꝛ lac mulſum. Dicit ergo thirſis ad deum
horti. o priape iã ſatis expectaſti ſinũ lactis et liba: et fuiſti horti cuſtos
paupis. Sed ſi muſe vellent mihi ꝯcedere quod poſtulo ego tibi faciaꝫ
ſtatuã aureã ſcꝫ ſi ſim diues. et ſi fetura. i. nutrimentũ a fouendo ſupple
at gregem. i. adminiſtret et augeat gregem Corydon.
Nerine galathea thimo mihi dulcior hyble
Candidior cygnis: hedera formoſior alba
Cum primum paſti repetent preſepia tauri
Si qua tui corydonis habet te cura: venito
Conſtrue. galathea. i. amica mea nerine. i. nerei filia ē dulcior. i. ſua
uior mihi corydoni thimo. i. illa herba hyble. i. illius opidi et galathea
eſt mihi candidior cygnis. i. illꝫ auibꝫ et ē formoſior. i. pulchrior hedera. i.
illa herba alba. i. candida. et o galathea ſi q̄ cura. i. aliqͥs amor tui cory
donis id ē amatoris habꝫ te. i. te detineat venito. i. veni ad eũ cũ tauri. i.
illa aĩalia paſti. i. ſaturati repetent. i. querent vł redibũt ad ꝑſepia. id ē
ad ſtabula ſua ¶ Nerine galathea. Hic loquitꝛ corydon certãdo de pul/
chritudine amice. et dt ꝙ nerine. i. galathea filia nerei ē ſibi dulcior ꝙ̃ ſit
thimus apibꝫ in illo opido vbi ē abundãtia thimi herbe quã diligunt
apes. et ē nerine patronymicũ grecum qꝛ fœminina patronymica termi
nantꝛ in ne ſicut nerine: aut in ias ſicut pelias. aut in is ſicut colchis
Cãdidior id ē albior illa aue ſcꝫ cygno et pulchrior ꝙ̃ hedera alba
cuius lignũ ē pulchrius ꝙ̃ hedere nigre Cũ ṗmũ. Precatꝛ corydon a/
micã ſuam nerinem vt veniat ad eũ qñ tauri erũt paſti. ſaltem ſi habeat
curam corydonis vel diligat eum. Thirſis
Immo ego ſardonijs videar tibi amarior herbis
Horridior ruſco. proiecta vilior alga
Si mihi non hec lux toto iam longior anno eſt

Ite domum paſti (ſi quis pudor) ite iuuenci

O amica mea immo ego videar id eſt videri poſſum tibi .id eſt a te amarior herbis ſardonijs.id eſt de ſardonia ⁊ videar horridior.id eſt aſperior ruſco.id eſt illa herba amara ⁊ videar tibi vilior.id eſt turpior. alga id eſt illa herba.proiecta id eſt contempta. Si hęc lux.id eſt dies iſta non eſt iaꝫ longior mihi toto anno.o iuuenci paſti.id eſt ſaturati ite domū ſi quis pudor vobis eſt id eſt ſi quā habetis verecūdiam. Immo ego. thirſis per ꝯtrarium loquitᷣ de amica ſua dicens ꝙ ipſe bene diligit eam ſed non diligitᷣ ab ea immo ipſe eſt amarior ei.ꝙꝫ herbę ſardonicę qꝛ in ſardonia ſunt herbę ſimiles apiaſtro: quę mel faciunt amariſſimū et cōtrahunt labra hominis edentis ac ſi vellet ridere. ⁊ interficiūt hominem ridendo. Et ruſcus eſt herba amara. ⁊ alga etiam quā proijcit mare ſuꝑ littora ex qua ſtercoranᷣ agri. Si mihi non hęc lux. oſtendit ſe amare eam qꝛ vna dies eſt illi longior anno Ite domū. Loquitur ad gregem vt redeat domū: qꝛ pudor eſt tam diu morari in paſcua. et hᷣ dicit qꝛ ſperat ꝙ q̄ndo venient iuuenci de paſcuis ſicut prius dicit corydon.cū primū paſti tūc veniet amica ſua Corydon.

Muſcoſi fontes. ⁊ ſomno mollior herba
Et quę vos rara viridis tegit arbutus vmbra
Solſticium pecori defendite: iam venit ęſtas
Torrida: iam lęto turgent in palmite gemmę

Conſtrue ſic. Vos fontes muſcoſi.id eſt herba muſco coopti et tu herba mollior.i.dulcior ſomno ⁊ arbutus viridis.i.illa arbor q̄ tegit.i. cooperit vos fontes vmbra rara.id eſt ꝑua defendite.id ē.ꝓhibete. ſolſticiū.i.calorem ſolis pecori.i.gregi: qꝛ ęſtas.i.calor .torrida.i. vehemens venit ⁊ gemmę.i.botri.turgent.i.inflanᷣ in palmite lęto.i.in ramis vinearꝫ. Muſcoſi fontes. Hic loquitᷣ corydon ⁊ certat de alia delectatione tꝑis ęſtiui ꝑcādo ꝙ creſcat herba q̄ eſt mollis ad dormiendū ⁊ ꝙ fontes ſint muſcoſi.i herba cooperiat eos. ⁊ ſint arbuta frōdoſa .orat ergo omnia iſta ſibi dari vt depellāt ſolſticiū.qꝛ q̄ndo iſta naſcunᷣ recedit ſolſticium hyemale ⁊ accedit ęſtas. Thirſis.

Hic focus ⁊ tedę pingues: hic plurimus ignis
Semper: ⁊ aſſidua poſtes fuligine nigri.
Hic tantū borcę curamus frigora: quantum
Aut numerꝫ lupus: aut torrentia flumina ripas

¶ Cōſtrue ſic.focus.i locus ignis eſt hic.i.in patria mea ſꝑ. ⁊ tedę pingues.i.illę arbores groſſę ſunt ſemper hic. ⁊ plurimus ignis i.copioſus ignis eſt ſemꝑ hic i.in patria mea: ⁊ poſtes.i.pillaria domorꝫ ſunt facti nigri i.nigꝫ.fuligine i fumo.aſſidua.i.ꝯtinuo ⁊ nos curamus.i.timemus tm̄ frigora borcę.i.illius venti quātum lupus timet numerū ouiū et ꝙꝫtuꝫ flumīa torrētia.i.aquę abūdantes timēt ripas.i.littora ¶ Hic focus. Loquitᷣ thirſis dicens ꝙ ꝑ ꝯtrariū in patria ſua ſꝑ ſunt ignis et tedę pingues: ⁊ poſtes domorꝫ ſemper ſunt nigri ꝓpter ignem aſſiduum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Et eſt fuligo nigra ſordicies camini. Hic tantum boreę id eſt ꝓpter ignē quem facimus non dubitamus Boream. ſicut nec lupus verek numerū ouium. quia bene comedit oues numeratas. vel ſicut flumina torrentia non verentur ripas quas tranſcendunt ⁊ ſuperuenient: vel contra quos fluctuant

Coridon

Stant ⁊ iuniperi ⁊ caſtaneę hirſutę
Strata iacent paſſim ſua q̄cꝫ ſub arbore poma
Omnia nunc rident. at ſi formoſus alexis
Montibus his abeat: videas ⁊ flumina ſicca

¶ Conſtrue ſic. et Juniperi. i. illę arbores. ⁊ Caſtaneę hirſutę. i. ſpinoſę ſtant. i. ſunt in venetia. ⁊ poma quęcꝫ ſua iacent id ē ſunt ſtrata. id ē demiſſa ſub arbore. ⁊ omnia rident id eſt ſunt lęta. At ſi alexis. i. ille iuuenis formoſiſſimus abeat. i. recedat ab his montibus. videas. i. videbis flumina ſicca ¶ Stant ⁊ iuniperi. Hic Corydon iterū laudat Veneciā et redit ad illud quod iam dixit. Turgent in palmite gemmę. ibi etiam ſunt Caſtaneę hirſutę. Juniperus eſt arbor thurifera ⁊ dura dicta quaſi gignens pir. id eſt ignem quia eius ligno optime nutrik ignis. ¶ Caſtanea ſignificat arborem ⁊ fructum: ſicut nux ⁊ ficus. ⁊ dicik caſtanea q̄ſi caſte nata ꝑ ꝯtrarium quia eius fructus naſcik in folliculo ad moduꝫ duorū teſticuloꝝ abſconditorū. Et eſt notandū ꝙ iſte ṽſus eſt hexamek ſine dactilo in quinto pede. ⁊ vocalis non cedit vocali nec fit colliſio vocalium in fine de Juniperi cum illa coniunctione ⁊ nec in fine de caſtaneę cum principio de hirſute. ⁊ ſic ſunt ibi duę boetheſes ſicut in doctrinali. O vtinā alme deus. ⁊c ¶ Strata iacent. id eſt in venetia abūdāt fructus pomoruꝫ ſtrati ſub arboribus ¶ Omnia nunc rident. i. ibi abundāt herbę florentes ¶ At ſi formoſus. Hic retorquet totā laudem ꝑdictā in cęſarē q̇ eſt bonus rector imperij. quaſi diceret at ſi Alexis. i. cęſar abeat ab illa patria ipā manebit ſterilis ⁊ inculta. qꝛ bonus paſtor impinguat oues ⁊ flumīa ſicca. i. arida. ⁊ eſt hyperbole ad oſtendendū magnā ſterilitatē patrię q̄ nō habet bonū rectorem

Thirſis.

Aret ager: vicio moriens ſitit aeris herba
Liber pāpineas inuidit collibus vmbras
Phyllidis aduentu noſtrę nemus omne virebit
Juppiter ⁊ lęto deſcendet plurimus hymbri

¶ Conſtrue. Ager id eſt campus. aret id ē deſiccak defectu aeris. ⁊ herba moriens vicio. id ē defectu aeris corrupti. ſitit. i. affligik. ⁊ liber. id eſt bachus inuidit. i. ꝓpter inuidiam detraxit vmbras pampineas folia vitis a collibus. ⁊ omne nemus. i. omnis ſilua virebit id ē frondebit aduētu nr̄ę phyllidis ⁊ iuppiter. i. aer ſuꝑior deſcendet plurimus. i. abundans hymbri. i. pluuia. lęto. i. dulci ¶ Aret ager. Hic Thirſis ſub alijs ṽbis laudat cęſarē dicēs ꝙ ſine eius dominio tota patria ē peſtifera. ⁊ aer corruptus ⁊ herba fit carēs pluuia. ⁊ bachus nō dat folia vitis. ſed ſi Phyllis veniat. i. amica ſua habeat grām cęſaris: oīa ſibi bene ſuccedent. ⁊ virebit omne nemus ⁊ aer ſuperior dimittet pluuiam

Corydon

Populus alcidę: gratiſſima vitis iacho:
Formoſę myrtus veneri: ſua laurea phębo
Phyllis amat corylos. illas dum phyllis amabit
Nec myrtus vicet corylos: nec laurea phębi

¶ Conſtrue ſic. ꝑpl's. i. illa arbor eſt ĝtiſſima alcidę. i. herculi. ⁊ vitis. ē gratiſſima iacho id ē bacho nec myrtus id ē illa arbor eſt ĝtiſſima veneri id eſt illi deę ⁊ ſua laurea id ē ꝓpria laurea eſt ĝtiſſima phœbo. ⁊ phillis. i. amica mea amat corylos. i. illas arbores. et dū phill' amabit illas corylon myrtus nō vincet corylos et laurea phœbi nō vincet corylos ¶ Populus alcidę. Hic coridon iterū laudat cęſarem dicēs. ꝙ hercules amat ꝑpl'm arborem ſibi ꝯſecratā. et bachus amat vitē. et phœb⁹ laurū et venus amat myrtū Sed phyll' ꝑ quā intelligit' cęſar pulcher et delicat' amat corylos arbores nuciferas id ē mātuanos. et ꝗ̄diu cęſar amabit eos. nulla gens ſupabit eos qd̄ intelligit' in h' quod dr̄. Nec myrtus vincet corylos nec laurea phœbi

Thirſis

Fraxinus in ſiluis: pulcherrima pinus in hortis
Populus ī fluuijs: abies in montibus altis
Sępius at ſi me licida formoſe reuiſas
Fraxinus in ſiluis: cędet tibi pinus in hortis

¶ Conſtrue. Fraxinus id ē illa arbor ē pulcherrīa in ſiluis. i. nemorib⁹ et pinus ē pulcherrīa in hortis. et ppl's. i. illa arbor ē pulcherrīa in fluuijs. et abies. i. ſapinus ē pulcherrīa in montibus altis O licida o puer meus formoſe ſi reuiſas me. i. ſi venias ad videndū me fraxinus cędet. i. dabit tibi locū in ſiluis. et pinus cędet tibi in hortis ¶ Fraxin⁹ in ſiluis Thirſis iterū laudat cęſarē qui intelligit' ꝑ licidā. et dr̄ ꝙ fraxin⁹ naturalit' creſcit in ſiluis. et ibi ē pulcherrīa. ſed pinus eſt pulchrior in hortis et populus eſt pulcherrīa iuxta fluuios. et abies eſt pulchrior in montibus altis. quęlibet enī res melius ſe habet in loco naturali ¶ Sed ſi licidas digneť reuiſere vl' viſitare thirſim tūc ipē thirſis faciet ipm pulchriorem ꝗ̄ ſit fraxinus in ſiluis. vl' pinus in hortis. id eſt laudabit eū ſup omnes ꝑncipes. ſed iſta laudatio non eſt liberalis q̃ eſt ꝯditional'. et mercēnaria ſcȝ ſi bene feceris laudabo te. et ideo corydon liberalius cantauit id eſt laudauit ꝗ̄ thirſis

Melibœus.

Hęc memini: ⁊ victū fruſtra contendere thyrſim
Ex illo corydon corydon eſt tempe nobis

¶ Conſtrue. Ego memini hęc carmīa vr̄a ⁊ memini thirſim eſſe victū. et fruſtra contendere cum Corydoni. ⁊ ex illo tempore eſt nobis amic⁹ id eſt ex illo tempore cœpi amare Corydonem ꝓpter victoriam. ¶ Hęc memini. Nūc loquit' melibœus qui erat electus iudex. et q̃ ꝑus dixit Alternos muſę meminiſſe volebant. ideo nunc dr̄ ſe meminiſſe carmīa predicta. et recenſet Thirſim id eſt cornificium victū et Corydonē victorem. et ex illo tpe Corydon fuit ſibi amabilis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

❡ Pharmoceutria poetę Interloquutores Damon ⁊ Alpheſibęus ad Polionem. Egloga octaua Poeta

Aſtoꝝ muſam damonis et alpheſibęi:
Immemor herbaꝝ quos eſt mirata iuuenca
Certantes: quoꝝ ſtupefactę carmine lynces:
Et mutata ſuos requierunt flumina curſus
Damonis muſam dicemus ⁊ alpheſibęi
Tu mihi: ſeu magni ſupas iam ſaxa timaui
Siue oram illirici legis equoris: en erit vnquā
Ille dies: mihi cū liceat tua dicere facta
En erit: vt liceat totū mihi ferre per orbem
Sola ſophocleo tua carmina digna cothurno
An te pncipium: tibi deſinet. accipe iuſſis
Carmina cępta tuis: atqꝫ hanc ſine tpa circum
Inter victrices hederā tibi ſerpere lauros
Frigida vix cęlo noctis deceſſerat vmbra:
Cum ros in tenera pecori gratiſſimus herba eſt
Incumbens tereti damon ſic cępit oliuę

❡ Conſtrue. Non dicemus. i. cantabimus muſam id ē cantilenam paſtoꝝ. ſcꝫ Damonis ⁊ Alpheſiboei quos certātes. ſcꝫ paſtores iuuēca immemor herbaꝝ. i. oblita herbaꝝ id eſt paſtus mirata eſt id eſt admirata eſt. ⁊ quoꝝ ſcꝫ paſtoꝝ carmie id eſt cātilena Lynces. i. illa aīalia fuerūt ſtupefactę. ⁊ quoꝝ carmie flumīa mutata id eſt aquę ſepatę a loco reqerūt id eſt dimiſerūt ꝓprios curſus ſuos. ⁊ dicemus muſam Damoīs et Alpheſiboei ⁊ tu pollio ſeu tu ſupas id ē vincis mihi. i. ad materiaꝫ mei carmis. ſaxa. i. lapides Timaui mḡni. i. illiꝰ fluuij venetię. ſiue tu legis. i. trāſis orā. i. regionē equoris illirici. i. maris dalmatię. En vnq̄ erit ille dies. i. nunqd veniet mihi tps vt liceat. i. expediat mihi dicere id eſt decātare tua fcā id eſt geſta tua. En erit id eſt certe erit id ē veniet dies vt liceat mihi ferre. i. dicere p totū orbem. ſ. tua carmia ſola. i: q̄ ſola ſunt dig̃ cothurno ſophocleo id ē ſtilo thragico: quo vſus ē Sophocles. pncipiū muſę meę erit a te Auguſto. ⁊ muſa deſinet id eſt finiet ī te Et tu accipe carmīa coepta. i. incoepta tuis iuſſis. ⁊ ſine id eſt permitte hanc hederā id eſt ꝑuā coronam meam circum tempora ſerpe. id eſt latenter ire īter lauros victrices id eſt īter maxios triumphos: ⁊ vmbra frigida noctis vix deceſſerat a coelo. cum id eſt quando. ros id eſt pluuia eſt ḡuiſſimus pecori id ē gregi in herba tenera ❡ Damon īcumbens oliue id eſt baculo oleaſtri tereti. id eſt rotūdo ſic coepit loq̄ ❡ Paſtoꝝ muſam Huic eglogę pręponit tal' titulus: damoīs ⁊ alpheſiboei paſtorū ꝯtentio. Unde in iſta egloga pmo proponit poeta. deinde proſequit ibi. Naſcere. Primo ergo propoīt ſe dictuꝝ carmia Damoīs ⁊ Alpheſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

boei. ſcꝫ Cornificij ꝛ Virgilij quã eglogam fecit ꝟgilius in laudẽ Pol
lionis de cuius puero prius dicit Incipe pue puer. dicit ḡ ꝟgilius Nos
dicemus muſam damonis ꝛ Alpheſiboei paſtoꝝ qui ꝯtendũt de ſuis a/
moribꝰ vt diceꝛ poſt. ꝛ eſt coꝝ carmen tam delectabile ꝙ iuuenca. i. iuue
nis vacca obliuiſciꝛ paſtum. ꝛ lynces feroces beſtię ſunt ſtupefactę ĩ dul
cedine illius carminis Et incipit ꝯſtructio in illo verbo dicemus ¶ Tu
mihi. Hic ꝟgilius affectat videre diem in quo poſſit laudare pollionē
et ſperat illud fore ſtatim qꝛ vtiꝛ aduerbio demonſtratiuo. ſcꝫ en. vł op/
tandi quia vtrãqꝫ habet ſignificationem. ꝛ eſt timauus fluuius venetię
et mare illiricum eſt mare dalmatię vbi pollio habuit multas victori/
as ¶ Et ſola ſophocleo. Sophocles fuit vnus ex optimis poetis ꝛ altiloq̇s. Humiliter ḡ dicit ꝟgilius ꝙuis ſenſus meus non ſufficiat dicere
laudes pollionis magnas quę ſunt dignę ſolo ſophocleo: tamẽ ꝓ poſſe
meo dicam laudes tuas ¶ A te ṗncipium. i. iſta egloga facta eſt ex tuo
precepto ꝛ finiꝛ in laudibus tuis ¶ Hanc ſine tempora. Hic ē anaſtro/
pha ꝛ qꝛ Pollio erat etiam poeta. ideo coelo id ē hora matutina Damõ
incepit loqui vt ſequiꝛ. Et dꝛ teres illud quod eſt longum ꝛ rotundum
ſicut lancea vel arbores

Damon

Naſcere (p̄qꝫ diem) veniens age lucifer almum
Coniugis indigno nyſę deceptus amore
Dum q̄ror ꝛ diuos: quanqꝫ nil teſtibus illis
Profeci. extrema moriens tamen alloquor hora
Incipe menalios mecum mea tibia verſus.
Menalus argutumqꝫ nemus pinoſqꝫ loquentes
Semꝑ habet: ſemper paſtorum ille audit amores
Panaqꝫ: qui primus calamos non paſſus inertes.
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Mopſo nyſa datur: quid non ſperemus amantes?
Iungentur iam gryphes equis: ęuoqꝫ ſequenti
Cum canibus timidi venient ad pocula dammę
Mopſe nouas incide faces: tibi ducitur vxor
Sparge marite nuces: tibi deſerit heſperus oetam
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
O digno coniuncta viro dum deſpicis omnes
Dumqꝫ tibi eſt odio mea phyſtula: dumqꝫ capellę
Hirſutumqꝫ ſupcilium: plixaqꝫ barba
Nec curare deum credis mortalia quęquam?
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Sepibus in noſtris paruam te roſcida mala
Dux ego veſter eram: vidi cum matre legentem

Alter ab vndecimo tum me iam ceperat annus
Iam fragiles poteram a terra contingere ramos
Ut vidi vt perij. vt me malus abſtulit error
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Nunc ſcio quid ſit amor. duris in cotibus illum
Iſmarus. aut rhodope aut extremi garamantes
Nec noſtri generis puerum nec ſanguinis edunt
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Seuus amor docuit natorum ſanguine matrem
Cōmaculare manus. crudelis tu quoqȝ mater
Crudelis mater magis: an puer improbus ille
Improbus ille puer: crudelis tu quoqȝ mater
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Nunc ⁊ oues vltro fugiat lupus: aurea durę
Mala ferant quercus: narciſſo floreat alnus
Pinguia corticibus ſudent electra miricę
Certent ⁊ cygnis vlulę: ſit tityrus orpheus
Orpheus in ſiluis: inter delphinas arion
Incipe menalios mecum mea tibia verſus
Omnia vel medium fiant mare: viuite ſiluę
Preceps aerij ſpecula de montis in vndas
Deferar extremum hoc munus morientis habeto
Deſine menalios: iam deſine tibia verſus
Hęc damon: vos quę reſponderit alpheſibęus
Dicite pierides non omnia poſſumus omnes

¶ Conſtrue. o lucifer. i. ſtella ꝑueniens id eſt ante veniens naſcere ⁊ age id eſt duc vł fac diem almū. i. clarū dum ego damon deceptus amore indigno q̄ſi nō ſim dignus amore niſę. i. illius puellę ꝯiugis meę q̄ror de/os. i. lamētor apud deos. quāquā. i. q̄uis nil ꝓfeci. i. nullū fructū feci illˀ teſtibꝫ. i. ipſis dijs ſcientibꝫ tū ego moriens. i. ſtatim moriturus alloq̄r. id eſt diuos ꝯuenio in extrema hora o mea tibia. i. mea phyſtula. incipe id eſt canta mecum verſus menalios. id eſt verſus archadicos: menalus id eſt mons ſemꝑ habet nemus argutū. i. ſiluā reſonantē ⁊ habet pinos. id ē illas arbores loquētes. i. ſonū facientes: ⁊ ille. ſ. menalus audit ſemper amores paſtorū. i. carmina de amoribus facta ipoꝝ paſtorūꝫ: ⁊ ipē audit pana. i. illū deū qui non eſt paſſus p̄mus id eſt qui primus non ꝑmiſit calamos inertes. i. phyſtulas ſine arte Incipe menalios. ⁊c. et niſa id eſt puella mea datur in vxorem mopſo. id eſt illi paſtori. quid non ſperemus amātes. i. quid eſt quod non debeamus ſperare: quaſi oi/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

cat oĩa ⁊ griphes id ē illa aĩalia iungent̃ .i. ꝯiũgent̃ equis .i. cũ equis. iaʒ
id eſt deinceps ⁊ euo ſequenti id eſt etate ſequenti. damme timidi .illa aĩa
lia timentia. venient .i. accedent cum canibꝫ. ad pocula .i. ad fluuium. o
Mopſe o tu deformis incide .i. incidas nouas faces .i. tedas Nam vxor
ſcʒ ꝯiunx ducitur .i. datur tibi o marite .i. mopſe ſparge .i. infunde nuces
heſperus. id ē illa ſtella deſerit. id ē dimittit tibi oetam .i. illũ montē theſ
ſalie. Incipe menalios. ⁊c̃. o ꝯiuncta id eſt vxor viro .i. marito digno. id
eſt nobili dũ tu deſpicis .i. ſpernis oēs hoĩes. ⁊ dum mea phyſtula eſt ti/
bi Niſe odio .i. in odium habes. ⁊ dum capelle ſunt tibi odio. ⁊ dum ſu/
perciliũ hirſutũ .i. dum ꝯuitas piloſa eſt tibi odio. ⁊ dum barba ꝓlixa
id ē mag̃ eſt tibi odio. tu non credis quenꝗ̃ deũ aliquem deorum curare
mortalia .i. ſollicitum eſſe de rebꝫ humanis ❡ Incipe menalios. ⁊c̃. ⁊ ego
vidi te niſam ꝑuam .i. iuuenem legentē .i. colligentē cũ matre tua mala.
id eſt poma roſcida .i. rore ſparſa in noſtris ſepibꝫ .i. clauſuris noſtris. ⁊ o
Capelle tũc ego erã veſter dux .i. ducebã vos. ⁊ alter annus .i. ſcd̃s ab vn
decimo anno. tum .i. tũc ceꝑat me .i. attigerat. ⁊ tũc ego poteram ꝯtinge
re .i. attingere ramos fragiles .i. faciles a terra .i. ſtans in terra: vt vidi id
eſt mox vl̃ poſtꝗ̃ vidi vt perij .i. qualiter perij. ⁊ vt malus error .i. amor :
abſtulit .i. arripuit me Incipe menalios. ⁊c̃ ❡ Et nũc ſcio .i. ꝯgnoſ/
co quid ſit amor. iſmarus .i. ille mons ⁊ rhodope .i. alius mons ⁊ gara/
mãtes extremi .i. illi populi longinqui generãt amorē illum in cotibꝫ du
ris .i. int̃ ſaxa aſꝑa. ⁊ illi non edunt .i. non pariũt illũ puer .i. amorez no
ſtri generis vl̃ ſanguinis idem amor ipſe non eſt natus ex hominibꝫ mã
ſuetis ❡ Incipe menalios ⁊c̃. Et amor ſeuus crudel̃ docuit matrem. id
eſt medeam maculare manus ſanguine natoꝝ .i. pueroꝝ. ⁊ tu mater. id ē
medea es crudel̃ an .i. vtrꝝ mat̃. id ē medea ſit magꝭ crudel̃ an puer. id eſt
amor improbus .i. crudel̃ fuerit magis: dico ꝙ ille puer .i. amor fuit imꝓ
bus ⁊ tu mat̃. id eſt medea eſt crudel̃ ❡ Incipe menalios ⁊cꝭ. Nũc lupꝰ
id ē illud animal fugiat vltro .i. ſponte. oues .i. agnos. ⁊ quercus .i. ille ar
bores. dure .i. rigide. ferãt .i. ꝓducãt. mala. id eſt poma aurea. id eſt ma/
tura ⁊ alnus id eſt illa arbor floreat narciſſo id ē producat illũ florem.
et myrice. id ē ille arbores. ſudent .i. emittãt electra pinguia .i. gemmas
ſuccinas pro corticibꝫ ſuis. ⁊ vlule .i. volucres ille certent .i. ꝯtendãt cy/
gnis .i. cũ ill̃ aĩalibus. ⁊ tityrus .i. ille paſtor ſit orpheus .i. bonus muſi/
cus ſicut fuit orpheus ſit inꝗ̃ orpheus in ſiluis ⁊ ſit arion .i. ille aliꝰ cy/
tharedus int̃ delphinas .i. int̃ illos piſces ❡ Incipe menalios ⁊cꝭ. Et om
nia fiãt .i. efficiant̃ mare mediũ. ⁊ o ſilue viuite .i. valete qꝛ nolo plus ha
bitare ſiluas. ⁊ ego preceps deferar .i. deorſum ferar de ſpecula .i. de altiſ/
ſimo montis aerij .i. mõtis altiſſimi in vndas .i. in aquas. ⁊ o tu Niſa ha
beto .i. accipe h̃ munus .i. donũ extremũ .i. vltimũ mei damonis morien
tis. ⁊ o mea tibia deſine .i. ceſſa cãtare ꝓſus menalios .i. arcadicos. et da/
mon dicit hec carmina ⁊ o pierides dicite id ē canite carmina que alphe
ſiboeus .i. ille paſtor rñderit .i. cãtauerit ⁊ nos oĩs non poſſumus canta
re oĩa carmina ❡ Naſcere p̃cꝫ dic̃. Hic proſequit̃ quod ꝓmiſerat. ſcʒ da/
monis muſaʒ ⁊ introducit̃ damon faciens ꝯqueſtionē ad deos ſuꝑ ipie/
tate ſue ꝯiugis que ipſuʒ dimiſit ⁊ aliũ deſponſauit. et nomen illi Nyſa

fuit¶ Dum queror pͥma ſyllaba de queror eſt breuis ⁊ eſt deponens. ſꝫ
quādo eſt paſſiuū producit primā ſyllabā. Dicit ergo quamuis ego cō/
queſtus ſum ad deos de deceptione meę coniugis ⁊ nihil mihi profuit.
tñ tanꝗ deſpatus dicā ꝟba vltima. dicit ꝗ cōiugis non quā habebat ſꝫ
quā habere ſperabat¶ Nil profeci Hic loquit̃ ſm epycureos qui nō ſpe
rant poſt hanc vitā premiū nec ſupplicium. Juxta illud. Nec bene pro
merito capitur nec tangitur ira Extrema hora: ſicut in quarto eneidos
¶ Jncubuitꝗ thoro diciteꝗ nouiſſima ꝟba. moriens. id eſt ſtatim mori
turus¶ Jncipe menalios. Hic eſt fictio noue pſone et loquit̃ ad rem ir/
rationabilem per proſopeyam figurā ſcꝫ ad phyſtulam quā vocat tibi
am que eſt inſtrumentū longū ad modū tibię. Dicit ergo ad ſuum ma/
giſtrū muſicū. Jncipe mecum dicere carmina menalia. id eſt optia: qa
menalus eſt mons vbi fuerunt optimi poetę qui locuti ſunt de amorib9
paſtorū. ⁊ dicit̃ iſte ꝟſus interſcalaris ſicut ſunt aliqui dies in kalēdario
qui ſępe reſumunt̃: ſicut eſt dies biſſextil'¶ Mopſo nyſa dat̃. Hic icipit
carmen miſerabile et doloroſuꝫ. quia nyſa vxor ſua datur alteri marito
ſcꝫ mopſo¶ Quid non ſperemus amantes? quia amatores ſperant oīa
fieri poſſibilia imo etiā ſperant illa que ſunt contra naturā. eſt eñ con/
tra naturā ꝙ illa ſpecioſa nyſa det̃ illi ruſtico. ſcꝫ mopſo ſicut et contra
naturā eſt ꝙ gryphes ⁊ equi diligant ſe inuicē ⁊ ꝙ damme timidi canum
ibant ſil' cū canibus Eſt autē gryphes volatile habens corpus ſicut leo
et caput ⁊ pedes aquilę. ⁊ naturalit' odit equos. Damma eſt dubij gene
ris ⁊ eſt aīal cornutū timens canes gryphes habet vltimā breueꝫ ſicut
noīa gręca ¶ Mopſe nouas. quia anquitus vxores nocte ducebantur
ad maritos cū facibus¶ Sparge marite. quia conſuetudo erat ſparge/
re nuces quando ſponſus erat cū ſponſa. vt pueri vacantes raptū nucuꝫ
cū mgno ſtrepitu caſſando et colligendo illas nuces impedirent audiri
colloquiuꝫ ſponſi cuꝫ ſponſa. et eſt Oeta mons altus in thracia vel in
theſſalia vbi vident̃ ſtellę occidi ſicut in ida vident̃ oriri. ⁊ eſt veſperus
ſtella prima noctis. Juxta illud. Veſperus eſt ſtella. etcꝫ. ¶ Jncipe me/
nalios. Jterꝫ reſumit ꝟſuꝫ interſcalareꝫ. O digno coniuncta viro.
Nunc inſultat ⁊ obiurgat illi Nyſę que dimiſit oẽs alios maritos ꝓ
illo ruſtico Mopſo. ⁊ eſt ſarcoſmos hoſtilis deriſio. quaſi diceret. Tu
es miſerrima que diligis illū ruſticū ⁊ dimittis me ⁊ meā phyſtulā qui
habeo ſupcilia aſpa et piloſa ⁊ barbā longaꝫ. quia ſunt ſigna fortis vi
ri ⁊ robuſti. Juxta illud. Eſt hō piloſus fortis vel luxurioſus¶ Nec cu
rare deū. id eſt non putas deos habere curā de rebus inferioribus? Et lo
quit̃ ſm ſtoicos qui dixerunt ꝙ deus circa cardines cœli pambulat: et
noſtra non conſiderat dicentes quod non eſt cura deo de bobus ⁊ aſinis
Jtaꝗ Nyſa credit ꝙ dij eā non puniant. ¶ Sępibus in noſtris Hic da
mon aggrauat ſuuꝫ doloreꝫ ⁊ increpat cupidineꝫ deū amoris qui necdū
fecit hoc maluꝫ matrimoniuꝫ imo multa alia loquitur ergo ad Nyſaꝫ
dicens ꝙ ipſe a puericia eaꝫ cognouit ab illo tempore quando cum ma
tre ſua colligebat poma roſcida. id eſt hūida ſicut ros ⁊ viridia quia pue
ri talia amant¶ Dux ego veſter. Loquitur ad capras ſuas quaruꝫ iaꝫ
erat paſtor. vel loquitur ad Nyſam vel matrē ſuaꝫ quas ad poma du/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

cebat ¶ Alter ab vndecimo .i. tunc erat annoꝝ. xiij. q2 duodecimus non
eſt alter ab vndecimo .immo eſt pͥmus ⁊ tūc incipit pubertas. ⁊ tūc etiā
damon incepit amare ⁊ iam erat mḡnus q2 iam attingebat ad ramos
arboris ⁊ eſt parentheſis (dux ego) q2 vna clauſula ꝯmiſceť cum alia.
¶ Vt vidi vt perij. Notandū eſt ꝙ iſtud aduerbiū vt aliquādo eſt tp̄is
et aliquādo eſt ſimilitudinis. vt vidi. id eſt mox vł poſtq̄ꝫ vidi. vt perij.
id eſt q̄liter perij: vt me malus. id ē qualiť amor fecit me errare. ⁊ ē boe/
theſis: ſed nec cedit vocał vocali illius ꝟbi perij. Nūc ſcio q̄d ſit amor
Hic diffinit amorem deſcribēs eius natiuitatem q2 nūq̄ꝫ fuit natus ex
hominibus manſuetis ſed fuit natus ex montibꝫ aſꝑrimis. ſicut ſunt hiſ/
marus ⁊ rhodope. vł ex hominibus ſilueſtribꝫ ſeclusis ab hūana cōuerſa
tione: ſicut ſunt garamantes ꝑpłi extranei finibꝫ affrice Seuus amor
docuit. Narrat mala que fecit amor q2 medea videns ſe contemptam a
Jaſone interfecit pueros ſuos Crudelis tu quoq̄ꝫ. Increpat etiam
ip̄am medeam vt non videať prorſus excuſari ne ſit tota culpa libidis.
homo etiam qui eſt animal rationale debet habere rationem dominan
tem ſuꝑ inſultū amoris. verūtamē puer ſcꝫ cupido fuit crudeł incitando
et mater fuit crudelis etiam obediendo Nūc ⁊ oues. Hic tanq̄ꝫ deſꝑa
tus optat ꝑuerti totū ordinem nature. q2 poſtq̄ꝫ Niſa quā ipſe cognouit
a pueritia auertiť ab eo optat vt lupus timeat oues ⁊ quercus ferat po
ma rubea ⁊ alnus ferat narciſſum florem optimū ⁊ geneſte ferāt electruꝫ
gummi precioſum. Certent ⁊ cygnis vlule id eſt hupupe que ſunt a/
ues turpes cantent ſicut cygni. ⁊ tityrus paſtor videať in ſiluis cantare
ſicut orpheus optimus lyriſta. ⁊ videať in mari inter delphinas optimꝰ
cythariſta ſicut fuit arion: qui cum fuiſſet deprehenſus a pyratis roga/
uit eos vt diceret vnū carmen in cythara. ⁊ ſtatim congregati ſunt del/
phines circa nauem ad audiendū ſonū. ipſe aūt ſalijt ſuper vnum delphi
nem ⁊ ſic euaſit a pyratis/ ⁊ eſt delphinas accūs grecus et corripit as.
Omnia vł medium. Hic tanq̄ꝫ deſperans optat ꝙ nō ſint amplius
alique herbe immo omnia ſunt in mediū. id eſt ſint in mare. ſicut dicit
Ouidius in primo methamorphoſeos. Omnia ponthus erat. Mare
igiť diciť mediū. q2 tenet plus q̄ꝫ mediū mūdi. Viuite ſilue. viuo ver
bū eſt cū deſꝑatione recedentis ac ſi diceret valete ⁊ viuite ⁊ ad deū ſitis
Preceps aerij. Hic optat p̄cipitari in mari de cacumine alicuꝰ mon
tis. ⁊ ſic mori. ⁊ vult ꝙ niſa habeat iſtud carmē pro munere ab ip̄o mo/
riente Deſine menalios. id eſt non vult amplius cantare poſt morteꝫ.
Hec damon. Hic loquiť poeta dicens ꝙ damon dicit que dicta ſūt
ſed illa que dicenda ſunt non ſunt ꝟba hūana ſed potius diuina. ideo req̄
runt deas carminū q̄ſi dicat. oīa p̄dicta ſunt vtcūq̄ꝫ dicta ſed ad ſeq̄n/
tia neceſſe eſt inuocare diuinū auxiliū vbi homines non ſufficiūt per ſe
ipſos. quia non omnia poſſumus omnes. Alphe.

Effer aquam: ⁊ molli cinge hec altaria vitta
Verbenaſq̄ꝫ adole pingues ⁊ maſcula thura
Coniugis vt magicis ſanos auertere ſacris
Experiar ſenſus. nihil hic niſi carmina deſunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Ducite ab vrbe domũ mea carmina ducite daphnim.
Carmina vel cęlo poſſunt deducere lunam.
Carminibus circę ſocios mutauit vlixis.
Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.
Ducite ab vrbe domũ mea carmina ducite daphnim
Terna tibi hęc p̃mum triplici diuerſa colore
Licia circumdo. terq; hęc altaria circum
Effigiem duco: numero deus impare gaudet
Ducite ab vrbe domũ mea carmina ducite daphnim
Necte tribus nodis ternos amarilli colores.
Necte amarilli modo. ⁊ veneris dic vincula necto
Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim.
Limus vt hic dureſcit. ⁊ hęc vt cera liqueſcit
Uno eodemq; igni ſic noſtro daphnis amore.
Sparge molam. ⁊ fragilis incende bitumine lauros.
Daphnis me malus vrit. ego hanc in daphnide laurum
Ducite ab vrbe domũ mea carmina ducite daphnim.
Talis amor daphnim qualis cum feſſa iuuencum
Per nemora atq; altos quęrẽdo buccula lucos.
Propter aquę riuum viridi procumbit in herba
Perdita nec ſerę meminit decedere nocti
Talis amor teneat. nec ſit mihi cura mederi
Ducite ab vrbe. ⁊c̃.
Has olim exuuias mihi perfidus ille reliquit.
Pignora chara ſui. quę nunc ego limine in ipſo.
Terra tibi mando. debent hęc pignora daphnim
Ducite ab vrbe. ⁊c̃.
Has herbas. atq; hęc ponto mihi lecta venena
Ipſe dedit mœris. naſcuntur plurima ponto.
His ego ſępe lupum fieri ⁊ ſe condere ſiluis
Mœryn. ſępe animas imis exire ſepulchris
Atq; ſatas alio vidi traducere meſſes.
Ducite ab vrbe. ⁊c̃.
Fer cineres amarylli foras. riuoq; fluenti
Tranſq; caput iace: ne reſpexeris. his ego daphnim
Aggrediar. nihil ille deos. nil carmina curat
Ducite ab vrbe. ⁊c̃.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Aſpice corripuit tremulis altaria flammis:
Sponte ſua (dum fere moror) cinis ipſe: bonũ ſit
Neſcio quid certe eſt ⁊ hilas in limine latrat
Credimus: an qui amant ipſi ſibi ſomnia fingunt
Parcite: ab vrbe venit: iam parcite carmina: daphnis

¶ Conſtrue. Effer. i. deferas aquã ⁊ cinge. i. circũda hec altaria vitta.
id eſt faſcia molli id eſt tenui. ⁊ adole. i. incende verbenas id eſt herbas il/
las pingues id eſt craſſas. ⁊ adole thura maſcula id eſt fortia vt ego ex/
periar auertere. i. puertere ſenſus ſanos id ẽ non amantes coniugis mei
ſacris magicis id eſt arte magica. ⁊ nihil deeſt in iſto loco niſi carmina.
id eſt incãtationes deſunt id eſt deficiunt: O mea carmina ducite Da/
phnim. i. meum maritũ. ab vrbe id eſt a ciuitate. domũ id eſt ad domuz
ruſticã. ⁊ carmina id eſt incantationes poſſunt deducere. id eſt deorſum
ducere lunã ex cœlo id eſt de cœlo. ⁊ circe id ẽ illa mulier mutauit carmi
nibus. id eſt incãtationibꝫ ſocios vlixis id eſt illius nobilis. ⁊ anguis. i.
ſerpens frigidus id eſt noxius in pratis id eſt p prata. rumpit. i. amittit
vim ſuã cantando id eſt dum incantat Ducite ab vrbe. ⁊c. O daphni.
Ego circũdo id eſt cingo tibi terna litia id ẽ tria fila hec diuerſa colore
triplici. pmum id eſt in pmis. ⁊ ego duco id eſt traho effigiem id eſt ima
ginem ꝯiugis ter. i. triplicem circa hec altaria. deus gaudet numero im/
pari ¶ Ducite ab vrbe. ⁊c. o Amarylli necte. i. liga ternos colores. i. il/
los triplices colores tribꝫ nodis. ⁊ o Amarylli necte. i. colliga modo id
eſt nunc iſtos colores. ⁊ dic ego necto vincula veneris. i. dee amoris.
¶ Ducite ab vrbe. ⁊c. et vt. i. ſicut. limus. i. terra. dureſcit id eſt fit dura:
vt id eſt ſicut hec cera liqueſcit id eſt fit liquida vno ⁊ eodem igni. id eſt
per ipm ſolẽ ſic id eſt eodem modo Daphnis dureſcat ⁊ liqueſcat amo
re nr̃o. O amarylli ſparge. id eſt infunde molã id eſt far. ⁊ ſalem ⁊ incen
de id ẽ combure lauros fragiles bitumine. id eſt diuino igne ⁊ Daphnis
malus. i. amor anxius vrit me. ⁊ ego ꝯburã hãc laurũ. i. arborem in Da
phnide. i. ꝓpter amorẽ daphnidis Ducite ab vrbe. ⁊c. Talis amor te
neat daphnim q̃lis amor fuit cũ buccula. i. pua iuuenca. procubuit. id ẽ
quieuit in herba viridi pdita. ſ. buccula ꝓpter amorem. ꝓpter. i. iuxta riuuz
aque q̃rendo iuuencũ ſuum p nemora ⁊ p lucos altos id eſt ſiluas ma/
gnas ⁊ ipſa buccula nõ meminit decedere id eſt recedere nocti ſere. i. tar/
de. et talis amor teneat Daphnim nec cura id eſt ſollicitudo mederi id ẽ
dandi medicinã ſit mihi ¶ Ducite ab vrbe. ⁊c. Ille. ſ. Daphnis pfidus
id ẽ malus reliquit mihi has exuuias id eſt veſtes. tanq̃ pignora. i. mu/
nera chara ſui. que. ſ. pignora o terra ego mãdo tibi in ipo limine. i. in in/
troitu domus ⁊ ipſa pignora debẽt Daphnim ipm reducere ab vrbe
¶ Ducite ab. ⁊c. Ipſa mœris. i. ille magicus hõ dedit mihi has herbas
et dedit hec venena mihi lecta. i. collecta pontho. i. in illa inſula: vbi plu
rima venena naſcunt. i. creſcũt. pontho. i. in illa inſula. ⁊ ego vidi mœriz
id eſt illũ magicũ ſepe fieri. i. mutari in lupum. his id eſt herbis. ⁊ vidi
ſe cõdere. i. abſcõdere in ſiluis. ⁊ vidi animas exire. i. extra ire. ſepulchris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

tinis.i.pfundis ⁊ vidi ipm traducere id ē trāſmutare alio.id eſt ad aliū
agꝛ meſſes.i.blada ſatas.i.ſeminatas ❡ Ducite ab vrbe.ꝛcꝫ.o amaryl
li fer.i.porta cineres foras ⁊ iace.i proijce illas trans caput.id ē retro ca
put riuo fluenti.id eſt in aquā currentē.⁊ caue ne reſpexeris retro te. Et
ego aggrediar.id eſt adoꝛiar Daphnim his artibus magicis.⁊ ille da/
phnis nil curat deos ⁊ nil curat carmina.i.incantationē ❡ Ducite ab vr
be.ꝛcꝫ.o amarylli reſpice ipe cinis coꝛripuit.i.rapuit altaria ſua ſpōte
flāmis tremul.i.cū flāmis tremētibꝫ dū moꝛoꝛ id ē tardo ferre.i.porta/
re.et vtinā hoc ſit bonū:certe neſcio quid hoc eſt.et Hylas.i.ille canis.
latrat id eſt clamat in limine id eſt in illo loco.credimus.id eſt ita iudi/
cauimus.an.i.vtꝝ qui amāt fingunt.i.cogitāt ſomnia ſibi.et o carmīa
mea parcite qꝛ nolo āplius cantare quia iā Daphnis venit ab vrbe
❡ Effer aquā.Loquit alpheſibœus in pſona vxoꝛis Tullij vl Daph
nidis loquētis ad ancillā ſuā amaryllidē vt afferat ſibi aquā et alia que
reqrunt ad faſcinū conſtruendū p marito ſuo qui repudiat eā.et vult fa
cere incantōnes et carmina ad mouendū et mutandū animū mariti ſui
vt conuertat ad eā.et precipit ancille ſue afferre aquā ⁊ circūdare altaria
de vitta.id eſt de faſcia vl benda:et debet vitta ſcribi p duplicem tt.
Verbena ſcꝫ.Verbena a vberando dicta eſt qꝛ eſt congrua in ſacrifici/
is amoꝛis qꝛ eſt generatiua lactis et reſpicit mamillas.et inde poteſt di
ci vberina quia confoꝛtat vbena.vel vbera quaſi vuena:quia viridis ſi
cut herbe caſte dicunt a vtute virides.quia vtus non ſeneſcit.Antique
po gloſe habent vbenas.id eſt herbas illas vl folia oliue ❡ Adole id ē
incende vl inflāma maſcula thura.id ē foꝛtia que ſunt ad modū teſticu/
loꝛū ❡ Coniugis vt magicis.i.da mihi pdcā vt poſſim puertere ſenſus
ſanos coniugis mei ❡ Sanos.id eſt non amātes quia p contrariū amā
tes dicunt inſani et non amatoꝛes ſunt ſani ſicut erāt Daphnis et Tul
lius ad vxoꝛes ſuas repudiatas ❡ Nihil hic niſi.i.non dubito quin reuo
cē ad amoꝛē meū Daphnī ſi fiāt incātationes vl carmina ❡ Ducite ab
vrbe.i.ſcio q carmina ꝯpellent Daphnim redire a ciuitate ad domum
ruſticā et paſtoꝛalē vſus vxoꝛem ſuā ❡ Carmina vl cœlo.Facit argu/
mentū ad pbanduꝫ a foꝛtioꝛi q carmina pñt mutare mentes hoim:qa
carmina poſſunt facere q luna deſcendat de cœlo.quia ſoꝛtilegi dicūt q
quando luna eſt in defectu ipa non eſt āplius in cœlo ſed deſcēdit ad ter
rā p incantatōes mulierū.Luna eim habet poteſtatem in cœlo ſup ter
ram et in inferis.Et ideo dicit in eneide.tria vginis oꝛa dyane.Et dici
tur luna quaſi lucentium vna ❡ Carminibus circe.Hic facit aliud
argumentum.quia circe filia ſolis mutauit ſocios Vlixis in beſtias p
ſuas incantationes et p ſua carmina ❡ Frigidus in pratis.Carmina
nedum mutant ſenſum hominis:immo faciunt ſerpentes venire ad in
cantatoꝛem.ita etiam faciam amatoꝛem meuꝫ venire ad me ❡ Terna
tibi.Hic incipit facere faſcinū circūdando altare triplici litio.Et dici
tur litiū quaſi ligatium per quod ligantur ſtamīa textoꝝ intruncata.iō
conuenienter vtit litio ad incantandū amatoꝛes ⁊ ad intrincanduꝫ eos.
Et erant ter tria litia tribus coloꝛibus.ſ.tria roſea ⁊ tria alba et tria
nigra.Et ſic erant noue;ſicut in pncipio Miſſe nouies dicitur Kyri/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

eleyſon.⁊c.diabolus em̄ vult ſuũ ſacrificiũ fieri ſicut diuinũ ¶ Effigiem
duco.qꝛ incantatrices ⁊ malefici faciebant duas imagines vnã de luto ⁊
aliã de cera q̃s imagines ducebant ter circa altare ¶ Numero deus. Aſ
ſignat cauſam quare dicit ter.qꝛ deus gaudet numero ternario vl' impa
re cuiuſmodi eſt ternarius ꝙ eſt diuinus numerus ⁊ perfectus.habꝫ em̄
ꝑncipium medium ⁊ finẽ.ſed poetę ħ echate vl' luna q̃ habet tres pote/
ſtates vt dictum eſt ꝓpter ꝑfectionem dicti numeri ternarij. ¶ Nec te
tribus. Loquit' iterꝫ vxor Tullij ad ancillam ſuam dicens. facias in
quolibet colore p̃dicto tres nodos.⁊ ſic erũt tres nodi: ⁊ dicas Ego ne/
cto vincula amoris.⁊ eſt modus incantandi ſortilegaruꝫ ¶ Limus vt
hic. Ponit aliud myſterium ſacrificiorũ paganorũ. Prius em̄ dictum ẽ
ꝙ fiebant duę imagines.vna de luto.alia de cęra.nunc facit orõnem dep̃
cando ꝙ ſicut vnus ⁊ idem ſol dure facit lutũ ⁊ liquefacit cęram.ita v/
nus ⁊ idem amor reddat cor iſtius amatoris molle ⁊ tenerꝫ.⁊ poſtq̃ cõ/
uerſum fuerit cor amatoris in amorẽ meũ poſſit ꝯfirmari ⁊ ſolidari ſic
lutũ ſolidat' a ſole ¶ Sparge molem. Tãgit aliud myſteriũ qđ fiebat
a maleficijs antiquoꝝ qꝛ fiebat quoddã pulmentuꝫ ex ſale ⁊ farina qđ
dicebat' mola ſalſa quę aſpergebat' ſuꝑ ſacrificium ⁊ ignem holocauſti.
ignis aũt ille fiebat ex lauro quę eſt arbor viridis ſicut amor ⁊ cum ſul
phure quod eſt vehementer ardens ⁊ flãmabile. Et intelligit' ꝑ bitumẽ
quod generat' ex fulmine circa babilonem vbi cadunt multa fulmina:
et eſt quędam terra tenax ad ſignificandũ tenacitatem amoris. ¶ Da/
phnis me malus. Uerba ſunt ipſius qui faciebat maleficiũ.i. ſicut ego
vror amore daphnidis ita ego ꝓpter eũ vrãm iſtam lauꝝ ¶ Tal' amor.
Loquit' optatiue.i.vtinã daphnis habeat talem amorem ſicut buccu
la id eſt parua vacca vl' iuuenca quę eſt feſſa querendo tauꝝ ꝑ nemora ⁊
laſſa procumbit in riuo frigido ⁊ ibi remanet tota nocte. Sic contin/
gat daphnidi amare me ardenter: ⁊ ego nolim ſibi dare remedium ꝑ ar/
tem magicam nec me ſibi iungendo qꝛ iſtis duobus modis refrigeratur
amor ¶ Has olim exuuias. Dicit ꝙ daphnis ſibi dimiſit quędam ve/
ſtimenta ſua in pignus ſui amoris: quę ipſa vult nũc ſepelire in introitu
domus qui eſt locus ſacer ⁊ dicatus veſtę.ſcꝫ deę ignis. Et dicit quod
iſta veſtimenta debent ſibi daphnidem reddere in virtute artis magicę.
et facit proſopopeyam loquendo ad rem irrationabilem.cuꝫ dicit. Ter
ra tibi mando. ¶ Has herbas. Ponit fiduciam in ſuo oꝑe qꝛ herbę ſtꝫ
collectę in pontho inſula vbi ſunt optĩa venena ¶ Ipſe dedit mœris id ẽ
ille qui fuit optimus magicus docuit illam ¶ His ego. Confirmat ꝑ
experientiam ꝙ ars ſua eſt efficax cum ipſa iam mutauit homines ĩ lu/
pos.ipſa etiã vidit ꝙ mœris paſtor magicus reuocabat animas a ſepul
chris ⁊ reſuſcitabat mortuos.⁊ trãſferebat ſegetes vnius agri in alium
agꝝ ¶ Fer cineres. Poſtquã laurus ⁊ imagines p̃dictę ſunt redactę in ci
nerem.illa domina p̃cipit ancillę ſuę afferre cineres ⁊ proijcere eos retro
caput ſuum in riuum fluentem ⁊ non reſpiciat retro. Ad deſignandũ ꝙ
malicia daphnidis ſit deleta ⁊ nũquam redeat amplius in ſuũ errorem
nec amplius dimittat vxorẽ ſuã vl' iubet ꝙ non reſpiciat retro nec vide
at deos ꝙ ſunt in ſacrificio. Dij em̄ ab hominibus nolũt videri niſi mi/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

raculoſe ⁊ ſup naturaliter ¶ Nihil ille deos.i. Daphnis ꝟt deos nõ cura
re de iſtis inferioꝛibꝫ ſicut opinant̃ ſtoici.nec credit ꝙ carmĩa poſſint im
mutare mẽtes hoĩm: ſed ego ꝓbabo ſibi ꝯtrariũ ⁊ ipm̃ reducam ad me.
¶ Aſpice corripuit. Loquit̃ ancilla ad dñam dicẽs Uide quõ ille cinis
ſpõte ſua ſine igne inflãmat altaria q̃ꝺdiu ego retardo ipm̃ ꝑijcere retro
me: ſicut iuſſiſti neſcio q̇d ſignificat.qꝛ Hylas catulus noſter fortit̃ cla/
mat in limine vbi ſunt abſcõdita ueſtimẽta in terra qñ dcm̃ eſt. Terra
tibi mãdo ¶ Credimus. Iſte textus repit̃ varius qꝛ q̇dam habent En
qui amãt.⁊ alij habent An qui amant. Et videt̃ eſſe melius capiendo
an diſiunctiue pro vel: ⁊ eſt trocheus in ſcđo pede hexametri.nam en q̇ ⁊
prima de amant faciunt trocheũ faciendo ſynalimphã non obſtante do
ctrinalis regula. Sedes nulla datur.⁊c.quia iſte liber factus eſt multo
ante alexandꝝ qui locutus eſt ſm̃ vſum metrificandi modernu͡z.⁊ vult
ſibi dicere ancilla vl̃ poeta ſub eius ꝑſona ꝙ neſcit quid eſt de illis magi
cis ⁊ de viſionibꝫ q̃ illic fiunt: ſed credit ꝙ ipi amatores ęſtimant ⁊ ſom
niant tales viſiones fantaſticas in quo notat ꝙ ꝟgilius purgat ſe a ta/
libus magicis incãtationibꝫ ¶ Parcite ab vrbe.id eſt nolo amplius car
minare.qꝛ iam certa ſum ꝙ daphnis venit ab vrbe ad me

¶ Interloquutores Lycidas ⁊ Mœris amici. Egloga nona. Ly.

Uo te mœri pedes.an quo via ducit:in vrbem:

¶ Conſtrue.o Mœri.i.o paſtor.quo i.ad quẽ locũ pedes tui
ducunt te.an quo.i.ad quem locum via ducit te an in vrbem? ¶ Quo
te mœri. Hec eſt nona ęgloga in qua narrant̃ calamitates mãtuę ciui/
tatis de q̃ fuit ꝟgilius quę ciuitas erat iuxta Cremonã ciuitatẽ q̃ cre/
mona fauebat Antonio ꝯtra Auguſtũ: ſed capta fuit ab auguſto violẽ
ter ⁊ dedit eã auguſtus ſuis militibꝫ.⁊ qꝛ illa poſſeſſia nõ erat ſatis am
pla: data eſt eis mãtua quã dure tractauerunt ſic ꝙ Arrius centurio vo
luit interficere ꝟgilium volentem defendere agros ſuos ⁊ coactus ẽ ꝟgi
lius relinquere locum ⁊ dimiſit ꝓcuratorem ſuum cui ordinauit facere
de poſſeſſionibus quod melius eſt ⁊ obedire illi tyrãno donec fieret aliq̃
alia bona ꝓuiſio. Et finguntur hic duo paſtores.ſcꝫ lycidas ⁊ mœris ꝓ
curator ꝟgilij ⁊ querit lycidas a mœri.quo vadis.vl̃ ad quem locu͡z pe
des tui portant te vtꝝ ne ad vrbem? Mœ.

O lycida viui ꝑuenimus.aduena noſtri
(Quod nunq̃ꝫ veriti ſumus) vt poſſeſſor agelli
Diceret: hęc mea ſunt: veteres migrate coloni
Nunc victi triſtes (qm̃ ſors omnia verſat)
Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hędos
¶ Conſtrue ſic.o lycida nos viui.id eſt diu viuentes ꝑuenimus ad iſta͡z
miſeriam.quod id eſt quam miſeriam nunquã veriti ſumus.id eſt nũq̃ꝫ
dubitauimus vt aduena poſſeſſor id eſt extraneus poſſeſſor noſtri agel
li.i.agri.diceret id eſt auderet dicere.hęc mea ſunt ⁊ vos coloni.i.habita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

tores veteres id eſt antiqui.migrate id eſt recedite.⁊ nos ergo triſtes vi
cti mittimus hos hędos illi aduenę.ſ.iſtud donū hędorum quod nō be
ne ꝟtat id eſt proficiat.quia ſors id eſt fortuna verſat.id eſt mutat oīa.
¶ O lycida viui. Reſpondet Mœris.o Lycida vix viximus vſqꝫ ad
iſtam miſeriam quā nunquā ſperauimus.ſcꝫ quod extraneus homo au
deret dicere Veteres migte coloni ab iſto agro quia non eſt veſter ſꝫ no/
ſter.Et dicitur notanter quod nunquā veriti ſumus quia iacula pręui/
ſa minus feriunt ⁊ leuius lędit quicquid pręuidimus ante.Jdeo nūc vi
cti triſtes portamus hędos ⁊ dona illi aduenę tyranno quod donum nō
vertat ſibi in bonum.ſed ſibi male proficiat quia fortuna om̄ia verſat.
ſed vtinā iſtud vertatur in peius Ly.

Certe equidem audieram qua ſe ſubducere colles
Incipiunt:molliqꝫ iugum demittere cliuo
Vſqꝫ ad aquā:⁊ veteris iam fracta cacumina fagi.
Omnia carminibus veſtꝝ ſeruaſſe menalcam.

¶ Conſtrue ſic.Equidem id eſt certe.Ego audieram Menalcā veſtꝝ
ſeruaſſe id eſt retinuiſſe omnia ſcꝫ pręedia carminibus ea ꝑte ſcꝫ qua col/
les incipiunt ſubducere id eſt in campos diſſolui.⁊ qua montes incipi/
unt dimittere id eſt deorſum mittere.iugum. id eſt ſummitatem.cliuo
molli id eſt aſcenſu dulci vſqꝫ ad aquā.⁊ vſqꝫ ad cacumina id eſt ſummi
tates fagi id eſt illius arboris antiquę ¶ Certe ęquidem.Reſpondet ly
cidas ⁊ querit quomodo poteſt hoc fieri:quia ego audieraꝫ ꝙ ueſter me
nalcas id eſt ꝟgilius tuebatur totam mantuā ⁊ deſcripſit illam patriā
et fines eius ⁊ ſituationem Mœ.

Audieras:⁊ fama fuit:ſed carmina tm̄
Noſtra valent lycida tęla inter martia:qꝫtum
Chaonias dicunt aquila veniente columbas
Quod niſi me quacūqꝫ nouas incidere lites
Ante ſiniſtra caua monuiſſet ab ilice cornix:
Nec tuus hic mœris:nec viueret ipſe menalcas

¶ Conſtrue ſic.Verum eſt quod tu audieras ⁊ fama id eſt rumor fuit
ſed voſtra carmina tantum valent.id eſt poſſunt inter tęla martia.id ē
inter facta bellicoſa quantūm homines dicunt columbas.id eſt illas a/
ues.chaonias id eſt Epiroticas valere ip̄a aquila id eſt aue illa venien
te qđ niſi Cornix id eſt illa auis monuiſſet ſiniſtra ab ilice id eſt a quer
cu.caua id ē cōcaua me Mœrim incidere id eſt abſcindere.lites nouas.
id ē mḡnas lites cōtra Centurionem.quacunqꝫ ſcꝫ rōne.nec tuus Mœ
ris viueret hic id eſt in mantua.nec ip̄e menalcas viueret hic id ē in mā/
tua ¶ Audieras.Reſpondet Mœris.Bene potuiſti audire ⁊ veꝝ fuit
ꝙ ꝟgilius bene erat dilectus ab Auguſto propter ſua carmina.⁊ erat
ei mātua recōmendata ꝑ ꝟgilium.ſed nunc in furore belli carmīa nihil
proſunt ſicut non valet paruū augurium adueniente maiore.nā in cha/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

onia ſilua grecie in qua columbe dant reſponſa ⁊ auguria. ſi ſuperuenie/
at aquila tunc ceſſat augurium columbe ¶ Quod niſi me. id eſt ſi ego nõ
preuidiſſem mihi ego ⁊ Menalcas fuiſſemus nunc mortui. ſed per au/
gurium cognouimus ꝙ non debeamus reſiſtere arrio centurioni. ⁊ po/
nit modum augurij. q2 cornix que eſt auis garrula ⁊ que aliquando in/
uadit alias aues deſcendit a ſiniſtris ſuper ilicem cõcauam qđ fuit nob
augurium ꝙ armigeri garruli deſcenderent ſuper ilicem. id ē ſup mantuã
patriam fertilem. ⁊ quia deſcendit a ſiniſtris ideo erat malũ ſignũ. ⁊ ar/
bor concaua ſignabat incolas eſſe fruſtratos bonis ſuis: ⁊ q2 malum ē
contra augurium recalcitrare ideo cognouerunt Moeris ⁊ Menalcas
quod non debebam reſiſtere litibus. immo recedere. Juxta illud Ca/
thonis. Cede locum. ⁊c.

Ly.

Heu cadit in quẽquam tm̃ ſcelus: heu tua nobis
Pene ſimul tecum ſolatia rapta menalca
Quis caneret nymphas: quis humũ florentibus herbis.
Spargeret: aut viridi fontes induceret vmbra
Vel que ſublegi tacitus tibi carmina nuper:
Cum tu ad delicias ferres amaryllida noſtras.
Tityre dum redeo (breuis eſt via) paſce capellas:
Et potũ paſtas age tityre ⁊ inter agendum
Occuſare capro (cornu ferit ille) caueto

¶ Conſtrue. Heu id ē prochdolor. tantum ſcelus id eſt nephas. cadit.
id eſt incidit in quẽquam. Heu o menalca tua ſolatia ſunt pene. i. qua
ſi ſimul tecũ. i. cum teipſo rapta id ē excepta a nobis. Quis caneret id eſt
cantaret nymphas. i. carmen bucolicũ ſi ꝟgilius fuiſſet mortuus? ⁊ qs
ſpargeret id eſt cooperiret. humũ id ē terram herbis florentibus. aut qs
induceret id eſt tegeret fontes vmbra viridi. Aut quis caneret carmina
que ego tacitus ſublegi. i. furatus ſum tibi nuꝑ cum id eſt quãdo tu fer
res id ē duceres Amaryllida. i. amicam noſtrã ad delicias noſtras. o Ti
tyre paſce capellas dum redeo id eſt reuertar ⁊ via eſt breuis. ⁊ o Tityre
age id ē duc capellas paſtas id ē ſaturatas potũ id ē ad potandũ. ⁊ int
agendũ id ē dũ tu ducis caueto id ē caueas occurſare. i. obuiare Capro
id ē Arrio. quia ille arrius ferit id eſt nocet cornu id ē gladio ¶ Heu ca/
dit Lycidas admirando ꝯdolet quomodo poteſt eſſe tyrannus taꝫ cru
delis ꝙ interficeret virum tam ſolemnem ſicut erat ꝟgilius qui non finiu
erat adhuc carmina ſua. immo fuiſſent mortua cũ eo ¶ Quis caneret.
id eſt ſi ꝟgilius fuiſſet mortuus quis feciſſet bucolica ⁊ georgica ⁊ agri
culturas: ¶ Vel que ſublegi. Fingit em̃ ſe ſuſtuliſſe Virgilio ſua car/
mina quãdo virgilius ibat ad Amaryllidã. i. romã que vꝫ amor trãſpo
nendo litteras ¶ Tityre. Hic ꝟgilius recõmendat ſuas poſſeſſiones
ſuo procuratori. quia ꝟgilius vadat romam ⁊ ſtatim redibit. quia bre/
uis via ē. ⁊ ſꝑabit habere promiſſionẽ ⁊ remediũ ab Auguſto ceſare cõ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

tra tyrannũ arriũ ¶ Et inter agendum .iter debes agere illud qđ ſequitᷣ ſcʒ occurrere vl' obuiare capro .ſ. arrio .ſed caute agendum ē ei blandiēdo et non rigorem faciendo qꝛ ille caper cornu petit vl' ferit qꝛ ꝑcutit gla/dio .occurſare eſt frequentatiuũ de occurro Mœ.

Immo hec que varro nec dum ꝑfecta canebat
Uarre tuũ nomen (ſuꝑet modo mantua nobis:
Mantua ve miſere nimium vicina cremone)
Cantantes ſublime ferent ad ſidera cygni.

¶ Cōſtrue. Immo q̇s cātaſſet hec carmīa q̄ ipe ṽgilius canebat .i. ꝯponebat varro .i. illi duci necdū ꝑfecta .i. q̄ nō erāt ꝯpleta .o varre .i. o dux cygni .i. poete cātantes. ferēt .i. portabūt tuum nomen ſublime .i. nobile ad ſidera mō .i. dūmodo mantua .i. nrā ciuitas ſuꝑet .i. ſupſit nobis mā/tuanis. dico mātua vicina .i. ꝓpinqua nimiũ cremone .i. illi opido ¶ Immo hec. Prius dt. lycidas q̇s caneret nymphas: ſic dt mœris. q̇s caneret carmen qđ ego incœpi varro amico meo qđ non eſt adhuc limitatũ nec perfectũ. ⁊ ītelligit eneidē quā facere ꝓpoſuerat ī honorē ceſaris ¶ Uarre tuũ nomē .i. nūc maneat nomē tuũ nobis ꝓpiciũ vt tm̄mō nob reddatur mātua ¶ Mātua ve miſere .i. defleo miſeriā mātue q̄ nullo mō malefecit ꝯtra auguſtũ: ſʒ patitᷣ multa dāna ꝓpt' vicinitatē cremone ciuitatis q̄ tenebat ꝑtem antonij ¶ Cātantes. o varre fac reddere mātuā ⁊ cygni .i. poete cādidi leuabūt nomē tuũ vſq; ad aſtra Ly.

Sic tua cyrneas fugiant examina taxos
Sic cytiſo paſte diſtentent vbera vacce.
Incipe ſi quid habes: ⁊ me fecere poetam
Pierides ſunt ⁊ mihi carmina: me quoq; dicunt
Uatem paſtores: ſed non ego credulus illis
Nam neq; adhuc varro videor nec dicere cynna
Digna. ſed argutos interſtrepe anſer olores

¶ Cōſtrue. o mœri incipe cātare ſi q̇d habes. ⁊ ſic .i. eo pacto oro vt tua examīa .i. tue apes fugiāt taxos cyrneas .i. illas arbores ſic dictas. ⁊ oro ꝙ vacce paſte .i. ſaturate diſtentent .i. replcāt vbera .i. mamillas lacte In/cipe ḡ ſi q̇d hēs ⁊ pierides .i. ille muſe me fecere poetā. ⁊ carmīa ſunt mihi .i. apđ me hēo carmīa: ⁊ paſtores dicunt .i. noīant me vatē .i. poetā. ſʒ ego nō ſum credulus illᷣ: ſʒ ego nō videor dicere carmīa q̄ ſunt diḡ varro id ē illo poeta vl' cynna .i. illo poeta. ſed ego tanq; anſer videor ſtrepe .i. ſtrepitũ emittere intᷣ olores .i. cygnos argutos .i. ſonoros ¶ Sic tua. hic lycidas adiurat mœrim vt dicat vnũ carmen. ⁊ eſt mos loquēdi. ſicut ſi diceret. ſic deus te adiuuet tua .i. exoro ꝙ om̄ia tua pſꝑent ⁊ ꝙ oēs apes tue fugiāt taxos cyrneas .i. cyrne regioīs .ſ. ꝑtis grecie vbi ſunt multi taxi arbores peſtifere apibus depcor etiā vt vacce tue poſt paſtũ repleātᷣ lacte. ⁊ iō incipe ſi q̇d habes .i. dic ſi ſcis aliqđ carmen qꝛ ego libentᷣ audiam. nā etiā ego ſum poeta ⁊ muſe fecerūt me poetā ¶ Me quoq; dicūt Loquitᷣ humilitᷣ nec audet ſe dicere poetā ſʒ ſolũ ꝙ paſtores reputāt eũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

talem.nec audet dicere ꝙ viri ſapientes reputauerũt eum vatem. ꝟgili/
us em̃ fuit poeta verecundus ſicut dcm̃ eſt in ꝑncipio huius libri.Sed
nõ.i.nõ credo paſtoribꝫ.nã neqꝫ.i.varrus fuit magnus poeta.iõ ſibi ma
gis credere ꝙ̃ paſtoribꝫ.nec videor eẽ dignus dicere carmĩa dig̃ cynna ꝗ
fuit altiloquus poeta:ſed videor inter ſtrepe.i.diſcordãter canere vł impꝫ
fecte ſicut anſer canit inter olores vł cygnos ꝗ optime cantãt.ꝛ dr̃ argu
tos olores.i.ſonoros ſicut prius forte ſub arguta Meli.

Id quidem ago.ꝛ tacitus lycida mecũ ipſe voluto
Si valeam meminiſſe.neqꝫ eſt ignobile carmen
Huc ades o galathea:quis eſt nam ludis in vndis?
Hic ver purpureum varios hic flumina circum
Fundit humus flores.hic candida populus antro
Imminet.ꝛ lentę texunt vmbracula vites
Huc ades:inſani feriant ſine littora fluctus:

¶ Conſtrue.id quidẽ ago.i.cogito apud me facere aliquod carmẽ.o ly
cida ipe tacitus cogitabũdus voluto.i.ꝯſidero mecum ſi valeã.i.ſi poſ
ſim meminiſſe illoꝝ carminũ ꝛ carmẽ meũ non eſt ignobile.i.inutule.o
galathea.i.o amica:huc ades.i.venias quis ludus.i.quę delectatio ẽ in
vndis.i.aquis:ꝛ hic ver.i.tempus purpureum.i.delectabile ẽ apđ nos.
et humus.i.terra fundit.i.ſpargit varios flores circum flumina.i.in cir/
cuitu fluuiorum.ꝛ populus illa arbor candida imminet antro.id ẽ in
fouea ꝛ vites lentę.id eſt flexibiles texunt.i.ꝯponũt vmbracula.o huc
ades.i.venias ꝛ ſine.i.ꝑmitte vt fluctus inſani.i.mg̃ni feriãt.i.tãgãt lit
tora ¶ Id q̃dem.Loquit̃ mœris.ego etiã cogito apud meip̃m aliquod
carmẽ glorificũ in memoriã mei ꝛ cęſaris ſi poſſum memorari:qꝛ tribu
lationes mundanę impediũt memoriã ¶ Huc ades.Nunc inuocat ga/
latheã q̃ fuit vna nymphaꝝ quã amauit ciclops ꝛ vocauit eã vt dimiſ
ſis fluctibꝫ veniret ad ip̃m ſupꝫ terrã dr̃ ergo.O galathea amica mea.i.
cęſar huc ades.i.reſpice nos mãtuanos.qꝛ non eſt delectatio in vndis ſi
cut in terra vbi ſunt flores ꝛ flumina ꝛ arbores.vmbroſę vites.veni ꝗ̃ et
permitte fluctus furioſos ꝟberare littora Ly.

Quid:quę te pura ſolum ſub nocte canentem
Audierã:numeros memini ſi verba tenerem

¶ Conſtrue.O mœri quid facis de illis carminibus q̃ ego audieram
hoc dicto te canente ſolum ſub nocte pura.id ẽ ſerena ꝛ ego memini nu
meros.i.metra ſi tenerẽ.i.ſi haberem in mẽte verba.¶ Quid quę.Loq̃
tur lycidas o mœri quid facies de ilł carminibꝫ quę ego audiui te face/
re tota nocte.qꝛ bñ audiui ſonũ ꝛ numeꝝ ſcꝫ ꝙ faciebas ꝟſus hexame/
tros:ſed nõ potui diſtincte percipꝫ ꝟba tua vbi notat̃ ꝙ metra melius
fiunt in tempore ſereno ꝛ ſub ſilentio. Mœris

Daphni quid antiquos ſignorum ſuſpicis ortus
Ecce dyonei proceſſit cęſaris aſtrum
Aſtrum quo ſegetes gauderent frugibus.et quo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Duceret apꝛicis in collibus vua coloꝛem.
Inſere daphni piros carpent tua poma nepotes
Omnia fert etas: animum quoqꝫ. ſepe ego longos
Cantando puerum memini me condere ſoles
Hinc oblita mihi tot carmina: vox quoqꝫ mœrim
Jam fugit ipſa. lupi mœrim videre pꝛioꝛes.
Sed tamen iſta ſatis referet tibi ſepe menalcas
¶ Conſtrue ſic. o Daphni quid .i. q̄re reſpicis oꝛtus antiquos ſignoꝛū.
id eſt ſtellaꝝ: ecce aſtꝝ .i. ſtella ceſaris dyonei .i. venerei proceſſit .i. oꝛtuz
eſt dico aſtꝝ quo ſcꝫ aſtro ſegetes .i. frumēta gauderent .i. matureſcerent
frugibꝫ. id eſt fructibus ſuis et quo aſtro vua duceret .i. haberet in colli/
bus apꝛicis .i. amenis coloꝛem. o Daphni inſere .i. plāta piros .i. illas
arboꝛes. nepotes .i. ſucceſſoꝛes carpent tua poma. etas id eſt tempꝰ. fert
id ē aufert om̄ia: etiā etas aufert aīm .i. memoꝛiā: ego ſepe .i. plerūqꝫ me
mini me pueꝝ .i. cum eſſem puer ꝯdere .i. finire lōgos ſoles .i. magnos di/
es cantādo: et nunc tot carmīa ſunt oblita mihi id ē a me. et ipa vox fu
git me mœrim et lupi p̄oꝛes videre .i. viderūt mœrim. tamē menalcas.
id eſt ille paſtoꝛ referet .i. cātabit tibi ſepe iſta carmina q̄ oblitus ſuꝫ.
¶ Daphni qd. Hic loquit̄ mœris ad daphnidē et q̄rit q̄re reſpiciebas
ſtellas: et p̄t rn̄deri ꝙ reſpiciebat aſtꝝ ceſaris dyonei .i. de gn̄e dyones.
qꝛ fuit filius veneris   Aſtꝝ q̊ ſegetes. Hic ē anadyploſis qꝛ ꝟſus inci
pit ſicut p̄cedēs finiuit et ē epherexegeſis expō̄ p̄oꝛis: et ē illd aſtꝝ quedā
ſtella noua: quā vidit Auguſtꝰ qn̄ faciebat ludos funebꝛes pr̄is ſui et
fuit viſa in mēſe q̄ntili qn̄ ſegetes et vinee matureſcūt et ille mēſis ſoꝛti
tur nomē iulij ceſaris. et in h̄ laudat̄ Auguſtꝰ ceſar. et poſt iſtā laudē po
ſtulat̄ ab eo pꝛoſp̄itas in t̄ra mātuanoꝝ. nō ſolū p p̄n̄tibus ſed etiā pro
futuris nepotibus cum dicit Inſere daphni piros.   Oīa fert etas .i.
aufert p̄ pꝛotheſim ⁊ eſt ſenſus Nemo eſt p̄petuus immo nec memoꝛia
eſt p̄petua niſi p̄ pulchꝛa geſta ⁊ mag̃ bn̄ficia: ideo oꝛat ceſarē vt in vi/
ta ſua faciat aliqua dig̃ memoꝛia poſt moꝛtē   Sepe ego. Ego ꝟgili
us cātaui multis diebus blādiendo ceſari: ſed memoꝛia tribulatōis con
turbauit ſenſus meos. ⁊ oblitus ſum carminū que feci: ⁊ non plus poſ/
ſum cātare ꝙ̄ ille qui efficit̄ raucus quē pꝛius lupi viderunt   Phi em̄
dicunt ꝙ quādo lupus pꝛius vidit hoīem ꝙ̄ videat̄ ab illo efficit hoīeꝫ
viſum raucū. vn̄ tractū eſt illud. Lupus eſt in fabula: qn̄ pꝛius aduenit
ille de quo fit ſermo qꝛ tunc tacemus ⁊ efficimur muti.   Sed tamen
iſta. Locutꝰ eſt ꝟgilius de ſeipō ſub p̄ſona mœris. nūc idē facit ſub p̄ſo
na menalce. ⁊ dicit o mœri ego non poſſum cātare carmina oblita: ſed
Menalcas ea cantabit   Ly.
Cauſando noſtros in longum ducis amoꝛes
Et nunc omne tibi ſtratum ſilet equoꝛ. ⁊ omnes
Aſpice ventoſi ceciderunt murmuris aure
Hinc adeo media eſt nobis via. nāqꝫ ſepulchꝛum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Incipit apparere bianoris. hic vbi denſas
Agricolę ſtringunt frondes. hic mœri canamus
Hic hędos depone. tn̄ veniemus in vrbem
Aut ſi nox pluuiam ne colligat ante veremur
Cantantes licet vſq; minus via lędet. eamus
Cantantes vt eamus. ego hoc te faſce leuabo

Conſtrue ſic. O mœri tu ducis in longū id eſt differs nr̄os amores id eſt noſtrā voluntatē. cauſando. id eſt allegando ⁊ nunc om̄e ęquor. id eſt mare ſtratū. id eſt tranquillū. ſilet. i. iacet tibi. ⁊ aſpice om̄es aurę. id eſt venti murmuris. i. tumultus ventoſi ceciderunt hinc. i. ab iſto loco media via eſt nobis ⁊ ſepulchrū bianoris. i. ꝯditoris mantuę incipit apparere. i. videri a nobis. ⁊ o mœri canam⁹ hic vbi. i. poſtq̄ agricolę ſtringunt. i. ꝯcutiunt. frondes denſas. i. folia mag̃. ⁊ o mœri depone hic hędos: tn̄ nos veniemus in vrbē. i. ad mātuā. aut ſi veremur. i. ante timemus ne nox colligat. i. habeat pluuiā. i. hymbrem vſq; eamus cātantes id eſt lęti licet. i. honeſtū eſt qꝛ via. i. iter minus lędet. ⁊ ut eamus. i. ſi eamus cantantes ego leuabo. i. alleuiabo te hoc faſce id ē onere hędorum

Cauſando. Loquit̄ lycidas ad mœrim dicens. tu occupas tempus cauſando ⁊ allegando. ⁊ differs amores nr̄os. i. illud qđ deſidero audire ſcʒ carmina. ⁊ nūc ē tempus acceptabile ad cantandū: qꝛ mare eſt placatū quod ē ſignū ſerenitatis. in quo ſignificat ſpem ſalutis. ⁊ recuꝑandi agros mātuanos ⁊ venti ceſſauerūt ⁊ breuis ē via vſq; ad mantuā. id ē tribulatio finiet̄ in breui Nāq; ſepulchꝝ. Probat ꝙ breuis eſt via. ac ſi diceret ego tam video cāpanilia ciuitatis et ſepulchꝝ. bianoris fundatoris mantuę: ſuꝑ cuius tumulū erat ſtructa alta pinus Hic vbi denſas. Dicit hic eſt locus frōdoſus et delcābil' ad cantandū. iō o mœri depone hędos tuos et quieſcamus Veniemus in vrbē. i. non obſtante carmine habemus ſatis tꝑis vt veniamus de die in vrbem Aut ſi id ē ſi timeas noctē quę adducit pluuiā vadamus ſꝑ cantādo et ſic erit via breuis et ego portabo onus tuum Moe.

Deſine plura puer: ⁊ quod nunc inſtat agamus
Carmina tum melius. cum venerit ipſa canemus.

Conſtrue ſic. O puer deſine id eſt ceſſa plura quęrere. et agamus illud quod nunc inſtat. id eſt qđ eſt neceſſariū nos canemus carmina. tuꝫ melius. i. multo meliora cum ipē id eſt cęſar venerit Deſine plura. Loquit̄ mœris ad Lycidam dicens ꝙ eſt tempus cantādi donec venerit Cęſar qui eſt impeditus in bello artico.

Poeta de Galli inſano amore Egloga decima ⁊ vltima.

Xtremū hunc arethuſa mihi concede laborem
Pauca meo gallo: ſed q̄ legat ipſa lycoris
Carmina ſunt dicenda. neget quis carmina gallo?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Sic tibi cum fluctus ſubterlabere ſicanos
Doris amara ſuam non intermiſceat vndam:
Incipe ſollicitos galli dicamus amores
Dum tenera attondent ſimę virgulta capellę:
Non canimus ſurdis: reſpondent omnia ſiluę
Quę nemora: aut qui vos ſaltus habuere puellę
Naiades: : indigno cum gallus amore periret:
Nam neqꝫ parnaſi vobis iuga: nam neqꝫ pindi
Vlla moram fecere: neqꝫ aonię aganippę
Illum etiam lauri: etiam fleuere miricę
Pinifer illum etiam ſola ſub rupe iacentem
Menalus: ⁊ gelidi fleuerunt ſaxa lycęi
Stant ⁊ oues circum: noſtri nec penitet illas
Nec te pęniteat pecoris diuinę poeta
Et formoſus ouis ad flumina pauit adonis
Venit ⁊ opilio: tardi venere ſubulci
Vuidus hyberna venit de glande menalcas.
Omnes vnde amor iſte rogant: tibi venit apollo
Galle quid inſanis: inquit: tua cura licoris
Perqꝫ niues alium perqꝫ horrida caſtra ſecuta eſt
Venit ⁊ agreſti capitis ſiluanus honore
Florentes ferulas ⁊ grandia lilia quaſſans
Pan deus arcadię venit: quem vidimus ipſi
Sanguineis ebuli baccis minioqꝫ rubentem.
Et quis erit modus: inquit amor non talia curat
Nec lachrymis crudelis amor: nec gramina riuis.
Nec cytiſo ſaturantur apes: nec fronde capellę:
Triſtis at ille tamen cantabitis arcades inquit
Montibus hęc veſtris ſoli cantare periti
Arcades: o mihi tum quaꝫ molliter oſſa quieſcent
Veſtra meos olim ſi phyſtula dicat amores
Atqꝫ vtinam ex vobis vnus veſtriqꝫ fuiſſem
Aut cuſtos gregis: aut maturę vinitor vuę
Certe ſiue mihi phillis: ſiue eſſet amyntas
Seu quicũqꝫ furor. quid tum ſi fuſcus amyntas
Et nigrę violę ſunt ⁊ vaccinia nigra:
Mecum inter ſalices lenta ſub vite iaceret

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Serta mihi phillis legeret. cantaret amyntas
Hic gelidi fontes. hic mollia prata lycori
Hic nemus. hic ipſo tecum cōſumerer ęuo
Nunc inſanus amor duri me martis in armis
Tela inter media. atqꝫ aduerſos detinet hoſtes
Tu pꝛpcul a patria (nec ſit mihi credere tantu3)
Alpinas ab dura niues. ⁊ frigora rheni
Me ſine ſola vides. ab te ne frigora ledant
Ah tibi ne teneras glacies ſecet aſpera plantas
Ibo. et chalcidico q̄ ſunt mihi condita verſu
Carmina. paſtoris ſiculi modulabor auęna
Certum eſt in ſiluis inter ſpelęa ferarum
Malle pati. teneriſqꝫ meos incidere amores
Arboribus. creſcent illę. creſcetis amores.
Interea mixtis luſtrabo menala nymphis
Aut acres venabor apros. non me vlla vetabunt
Frigora: parthenios canibus circūdare ſaltus
Iam mihi per rupes videor. lucoſqꝫ ſonantes
Ire. libet partho torquere cydonia cornu
Spicula. tanq̄ꝫ hęc ſint noſtri medicina furoris
Aut deus ille malis hominum miteſcere diſcat
Iam neqꝫ hamadryades rurſus. nec carmina nobis
Ipſa placent. ipſę rurſus concedite ſiluę
Non illum noſtri poſſunt mutare labores.
Nec ſi frigoribꝰ medijs. hebrūqꝫ bibamus.
Scythoniaſqꝫ niues hiemis ſubeamus aquoſę
Nec ſi cum moriens alta: liber aret in vlmo
Ethyopum verſemus oues ſub ſydere cancri
Omnia vincit amor ⁊ nos cedamus amori.
Hęc ſat erit diuę veſtrum ceciniſſe poetam
Dum ſedet: ⁊ gracili fiſcellam texit hibiſco
Pierides. vos hęc facietis maxima gallo
Gallo. cuius amor tm̄ mihi creſcit in horas.
Quantum vere nouo viridis ſe ſubijcit alnus
Surgamus ſolet eſſe grauis cantantibus vmbra.
Iuniperi grauis vmbra nocent ⁊ frugibus vmbrę
Ite domū ſaturę venit heſperus ite capellę

¶ Conſtrue.o arethuſa.i.o muſa ꝯcede mihi hūc laborē extremū quia
pauca carmīa ſunt dicenda.i.canēda meo gallo.i.amico meo.ſꝫ carmina
que ipa lycoris.i.amica ipius galli leget ꝙs neget carmīa gallo.i.in ho/
norē galli fcā ꝛ ſic.i.ſicut me iuuab doꝛys mr̄ aquaꝝ tecū adiuuet qn̄ labe
re.i.laberis ſubť fluct⁹ ſycanos.i.ſubť mare ſilicē ſe ꝛ doꝛ ys.i.mater aqrū
amara.i.ſalſa non intermiſceat vndā ſuā.i.mare ſalſum tibi.o arethu/
ſa incipe mecū ꝛ dicam⁹.i.canamus amoꝛes ſollicitos.i.anxios galli.id
eſt illius poete dū capelle ſime.i.hn̄tes nares p̄ſſas.attondent.i.moꝛdēt
virgulta tenera.i.frutices teneras ꝛ nō canim⁹.i.cātamus.ſurdis.i.non
audientib⁹ ſilue rn̄dēt.i.cantabūt nobis oīa.o puelle nayades q̄ nemoꝛa
aut q̄ ſaltus.id eſt cāpi.habuere.id ē tenuere vos cū gallus ꝑiret.id eſt
moꝛireť indigno amoꝛe.nā neqꝫ iuga.i.ſummitates ꝑnaſi.i.illius mon
tis.ꝛ pyndi.i.alterius mōtis nō fecere.i.nō fecerūt vobis vllā moꝛā.id ē
aliquā tardatōem nec aganippe aonie.i.ille fons boetie nō fecit vobis
moꝛā.ꝛ lauri id eſt ille arboꝛes ꝛ myrice.i.alie arboꝛes fleuerūt illū gal
lum ꝛ menalus.i.mons.pinifer.i.ferēs pinū fleuit illū iacentē.i.q̄eſcentē
ſub ſola rupe.i.deſerto ſcopulo ꝛ ſaxa.i.lapides licei.i.montis archadie
gelidi.i.frigidi fleuerūt illū ꝛ oues ſtāt.i.ſunt circū illū gallū nec penitet
illas.i.oues nr̄i.o poeta diuie.i.o ꝟgili nec pœniteat te ꝟgiliū pecoꝛis.
id ē ſcribere bucolica.ꝛ adonis.i.ille paſtoꝛ foꝛmoſus.i.pulcher pauit.i.
nutriuit oues ad flumīa.ꝛ opilio.i.ductoꝛ boū venit ꝛ ſubulci.i.cuſto/
des poꝛcoꝝ tardi.i.ſtulti venere ꝛ menalcas vuidus.i.pinguis de glāde
hiberna.i.hyemali veīt ꝛ oēs rogāt.i.interrogāt vn̄ iſte amoꝛ ꝓceſſit ꝛ a/
pollo.i.ille de⁹ veīt tibi.i.ad te.ꝛ ipe apollo inq̄t.i.dixit.o galle q̄d inſa
nis lycoꝛis.i.amaſia tua exn̄s tua cura id ē tu⁹ amoꝛ ſecuta ē alium.ſcꝫ
marcū antoniū ꝑ niues.i.tp̄e frigido ꝛ ꝑ caſtra hoꝛrida.i.aſp̄a.ꝛ ſiluan⁹
id eſt deus ſiluaꝝ venit cūꝫ honoꝛe agreſti.i.ſilueſtri.caſſans.i.ꝯcutiēs
ferulas floꝛētes ꝛ caſſans lilia ḡndia.pan d̄s archadie veīt.i.acceſſit quē
ſcꝫ pana ipi.i.nos vidim⁹ rubentē.i.rubicundū baccis ſanguineis.i.fru/
ctib⁹ talē coloꝛē hn̄tib⁹ ebuli illi⁹ herbe.ꝛ ipe pan inq̄t.i.dixit q̄s modus
erit amoꝛi amoꝛ nō curat talia ꝛ amoꝛ nō ſaturať lachꝛymis.i.gemiti/
bus.nec ḡmīa.i.herbe ſaturanť riuis.i.aq̄s nec apes ſaturanť cytiſo.i.
illo floꝛe.nec capelle ſaturanť frōde.i.folijs.tn̄ ille ſcꝫ gall⁹ triſtis.i.mœ/
ſtus inq̄t.o archades vos paſtoꝛes cātabitis vos inqꝫ archades paſto/
res q̄ eſtis ſoli ꝑiti.i.docti cātare hec carmīa in vr̄is mōtib⁹.o.i.opto q̄ꝫ
mollit oſſa q̄eſcēt.i.q̄ꝫtū mollit ego cubabo tum.i.tunc ſi phyſtula vrā
dicat.i.canat oli.i.in futuꝝ meos amoꝛes.i.meas voluptates atqꝫ vti/
nā ego gall⁹ fuiſſē vn⁹ ex vob paſtoꝛib⁹ aut cuſtos vr̄i gregis aut vinitoꝛ
id ē collectoꝛ vue mature.Certe ſiue phyll'.i.amica mea ſiue amyntas
id ē ille puer eēt mihi ſiue q̄cūqꝫ furoꝛ.i.amoꝛ iaceret.i.q̄eſceret mecū in
ter ſalices.i.illas arboꝛes ſub vite.i.vinea lēta.i.flexibili q̄d tū ſi amyn
tas ē fuſcus.i.niger.ꝛ viole.i.floꝛes nigre ſunt ꝛ vaccinia.i.illi floꝛes ſſꝫ
niḡ phyll'.i.amica mea legeret.i.colligerꝫ ſerta.i.coꝛonas mihi ꝛ amyn/
tas cātaret.o lycoꝛi fōtes gelidi.i.frigidi ſſꝫ hic.i.in h loco ꝛ prata mol
lia.i.dulcia ſunt hic ꝛ nemus eſt hic.ꝛ ego ꝯſumerer ęuo.i.tecum ꝯſume
rem ętatē meā.nūc amoꝛ inſan⁹.i.mḡri martis id ē dei belli duri.id eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

crudelis detinet.i.moratꝛ me gallũ in armis.i.in ꝓlijs intꝛ tela medis id ē
in medio belloꝝ ⁊ etiã detinet intꝛ hoſtes.i.inimicos aduerſos.i.ↄtrarios
o lycori tu es ꝓcul a patria.i.a roma nec ſit mihi credere tm̄.i.vtinã nõ
poſſem credere ꝙ illđ eēt veꝝ.ah interiectio dolētis dura.i.crudelꝭ.vides
niues alpinas ⁊ vides frigora rheni.i.illiꝰ fluuij ⁊ tu ſola ſine me vides
et ego metuo talia ne frigora lędãt te ne glacies aſꝑa ſecet.i.ſcidat tibi
plãtas molles.i.pedes teneros ⁊ ego modulabor.i.canã carmīa paſto
ris ſicul.i.id ē theocriti auena id ē ſtilo tenui q̄ carmīa ſunt mihi condi
ta.i.ↄpoſita ꝟſu.i.metro chalcidico.quo vſus ē euphorio certũ ē.i.decre
tũ eſt me malle pati.i.velle magis tolerare in ſiluis.i.nemoribꝫ intꝛ ſpe/
lea.i.cubicula feraꝝ.i.beſtiaꝝ.⁊ certũ ē mihi.i.magis volo incidere.id
eſt inſculpere meos amores.i.carmīa de amoribꝫ facta arboribꝫ id ē cor
ticibꝫ arboꝝ teneris id eſt recentibꝫ ⁊ illę arbores creſcent.id eſt ſurgent
et vos amores creſcetis ⁊ interea ego luſtrabo id eſt circũdabo menala.
illũ montem cũ nymphis mixtis ↄcomitantibꝫ aut ego venabor.id eſt
agitabo apros acres id eſt feroces ⁊ nõ vlla frigora vetabunt id eſt pro
hibebũt me circũdare ſaltus parthenios.i.ſiluas archadicas cum cani
bus ⁊ ego videor mihi ire ꝑ rupes id eſt ꝑ ſaxa ⁊ ꝑ lucos ſonantes.id eſt
per nemora reſonantia: quia libet id eſt placet mihi torquere id eſt emit
tere ſpicula ſydonia.id eſt tęla cretenſia cornu partho.id eſt arcu quo vte
bantur parthi ⁊ hęc ſpicula ſint medicina noſtri furoris aut ille deus.id
eſt ipſe amor diſcat miteſcere.id eſt mitis eſſe malꝭ hominũ id ē ſollicitu
dinibꝫ hominũ.iã neqꝫ amadriades.id eſt deę florũ nec carmina ipſa pla
cent nobis ⁊ ipſę ſiluę.i.vos nemora.rurſus.id ē iteꝝ.ↄcedite.i.recedite a
me.nec nr̄i labores pñt mutare.i.variare illũ amorē etiã ſi bibamus he
brũ.i.illũ fluuiũ frigoribꝫ medijs.i.in medio hyemis ſiue ſubeamus.id
eſt ſubintremus niues ſcithonias.id eſt illius montis thracię hyemis a/
quoſę plenę aquis nec ſi ꝟſemus.i.paſcamus oues ęthyopuz ſub ſidere
cancri.i.illius ſigni.cũ id ē qñ.liber.i.cortex moriēs.i.deficiēs aret.id ē
deſiccatꝛ in vlmo alta.amor vincit om̄ia ⁊ nos cedamus.id eſt demus lo
cum amori.o diuę id eſt muſę ſat erit.id eſt ſufficiet vobis veſtrũ poetaꝫ
id eſt ꝟgiliũ cecinisse hęc carmīa bucolica dum ſedet.i.q̇eſcit ⁊ texit.id ē
cõponit fiſcellã.id eſt illud inſtrumentũ hibiſco.i.illa herba ḡcili.id eſt
fragili.o pierides muſę vos facietis hęc carmina maxima gallo cuius a
mor tm̄ creſcit mihi ꝟgilio in horas id ē ſingulꝭ horis q̄ꝫtũ alnus.i.illa
arbor viridis ſe ſubijcit.id ē ſurgit nouo vere id eſt quãdo nouum ver in
cipit venire. Surgamus.id eſt nos paſtores recedamus qꝛ vmbra ſolet
eſſe ḡuis.id eſt moleſta cantãtibus ⁊ vmbra iuniperi eſt ḡuis ⁊ vmbrę
nocēt frugibus.i.ſegetibꝫ.o vos capellę ite ſaturę.id eſt ſatiare domum.
qꝛ heſperus.i.illa ſtella venit.id eſt appropinquat ⁊ iterũ ite.

¶ Extremũ. Hęc decima ęgloga cui ꝓponitꝛ talꝭ titulus.conqueſtio de
agris cũ gallo cornelio.vbi ſciendũ ē ꝙ hic tangitꝛ de amore immenſura/
to galli cornelij ad lycorim meretricē ꝑ quē amorem exceſſiuũ põt etiã
intelligi amor exceſſiuus ꝟgilij ad agros mantuanos.⁊ capitꝛ hic lyco/
ris vna meretrix ꝓ alia ſcꝫ citheride. Vñ iſte gallus fuit p̄mꝰ ꝓfectꝰ egi/
pti ⁊ in ꝑncipio fuit multũ carꝰ cęſari ſꝫ poſteą fuit ſuſpectꝰ de falſa ↄſpi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

ratione cõtra auguſtũ ⁊ iõ tandem occiſus eſt. Iſte gallus fuit mgnus
poeta ꝗ trãſtulit euphorionẽ de greco in ſermonẽ latinũ ſed ĩpatient̃ a/
mauit cytheridẽ meretricẽ ꝗ ipſo ſpreto ſecuta ẽ anthoniũ euntẽ ad gal
liã. vñ multũ doluit gallus ⁊ ipm ſolat̃ ꝟgilius. qꝛ ipm ꝯplrimũ dili/
gebat intantũ ꝙ q̃rtus liber georgicoꝝ a medio vſq̧ ad finẽ factus ẽ in
honorẽ eius Sꝫ iubẽte ceſare ꝟgilius mutauit laudes ſuas in fabulam
de ariſteo. Iſta tñ egloga remãſit integ̃ qꝛ ſi bñ aſpiciat̃ magis vitupe
rat gallũ ꝙ laudet ꝓpt̃ amorẽ ſupfluũ. vitupat etiã ãthoniũ ꝗ ꝯtra ſta
tutũ romanũ tenuit ĩ caſtris ſuis meretricẽ illã Exercit⁹ eñ dicebat̃ ca
ſtꝝ ⁊ e⁹ milites dicebant̃ caſtrẽſes a caſtitate quã debebãt obſeruare nec
erat licitũ ducere mulieres in arma. orat g̊ ꝟgili⁹ muſã ſicilie arethuſã ⁊
et petit auxiliũ theocriti ꝗ fuit ſiculus iuxta illd̕ cathoĩs. auxiliũ a no/
tis. ⁊c̃ ¶ Vñ arethuſa fuit nympha mutata in fontẽ ꝗ ſubt⁹ mare deflu
it in alpheũ fluuiũ elide ĩſule grecie vl̕ ꝺꝫ alios fuit eꝯ. ſ. ꝙ ille fons de/
fluit ab alpheo ⁊ ẽ penultia lõga in h̕ noĩe arethuſa ſicut creuſa. qꝛ ꝺꝫ rõ
nẽ latinã ita res ſe hꝫ ſꝫ ꝺꝫ grecos corripit̃ vt dt ſerui⁹. dt g̊ ꝟgili⁹. o are
thuſa muſa da mihi ptãtẽ faciẽdi hũc extremũ laborẽ. i. vltimã eglogã
nõ ꝙ carmẽ ſit poete laborioſũ ſꝫ qꝛ nymphe ſt̃ caſte iõ facere carmẽ de
ſupfluo amore meretrice videt̃ eis ꝯtra ſuã naturã laborioſum iõ nõ ro
gat ab illa nympha niſi pauca carmĩa cum dt pauca meo gallo amico
meo ꝗ carmĩa nolo legi a lycori. i. a cytharide ꝗ nũc ẽ cõis ſicut olim fu
it lycoris. q̇s neget carmĩa gallo ꝗ libent̃ dedit aliȷs carmĩa qꝛ fuit poe
ta ſicut dcm̃ eſt ¶ Sic tibi cũ fluct⁹. Hic ꝓecũde ꝯiurat illam nymphã
arethuſam dicẽs. o arethuſa ſic vel̕ me adiuuare ſicut ẽ ꝓpicia dorys mr̃
aquaꝝ ⁊ ẽ fœĩ gñis ꝑ dea ſꝫ ꝑ fluuio ẽ maſculĩ gñis. illa eñ dorys te ad
iuuat qñ laberis ⁊ defluis ſubt̃ mare ſiciliẽſe veniẽdo de elide in̊ ſiciliã ⁊
vt dcm̃ eſt qꝛ dorys mat̃ aquaꝝ nõ ꝑmittit mare ſalſum ꝑmiſceri tibi
¶ Incipe id ẽ o arethuſa incipe mecũ ⁊ dicam⁹ amores curioſos ⁊ ipa/
tiẽtes galli ¶ Dum tenera. i. ꝙdiu capre nr̃e paſcunt̃ ꝟgulta tenera. vo/
cat aũt capras ſimas qꝛ hñt nares depſſas ¶ Nõ canim⁹ ſurdis. i. nõ dẽs
dimittere carmẽ ꝓpt̃ defectũ audientiũ qꝛ ſilue audient illd̕ qd ꝓbat̃. q̇a
rñdent ad oĩa carmĩa noſtra ꝑ ſonũ qui dꝛ echo ꝗ ẽ vox reflexa. ¶ Que
nemora Hic loquit̃ tanq̧ ſtupefactus de h̕ ꝙ tãtus poeta ſicut erat gal
lus impatiẽter amauit qꝛ muſe poetice q̃ amãt caſtitatẽ debuerũt pre/
ſeruaſſe ſuũ vatem ab ĩmerſione in amorẽ ſupfluũ iõ fingẽs illas abeſſe
gallo. dt vbi erãt tũc qñ gallus tãtus poeta ſubmerſus ẽ in amorẽ illũ.
et dt naiades capiendo vnã ſpẽm ꝑ alia. qꝛ oreades ſunt dee montiũ et
naiades ſunt dee fontiũ ¶ Indigno amore. i. iniuſto vl̕ indigno tali vi/
ro ¶ Nã neq̧ parnaſi. i. vbi eratis tũc qꝛ nõ eratis in monte ꝑnaſo theſ
ſalie neq̧ in mõte pyndo thratie nec vos detinebãt aliȷ montes thracie.
ſcꝫ aonie ⁊ agani ꝑꝫ ¶ Illũ etiã lauri. i. quõ dimiſiſtis cũ perire quẽ de
flent arbores ſilue pecora ⁊ paſtores mg̃ni ⁊ ꝑui ⁊ mõtes archadie. ſ. ly
ceus. ⁊c̃ ¶ Stãt ⁊ oues. i. oues etiã circundãt gallũ plãgentes eũ nec il/
lud ẽ ſibi ꝟecũdia ſcꝫ fuiſſe paſtorẽ ouiũ vl̕ feciſſe carmĩa bucolica. q̇a
etiã ego ꝟgilius nõ ꝟecũdor ſil̕ia feciſſe. ergo galle o diuine poeta nõ te
debet penitere ¶ Et formoſius. Arguit a fortiori. qꝛ adoĩs amaſius ve

neris pulcerrimus paſtoꝛ ſeruauit oues iuxta flumina ⁊ fecit bucolica
carmina ¶ Venit ⁊ opilio .i. paſtoꝛ ouiū circūdedit gallū plāgendo ipm
et ſubulci .i. paſtores porcoꝝ ⁊ dt ſubulcos eſſe tardos qꝛ porci tarde va
dunt ad cāpos ¶ Uuidus .i. plenꝰ humoꝛe ſicut vua humoꝛe plena dicit
vuidꝰ. ⁊ ſic menalcas paſtoꝛ ruſticus veīt ad ſiluas hibernas vbi ſtꝫ ple
nius glādes. Omīs vn̄ amoꝛ. oēs iſti paſtores interrogabāt gallū vnde
venit ſibi iſte amoꝛ impatiens ⁊ nedū venerūt ad eū paſtores. ſꝫ etiā qdā
dij q̄ fuerūt amatores. venit em̄ apollo dicēs. galle qd inſanis. qꝛ lycoꝛꝫ
que eſt tua cura. tuus amoꝛ ſequit̄ aliū in gallia ⁊ ſic fatue agis eā dili/
gēdo qꝛ ipa te n̄ diligit ¶ Et per hoꝛrida caſtra. h̄ dicit ī deteſtatōem anto
nij apollo fuit amatoꝛ danes. pan deus archadie amauit ſyꝛingam. ⁊ ſil
uanus deus nemoꝝ amauit cupꝛeſſum. ideo venerunt ad cōſolandū gal
lum amatorē. Siluanus ꝓo venit ſine via per fructices quaſſans ſub pe
dibꝰ ferulas ⁊ luteola. ⁊ eſt ferula arbuſtū cuius ſuccus vocatur capſia.
Pan etiā veīt cū illꝭ dijs ¶ Sāguineis .i. habebat faciē tinctā rubeo co
loꝛe ſicut pelicerij ⁊ burſarij tingūt pelles ſuas ex baccis ebuloꝝ gallice
hyebles. Et cā q̄re pan ſic deſcribit̄ ⁊ pingit̄ dcm̄ fuit ꝓus cū dicebatur
pan ꝑmus calamos. ⁊cꝫ. Pan igit̄ interrogat qs erit finis ipius amoꝛis.
vel quō ſanabit̄ ipe amās. qꝛ cupido deus amoꝛis nō p̄t ſatiari fletibus
ſicut nec pꝛata riuulꝭ nec apes cytiſo nec amoꝛ curat carmina vꝭ incāta
tiones ¶ Triſtis .i. gallus triſtis rn̄dit ad pana deū archadie. dicens q̄s
uis amoꝛ n̄ curet carmīa tn̄ ego volo qꝫ vos dij archadie vꝭ poete optimi
per antonomaſiā ſoli cātare periti canatis carmīa de amoꝛe meo ⁊ tūc
me moꝛtuo dulcius q̄eſcerēt oſſa mea ¶ Atqꝫ vtinā Nūc deteſtat̄ moꝛa
ri in vꝛbibꝰ ⁊ extollit vitā paſtoꝛalē dicēs q̄ ꝓdeſt mihi hītare in vꝛbi/
bus vbi ſunt pulcre ſꝫ fallaces meretrices. ſꝫ ſi fuiſſem paſtoꝛ ſicut vos
habuiſſem lycoꝛim caſtā ꝯiugē meā ⁊ a mynthā filium q̄ cātaſſet mihi
carmina leta ⁊ vxoꝛ mea feciſſet mihi ſertū violaceū. ah vtinā fuiſſem
agricola mecū int̄ ſalices iacuiſſet ꝯiūx mea Hic gelidi fontes Lo/
quit̄ ad lycoꝛim q̄ſi diceret qd q̄ris in gallia qꝛ hic in ytalia ſunt gelidi
fontes ⁊ p̄ta virētia ⁊ ſilue vmbꝛoſe vbi vixiſſem tecū ꝑpetuo Nunc
inſanꝰ amoꝛ. Ab iſto loco vſqꝫ ad finē deſcribit̄ amoꝛ. ⁊ nūc ſibi placet
qd ſtatī diſplicꝫ ⁊ ecōuerſo. dt̄ g̊ nūc apparꝫ ſibi qꝫ ſua amica ē in ꝑiculꝭ int̄
tela armatoꝛum in exercitu antonij pꝛocul a patria ytalia ſcꝫ in gallia
nec ſit mihi credere tm̄ .i. vtinā eēt ſola viſio imagīaria ⁊ non eſſet ꝑicu/
li exn̄tia realꝭ .i. qꝫ ipa appareret eē in gallia ⁊ qꝫ ꝓaciter non exiſteret ibi
non tn̄ eſt ita immo re vera tu es ibi ⁊ ponit interiectōem metuētis ah
vꝭ a. q̄ſi diceret timeo ne ledas pedeꝫ tuū ad lapidē duꝝ ſicut blandiun
tur fatui amatores pellicibꝰ ſuis ⁊ plus ꝓcurāt eis q̄ʒ ſibij p̄is. ergo ne
niues alpine te ledāt multū timeo. ⁊ dicunt̄ alpine ab alpibꝰ .i. mōtane.
Et frigoꝛa rheni. Rhenus ē fluuiꝰ gallie belgice. Ibo ⁊ calchidi/
co. Calchis ē inſula in euboea regione de q̄ fuit euforion cuiꝰ libꝝ tran
ſtulit gallꝰ in latinū vt dcm̄ ē ⁊ ipm metrificauit ſm ſtilū theocriti poe
te ſicilieſis. dt̄ g̊ qꝫ ipe dicet carmīa paſtoꝛis ſiculi q̄ ſunt condita verſu
calchidico ⁊ cātabit illa ſtipula auene quod eſt cōtra illud quod nuper
dixerat ſcꝫ amoꝛ non carmina curat. Certum eſt in ſiluis. hic mu/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

tat ꝓpoſitum ⁊ dicit ꝙ nō placet ſibi cantare· immo placet ſibi ire ad ſil/
uas vl' ſpelea ferāꝝ·i·ad cauernas·⁊ eſt ſpelea nomē grecū accūs plural'
aptote forme·⁊ in ill' ſiluis ſcriberet amores ſuos in arboribus ſcꝫ i cor
ticibus eāꝝ vbi creſcūt amores ſicut arbores ¶ Interea mixtus·nūc hꝫ
aliud ꝓpoſitū·qꝛ cātatur⁹ cū nymphis circūdabit menala mōtes archa
die ¶ Aut acres·i·vl' venabit apros·⁊ nō timebit aliq̄ frigora ducēs ca/
nes ꝑ ſiluas parthenias. Parthenus eſt mons archadie vbi ꝟgines ſo/
lebāt venari· Jam mihi ꝑ rupes·i·videt mihi·ꝙ ſim ibi ⁊ torqueā ſagit
tas ſydonias·qꝛ in ſydone ciuitate fiūt optime ſagitte ⁊ iacula ⁊ iñ dcā
eſt ſydonia dydo ⁊ in parthia fiunt boni arcus cornei ¶ Tanq̄ꝫ hec·i·ac
ſi iſta eſſent remedia ſui amoris ⁊ forte deus amoris miſerebit eius con
tra illud qđ pⁱus dixerat nec lachrymis crudel' amor ¶ Jā neqꝫ amadria
des mutat iam ꝓpoſitū qꝛ nō amplius placēt ſibi nymphe nec amadria
des q̄ ſunt dee floꝝ quaſi amātes drias id ē flores: naſcuntur em̄ cū flori
bus ⁊ occidūt cum ipis. Sed driades habitāt inter arbores ⁊ ſunt dee
arboꝝ·iō dicit eis recedite·qꝛ nō curo amplius de vobis ¶ Non illum
mutat ꝓpoſitum quod dixerat tanq̄ꝫ hec nr̄i ⁊c̄·qꝛ nō amplius ſperat ſa
lutem vl' remediū·immo ſi biberet hebꝝ fluuiū thracie frigidiſſimū vel
niues cythonias in hyeme nō poſſet refrigerari ⁊ eſt cython mons thra/
cie niuoſus· ¶ Nec ſi moriēs·i·ſicut nō pt ſedari ſitis in ethiopia cali/
diſſima in inſul' ſub ſidere cācri qñ liber·i·cortex medius vitis aret·id eſt
morit in vlmo ¶ Oīa vincit amor. Hic reddit ſe victum ab amore.
¶ Hec ſat erit. Loqͣt ꝟgili⁹ ad nymphas dicēs. ſufficiat vob̄ iſtud car/
mē de gallo nr̄o qñ poeta ſcꝫ ꝟgili⁹ facit fiſcellā vas de ꝟgis ad faciēdū
caſeū·⁊ eſt hibiſcus arbuſtū flexibile ſicut viburn⁹ vbi ꝟgilius notat ſe
feciſſe bucolica ſub ſtilo humili faciēdo hūile negociū· ¶ Pierides·iterꝝ
loquit ad nymphas de mōte pyreo dicēs·quis iſta carmia ſint ꝑ vos
muſe ꝑ grām vrām publicabitis iſta ꝑ omes vrbes amore galli ¶ Gal
lo cuius amor. Hic latenter đt ꝟgilius ſe amaſſe gallū ſed nō audebat
oſtēdere amorē timore ceſaris auguſti q̄ oderat cū. Sicut igit in vere
parua arbor creſcit ſub vmbra magne arboris ſic latebat amor ꝟgilij
ad gallū i ſub ceſare ¶ Surgamus. Hic ponit finē ſui libri dicēs. dimit
tamus bucolica qꝛ vmbra iuniperi ſolet paſtoribus nocere. id eſt amor
galli poſſet mihi nocere ſicut vmbra nocet frugibus ¶ Jte domū ſatu
re. fingit ſicut paſtor ꝙ pecora ſunt ſatura ⁊ iam apparet heſperus ſtella
veſꝑtina: ideo tempus ē recedēdi. Cetera videantur ſupra textū

¶ Bucolica Virgilij cuꝫ cōmento fami
liariſſimo Dauentrie impreſſa ꝑ Jaco
bū de Breda. ⁊ nuꝑ ſumma cū diligen
tia correcta ⁊ emēdata feliciter expliciūt
Anno ab incarnatōe dñi. M.cccc.xciiij.
in ꝓfeſto ſcī Willebrordi epī traiecteñ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 34